

பொருளியல் நோக்கு

செப்டம்பர்
1983

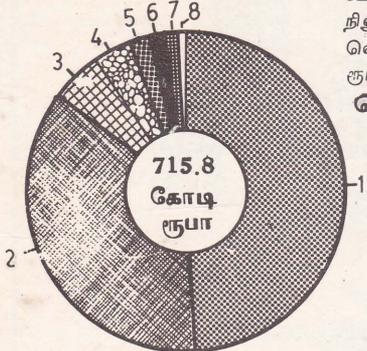

வெளிநாட்டு உதவி

உதவிக்கான கோரிக்கையும் வெளிநாட்டுக் கடனும்

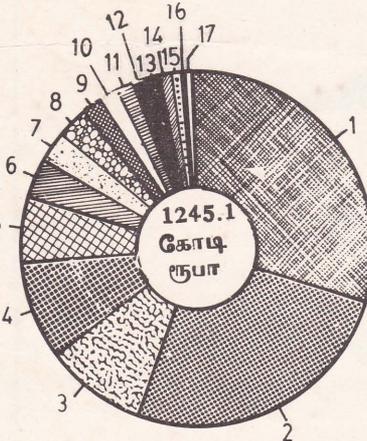
இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை தொடர்ந்தும் அனைக்கழித்து வரும் ஒரு பிரச்சினை பாதகமான சென்மதி நிலுவை நிலைமையாகும். அண்மைய வருடங்களில் இடையீட்டின்றி விரிவடைந்து சென்ற வெளிநாட்டு மூலவள இடை வெளி இதனை மிகத்தல்லியமாக பிரதிபலிக்கிறது. மகாவலி அபிவிருத்தி, நகர அபிவிருத்தி, சுதந்திர வர்த்தக வலயம் போன்ற முன்னணிச்செய்திட்டங்களும், 1977ல் பொருளாதாரம் தாராளமாக்கப்பட்டதன் எதிர்விளைவுகளுமாக சேர்ந்து முன்னெப்போதுமிராத வகையில் வெளிநாட்டு மூலவளங்களுக்கான கோரிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. தாராளமைய மாக்கப்பட்ட வர்த்தகம் தடையின்றி இயங்கிச் செல்வதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு மேலும் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருந்தது; ஆனால், ஏற்றுமதி வருமானங்கள் இதே போக்கில் உயர்ந்து செல்லாததன் காரணமாக நாட்டின் பண்ட வியாபார இடைவெளி இதுவரை காணாத உயர் மட்டங்களை எட்டிற்று.

இலங்கையின் சென்மதி நிலுவை தொடர்ந்தும் சீர்தலைந்து வந்ததன் விளைவாக மூலவள இடைவெளி விரிவடைந்தது; இதனையடியொற்றி வெளிநாட்டு உதவிக்கான தேவை அதிகரித்து வந்ததனால் வெளிநாட்டுக் கடன் தொங்குத்து மட்டங்களில் உயர்ந்து சென்றதனை இப்பக்கத்திலுள்ள வரைபடங்கள் காட்டுகின்றன. தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தையும், முழுப்பொருளாதாரத்தையும் அச்சுறுத்தும் ஒரு காரணியாக இது இருந்து வருகிறது. மேலும், அண்மைய ஆண்டுகளில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட புதிய அபிவிருத்திப் போக்குகளும் இதனால் பாதிப்புறலாம். வருமானத்தை அதிகரிக்கும் அதே வேளையில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் செலவினங்களை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவது என்பதே பிரதான பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. இலங்கையின் வரலாற்றில் முதற் தடவையாக 1983 பெப்ரவரியில் தேறிய வெளிநாட்டுக்கடன் தொகை (3830 கோடி ரூபா) தேறிய உள்நாட்டுக்கடன் தொகையை (ரூபா 3790 கோடி) மிஞ்சிவிட்டது. அக் டோபர் 1983ல் தேறிய உள்நாட்டுக்கடன் நிலுவை 3990 கோடி ரூபாவாகவும், தே. வெளிநாட்டுக்கடன் நிலுவை 4410 கோடி ரூபாவாகவும் அதிகரித்திருந்தது.

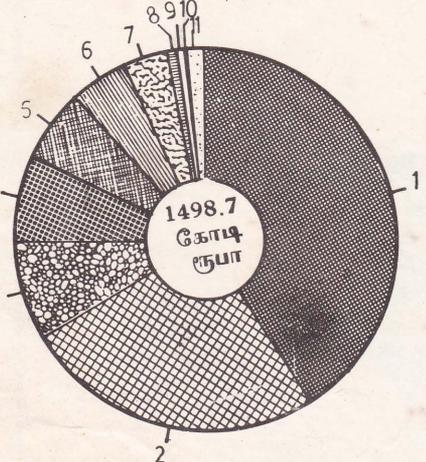

வெளிநாட்டுக்கடன் நிலுவை 1982

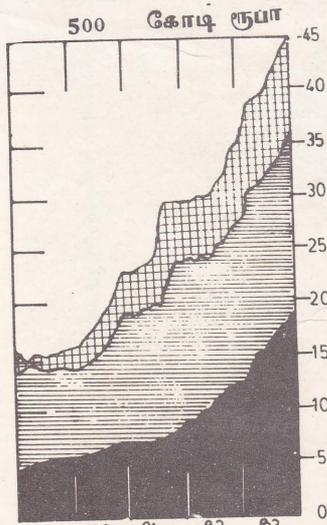
- ஏனைய கடன்கள்**
1. யூரோ நாணயம்
  2. ச. நா. நி.
  3. ஒபெக்
  4. ஜப்பான்
  5. ஐ. அ. எமிரேட்டுகள்
  6. ஈராக்
  7. சீனா
  8. இந்தியா

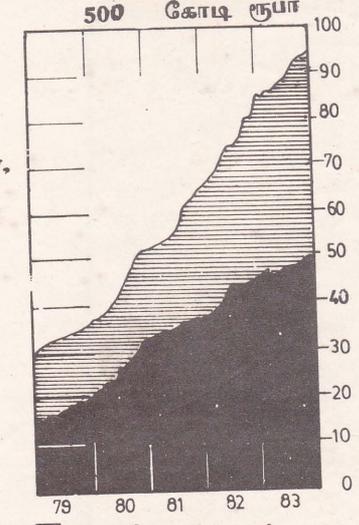
- திட்டக்கடன்கள்**
1. சர்வதேச அபிவிருத்திச்சங்கம்
  2. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி
  3. ஜெர்மன் சமஷ்டிக்கூடியரசுகள்
  4. கனடா
  5. ஐக்கிய அமெரிக்கா
  6. சீனா
  7. குவைட்
  8. ஜப்பான்
  9. உலக வங்கி
  10. சலமன் பிரதர்ஸ், நியூயோர்க்
  11. ஒபெக்
  12. ஐ. எப். ஏ. டி.
  14. சோவியத் ரஷ்யா
  15. இந்தியா
  16. டென்மார்க்
  17. ஸ்கன்டினாவிய நாடுகள் (சுவீடன், ஐ. அ. எ., ஜே. ச. கு., சலுதி அரேபிய நிதி)

- பண்டக்கடன்கள்**
1. ஐக்கிய அமெரிக்கா
  2. ஜப்பான்
  3. நெதர்லாந்து
  4. கனடா
  5. பிரான்ஸ்
  6. ஜே. ச. கு.
  7. இந்தியா
  8. டென்மார்க்
  9. சீனா
  10. சோவியத் ரஷ்யா
  11. சுவீட்சர்லாந்து, ஹங்கேரி, இத்தாலி

ஏனைய கடன்கள்
பண்டக்கடன்கள்
திட்டக்கடன்கள்

வெளிநாட்டுக்கடன்
உள்நாட்டுக்கடன்

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர் 1983,

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளிப்பாடு:
தலைமக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
இலங்கை

நிரல்கள்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு	2	ஆகஸ்ட் 1983
போக்குவரத்து	23	பெருந்தெருக்கள் விஸ்தரிப்பு
கடற்றொழில்	24	கடல் சார் உற்பத்திப் பொருள் ஏற்றுமதி
பண்டப் பொருள்	26	தென்னை உற்பத்தி வீழ்ச்சி

வினாச அறிக்கை

3 வெளிநாட்டு உதவியும் கடனும்

Miss G. Thambaiyah.

சிறப்புக் கட்டுரை

அசோக பண்டாரகே 27

சர்வதேச மகளிர்
இயக்கத்தை நோக்கி...

— பெண் விடுதலை
இயக்கங்கள் தொடர்பாக.
சில குறிப்புகள்

அடுத்த இதழில்

- * கம்பியூட்டர்களின் எதிர்காலம்
- * செயற்கை மதிநுட்பத்தை நோக்கி.....
— நானாய கம்பியூட்டர் தொழில்துட்பம்
- * சர்வதேச நிதி தொடர்பான பிரச்சினைகள்
- * 1983ல் இலங்கையின் பொருளாதாரம்

அட்டைப்படம்

ஓவியர் எஸ். கமகே

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்குறிக்கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் குறிப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பவையாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளுக்கும் குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளிப்படும். அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களில் நந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

ஆகஸ்ட்

6. ஜூலை மாத இறுதியிலும் ஆகஸ்ட் மாத ஆரம்பப் பகுதியிலும் இடம்பெற்ற கல்வரங்களின்போது பாதிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள், கைத்தொழில்கள், வர்த்தக நிலையங்கள் என்பவற்றை மீட்சிசெய்து புனருத்தாரணம் செய்யும் வகையில், பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 5ம் பிரிவின் கீழ் ஜனநிபதியினால் சொத்து, கைத்தொழில்கள் புனருத்தாரண அதிகாரசபை (ரெப்பியர்) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

10. 1983 ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து செல்லுபடியாகும் வகையில் இலங்கை மின்சார சபை எரிபொருள் மீளமைப்புக் கட்டணத்தை 110 சதவீதத்திலிருந்து 185 சதவீதமாக அதிகரித்தது. இக் கட்டணம் மாதாந்தம் 150 அலகுகளுக்குக் கூடுதலான மின்சாரத்தை நுகருவோருக்குச் செல்லுபடியாகும்.

12. ஐதரோ காபன், பெற்றோலிய வாயுக்கள் என்பவற்றுடன் தொடர்புடைய இறக்குமதிப் பொருட்கள் மீதான இறக்குமதித் தீர்வையை அரசாங்கம் குறைத்துள்ளது. பெற்றோலிய வாயு மீதான தீர்வை 35 இலிருந்து 7 1/2 சதவீதமாகவும், ஐதரோ காபன் மீதான தீர்வை 7 1/2 இலிருந்து 5 சதவீதமாகவும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட கருமங்களைப் புரிசின்ற தேயிலை இயந்திரம், பொறிக் கருவிகள் என்பன மீதான இறக்குமதித் தீர்வை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டுக் கல்வரங்களின் விளைவாக தேற்காய எண்ணெய் உற்பத்தி ஆலைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதத்தின் அளவினை மதிப்பீடுசெய்யும் வகையில், கொப்பரா, தே. எ. என்பவற்றின் ஏற்றுமதி விற்புனைகள் தொடர்பான எல்லாப் பதிவுகளும் தென்னை அபிவிருத்தி அதிகாரசபையினால் இடைநிறுத்தப்பட்டு, 1983 ஆகஸ்ட் 30ம் திகதி மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

15. மகாவலி ஆதார சேவை வேலைத்திட்டங்களையும் கல்லோயா நீர் முகாமைத் திட்டங்களையும் நிதிப்படுத்தி துவதற்கு மேலதிக நிதியைப் பெறுவதற்கு ஐ. அ. அரசாங்கத்துடன் ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. இவ்வொப்பந்தங்கள் 23-4 கோடி ரூபா குறைநிரப்புப் பணத்தை அளிக்கின்றன.

17. வடக்கு, கிழக்கு, ஊவா ஆகிய மூன்று பிராந்திய போக்குவரத்துச் சபைகள் மீதான பஸ் கட்டணத்தை இலங்கை மத்திய போக்குவரத்துச் சபை அதிகரித்தது. பின்னர் 1983 ஆகஸ்ட் 23ம் தேதி, இக் கட்டணம் அதிகரிப்பு ஏனைய பிராந்திய போக்குவரத்துச் சபைகளுக்கும் செல்லுபடியாக்கப்பட்டது. முதற் பிரிவுக் கட்டணத்தின் மீது 50 சதம் அதிகரிக்கப்பட்டதனால், ஆகக் குறைந்த பஸ் கட்டணம் 50 சதத்திலிருந்து 1 ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

செப்டெம்பர்

1. இலங்கை அரசாங்கப் புகையிரதப் பகுதி, 1984 செப்டெம்பர் 1-ஆம் திகதியிலிருந்து செல்லுபடியாகும் வகையில் அதன் பிரயாணக் கட்டணங்களையும் சீமைக் கூலியையும் அதிகரித்துள்ளது. ஒரு மீட்டருக்கான பிரயாணக் கட்டணம் அதிகரிப்புச் சதவீதம் பின்வருமாறு: கொழும்பிலிருந்து 54 கி. மீ. தூரத்திற்குள் 3ம் வகுப்பு

8%, உறங்கல் இருக்கை 13%, சூசனம் ஒதுக்கற் கட்டணம் 20%, 2ம் வகுப்பு 23%, 1ம் வகுப்பு 28%; தற்போது பருவப் பிரயாணச் சீட்டு வைத்திருப்போர் 10% கூடுதலாகவும் புதிதாக விண்ணப்பிப்போர் தற்போதைய கட்டணத்திலிருந்தும் 30% கூடுதலாகவும் செலுத்துதல் வேண்டும். பெற்றோலியப் பொருட்கள், தபால் என்பவற்றைக் கொண்டு செல்வதற்கான கட்டணம் 25% அதிகரிக்கப்பட்டது; ஆனால், புகையிரதத்தின் பிரயாணிகள் எடுத்துச்செல் கின்ற சிறிய பொதிகளுக்கு இது செல்லுபடியாகாது. பசுனையை எடுத்துச்செல்வதற்கான கட்டணத்தில் மாற்றம் இல்லாத அதேவேளை, மாவ, சீனி, அரிசி போன்ற பிரதான பண்டங்களைக் கொண்டு செல்வதற்கான கட்டணம் சம அளவில் அதிகரிக்கப்பட்டது.

2. 133-9 கோடி ஜப்பானிய யென் (ரூபா 13 39 கோடி) உதவி தொடர்பாக ஜப்பானிய அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் இடையே கடிதப் பரிமாற்றம் இடம்பெற்றது. இதில் 7-39 கோடி ரூபா கிரிந்தை மீன்பிடித் துறைமுக நிரமாணத் திட்டத்தின் இரண்டாம் கட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படவுள்ளது. (இத்துடன் இத்திட்டத்துக்கு ஜப்பானிய அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்பட்ட உதவி 14-16 கோடி ரூபாவாகும்) இந்த உதவியில் 6 கோடி ரூபா வறட்சியினாலும், அண்மைய கல்வரங்களாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அவசர உதவியாகப் பாவிக்கப்படும்.

4. செப்டெம்பர் மாதத்தில் சிகரெட் விலை 8 சதத்தினால் அதிகரிக்கப்பட்டது; மது வரி மீளமைக்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து செப்டெம்பர் 4ம் திகதி முதலாவது 5-சத அதிகரிப்பு இடம்பெற்றது.

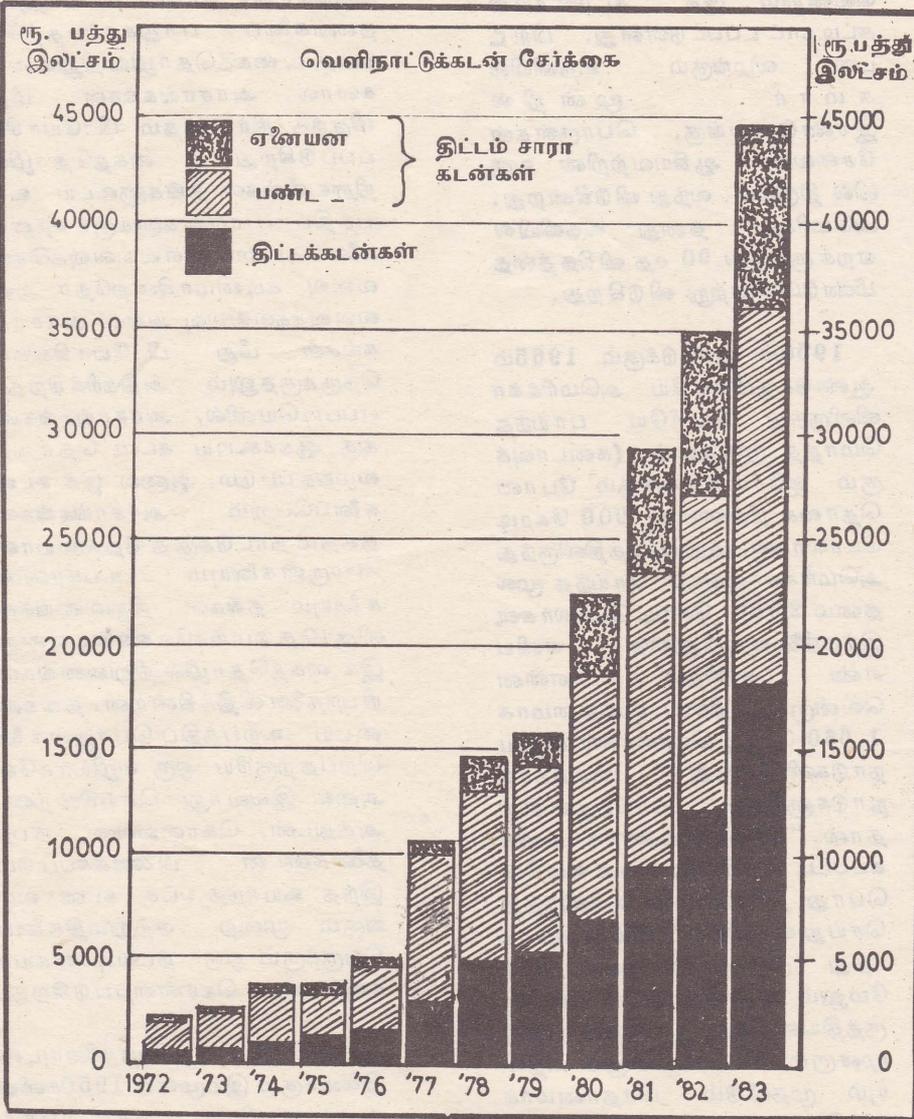
9. பத்திரிகைக்களைப் பிரசுரிப்பதற்கு இறக்குமதிசெய்யப்படுகின்ற தாள், தாள் அட்டை என்பவற்றின் மீதான இறக்குமதித் தீர்வையை அரசாங்கம் 25 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாகக் குறைத்தது.

ஐ. அ. அரசாங்கம், சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐ. அ. முகவராண்மைக்கு கட்டுகவும், உதவிப் பணமாகவும் 45 லட்சம் அமெரிக்க டொலர்களை (ஏறக்குறைய 11 கோடி ரூபா) வழங்கியது. இலங்கையில் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு முதலீட்டினை அதிகரிப்பதற்கு 30 லட்சம் டொலர் (ஏறக்குறைய 7-3 கோடி ரூபா) கட்டுகவும், 10 லட்சம் டொலர் (ஏறக்குறைய 2-4 கோடி ரூபா) உதவியாகவும் அளிக்கப்பட்டது.

15. அரசாங்கத்தின் பொருளாதார, நிதித் திட்டங்களுக்கு ஆதாரமாக 1984 ஜூலை 31ம் திகதி வரை ச. நா. நிதியத்திலிருந்து 10 கோடி எல். டி. ஆர் களுக்குச் (ஏறக்குறைய 259.8 கோடி ரூபா) சமமான தொகையை நிதி உதவியாகப் பெறுவதற்கான ஒதுக்கு ஏற்பாடுகளை சர்வதேச நாணய நிதியம் அங்கீகரித்தது.

24. இம் மாதம் இரண்டாவது தடவையாக சிகரட் விலை அதிகரிப்பு அறிவிக்கப்பட்டது. உயர் செலவுகளைக் காணும் காட்டி, ஒரு பாரிய உற்பத்தி நிறுவனம் சிகரட் விலைகளை 3 சதத்தால் அதிகரித்தது.

29. ஐ. அ. சர்வதேச அபிவிருத்தி உதவித் தாபனத்தின் மலேரியாக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்துக்கு ஐ. அ. அரசாங்கம் 45 லட்சம் டொலர்களை (ஏறக்குறைய 11 கோடி ரூபா) உதவியாக வழங்கியது.

வெளிநாட்டு உதவி

வெளிநாடுகளிலிருந்து பாயும் உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவி வளர்முக நாடுகளின் நிதித்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போதாததாகவே இருந்து வந்துள்ளதென்ற உண்மை சர்ச்சைக்கு அப்பாற்பட்டதாகவே இருந்து வருகிறது. இந்நாடுகளுக்கு அதிக உதவி அனுப்பப்படுவதன் அவசியம், வளர்முக நாடுகளில் மட்டுமன்றி அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலும் மேன்மேலும் வலியுறுத்தப்பட்டு

வருகிறது. எனினும், இத்தருணத்தில் எழும் மிக முக்கியமான கேள்வி என்னவென்றால், பெறுநர் நாடுகள் தாங்கள் பெறுவதனைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்த முடிகின்றதா என்பதாகும். வெளிநாட்டு உதவி தாராளமாகவும் சிறப்பாகவும் உபயோகிக்கப்படுவதைப் பாதிக்கும் நானாவிதமான காரணிகளைக் கவனிக்குமிடத்து, உதவியின் பெறுமதி உண்மையில் அதன் முகப் பெறுமதியை விட மிகக் குறை

வாகவே உள்ளதென்பது வெளிப்பட.

உதவியில் பெருமளவு கடனடைப்புக்கான கொடுப்பனவுகளாகவோ அல்லது இறக்குமதிகள் போன்ற பொருள்களுக்கும், சேவைகளுக்குமான கொடுப்பனவுகளாகவோ நன்கொடை நாடுகளுக்கே திரும்பிவிடுகின்றது.

பலபக்க உதவி முகவரான மைகள் தாராள அடிப்படையில் உதவிவழங்குவதாகத் தோன்றுகிறது. இது ஒரு நாட்டின் மொத்த அபிவிருத்தி முயற்சிக்கு உதவியாயிருக்கிறது. சமீப காலங்களில் வேலைத்திட்டத்தின் பேரிலான உதவியே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இது ஒரு நாட்டின் மொத்த அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டத்தைக் கணக்கில்லெடுத்தக் கொள்கின்றது. ஆனால், முந்திய உதவித் திட்டங்கள் செய்திட்டங்கள் மீதே முழுக்கவனம் செலுத்தின. அஃதாவது, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டின் தனித்தனிச் செய்திட்டங்களுக்கு உதவி செய்து வந்தன. நன்கொடை நாடுகள் ஆலோசனைகளும் நிபுணத்தவ அறிவும் தொழில் நுட்ப உதவியும் வழங்குகின்றன. இவையெல்லாம் பெறுநர் நாடு உதவியைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றதாவென்ப பார்க்கும் ஒரு முயற்சியே. இவை உதவி வழங்குவதற்குக் குறிப்பிடப்படும் நிபந்தனைகள். ஆனால், உதவித்திட்டங்கள் உண்மையில் அமுல் செய்யப்படுவதைப் பரிசீலனை செய்வதன் வாயிலாக, பெறுநர்நாடு அதன் சொந்தக் கருத்துக் கோணத்திலிருந்து இந்நிபந்தனைகளில் ஒவ்வொன்றையும் கவனமாகப்படித்துப் பார்த்து ஆராய்வது அவசியமாகும்.

இந்த ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனையில் ஏற்கெனவே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது போல், கிட்டத்தட்ட சகல வெளிநாட்டு உதவித் திட்டங்களிலும் நன்கொடையர்

ளரின் நலன்களே முக்கிய பங்கெடுக்கின்றன. மிகுந்த இரக்கமுள்ள உலக உதவி ஸ்தாபனமான ஐ. நா. ஸ்தாபனம் நன்கொடையாளரின் நலன்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது. அவர்களுடைய உதவித்திட்டங்களை நியாயப்படுத்துவதும், இந்த உதவி முறைக்கு அதிக ஆதரவை ஈர்ப்பதும் தான் இதன் நோக்கம்.

1979ம் ஆண்டில் ஐ. நா. பொதுத் தகவல் திணைக்களம் வெளியிட்ட “ஐ. நா. பிம்பங்களும் யதார்த்தமும்” என்னும் ஐ. நா. பிரசுரமொன்று, ஐ. நா. உதவி முறைக்கு, பிரதானமாக நிபுணர்களின் சம்பளங்கள் சாதனங்களின் கொள்வனவுகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அமெரிக்காவின் நன்கொடையை விட 35 சதவிகிதம் அதிகமான டொலர்கள் கிடைக்கின்றனவென்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஏனென்றால், உதவி நிதியில் 82 சதவிகிதம் அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளிலே உபயோகிக்கப்படுகின்றது. மீதித் தொகை மட்டுமே உலகெங்குமுள்ள 60 நிலையங்களில் செலவிடப்பட்டுவருகிறது.

1978ம் ஆண்டில் “சண்டேடைம்ஸ்” (லண்டன்) பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு சுவாஸ்யமான கட்டுரையில் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்துவ நாடுகள் வழங்கிய உதவியில் 88 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட தொகை கடனடைப்புக்கான கொடுப்பனவுகளாகத் திரும்பி வந்ததாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. உதவியின் பெறுமதி 1,358 கோடி 50 இலட்சம் டொலர்கள்; கடனடைப்புக்கான கொடுப்பனவுகளின் தொகை 1,200 கோடி டொலர்கள்.

35 வளர்முக நாடுகள் கடனடைப்புக்காகத் திரும்பிச் செலுத்திய தொகைகள் மொத்த வருடாந்த உதவிப் பெறுவனவுகளில் அரைவாசிக்கு மேலிருந்தன

வென்றும் இக் கட்டுரையில் சுட்டிகாட்டப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டன் வழங்கும் உதவியில் சுமார் மூன்றில் இரண்டு பங்கு, பொருள்கள் சேவைகள் ஆகியவற்றின் உருவில் திரும்பி வந்து விடுகின்றது. அமெரிக்கா தனது உதவியில் ஏறக்குறைய 90 சதவிகிதத்தை மீண்டும் பெற்று விடுகிறது.

1950ம் ஆண்டுக்கும் 1965ம் ஆண்டுக்குமிடையே அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியே பாய்ந்த மொத்த மூலதனம், (கனடாவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் போன தொகை நீங்கலாக) 900 கோடி டொலர்கள். மறுபக்கத்திலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் பாய்ந்த மூலதனம் 2,560 கோடி டொலர்கள். இந்த நிலைமையிலுள்ள எளிய எண் கணிதம் என்னவென்றால், நிகர மூலதனமாக 1,660 கோடி டொலர்கள் வறிய நாடுகளிலிருந்து பணக்கார நாடுகளுக்குப் பாய்ந்துள்ளது தான். “30 வருடங்களாக அளிக்கப்பட்ட உதவி மூன்றாம் உலகின் பொது நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்து விடவில்லை” என்று தொடர்ந்து குறிப்பிடும் அக்கட்டுரை மேலும் கூறுவதாவது: ‘அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலிருந்து மூன்றாம் உலகுக்கு வரும் உதவியும் முதலீடும் பிரதானமாக நன்கொடையாளர்களுக்கு முதலீட்டாளர்களுக்கும் நன்மை செய்வதற்கேயாகும். உண்மையில், அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகளில் நிலவும் வறுமைக்கு இதவே முக்கிய காரணம்”.

எனினும், உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவிக்கும் மற்றும் உதவிக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசத்தை நன்கு விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வர்த்தக முறையில் கடன் படுவதன் விளைவாகச் சமை மேலும் கனக்கின்றது, 1975 ஆண்டில் மொத்தக் கடனடைப்புக் கொடுப்பனவுகளில் 19 சதவிகிதம் மட்டுமே உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவியாகும்.

உதவியைப் பல நிபந்தனைகளுடன் பிணைக்கும் முயற்சி

நன்கொடை நாடுகளின் வர்த்தக நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கேயாகும். கைத்தொழில் நிறுவனங்களால் அரசாங்கங்கள் மீது மிகுந்த நிர்ப்பந்தம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் தங்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்குச் சந்தைகளைக் காண்பது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கடினமாகின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவை அரசாங்கங்கள் மீது பிரயோகிக்கும் நெருக்குதலும் அதிகரிக்கிறது. எப்படியெனில், அரசாங்கங்களுக்கு ஆக்கூடிய கடன் தொகை வழங்கப்படும்; ஆனால் இக் கடன்களைப்பெறும் அரசாங்கங்கள் தத்தம் நாட்டுக்குத் தேவையான பொருள்களையும் உபகரணங்களையும் தங்கள் நிறுவனங்களிலிருந்தே வாங்கவேண்டும் என்று இக் கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் நிபந்தனை விதிக்கின்றன. தங்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களை விற்பதற்குரிய ஒரு வழியாகவே அவை இவ்வாறு செய்கின்றன. அத்துடன், கொள்வனவு நிபந்தனைகளுடன் பிணைக்கப்படும் இந்த உயர்ந்த பட்ச கடன் வழங்கும் முறை ஏற்றுமதிக்களைப் பெருக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாகவும் கைக் கொள்ளப்படுகிறது.

உதவியை நிபந்தனையுடன் இணைக்கும் இம்முறை 1950களில் ஆரம்பமாயிற்று. அத்தொடர்ததின் முடிவில் அமெரிக்கா தனது உதவியில் மிகப்பெரும் பகுதியை இவ்வாறு நிபந்தனையுடன் இணைத்துவிட்டது. 1970ம் ஆண்டளவில், கிட்டத்தட்ட சகல அமெரிக்க உதவியும் பல நிபந்தனைகளுடன் பிணைக்கப்பட்டுவிட்டது. அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் பிரிட்டன் தனது உதவியுடன் நிபந்தனையைச் சேர்க்கத் தொடங்கியது. நன்கொடை நாடுகளில் பெரும் பாலானவை கூட சென்மதி நிலுவைக் கஷ்டங்களை அனுபவித்தன. ஏனென்றால், பல துறைகளில் உற்பத்தி மிதமிஞ்சியதாயிருந்தது. அவற்றிற்குச் சந்தைகளைக் கண்டுபிடிப்பது ஒரு பிரச்சினையாகி விட்டது. எனினும், ஜெர்மனி (ஜெர்மன் சமஷ்

டிக் குடியரசு) போன்ற வர்த்தக உதவியை அனுப்பித்த நாடுகள் கூட உதவி வழங்குவதற்கு நிபந்தனைவிதிக்கும் நடைமுறையைப் பின்பற்றின.

உதவி நிபந்தனையுடன் பிணைக்கப்படுவதன்விளைவாக, பெறுநர் நாடுகள் தாங்கள் வாங்கும் பொருள்களுக்கு உலகச் சந்தையின் சராசரி விலைகளைவிட 20 சதவிகிதத்துக்கும் 50 சதவிகிதத்துக்கும் கிடைப்பட்டதோ ஒரு விலையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நன் கொடை நாடொன்றிலுள்ள கம்பெனி, அது வழங்கும் பொருளுக்கு ஏகபோக உரிமையிலையை அறவிடும் விருப்பரிமையைக் கொண்டுள்ளது. ஏனென்றால் அப்பொருளைப் பெறும் நாட்டுக்கு அதை வாங்குவதைத் தவிர வேறுவழியில்லையென்பது அக்கம்பெனிக்குத் தெரியும்.

நன்கொடை நாடுகளிலிருந்து பெறப்படும் பொருள்களின் விலைகள் வேற்றிடங்கலிருந்து பெறக்கூடிய விலைகளைவிட உயர்வானவையாக இல்லாதிருந்தால், உதவியை நிபந்தனையுடன் பிணைக்கும் முறை பெறுநர் நாட்டுக்கு அனுசூலமாக இருக்கமுடியும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பெறுநர் நாட்டுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை. தங்களுடைய விலைகள் மற்றும் நாடுகளின் விலைகளை விட அதிகமாக இல்லாதிருந்தால் மட்டுமே பெறுநர் நாடு தங்களிடமிருந்து பொருள்களை வாங்க வேண்டுமெனச் சில குறிப்பிட்ட நாடுகள் விதிக்கும் நிபந்தனை பெறுநர் நாட்டுக்கு நன்மையானது.

உதவியை நிபந்தனையுடன் பிணைக்கும் நடவடிக்கை, பொருள்கள் சாதனங்கள் ஆகியவற்றின் கொள்வனவுடன் நின்று விடுவதில்லை; ஆனால், நன்கொடை நாட்டின் நிபுணர்களைச் சேவைக்கமர்த்தல், நன்கொடை நாட்டின் கப்பல் கம்பெனிகளை

உபயோகித்தல், காப்புறுதி வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் போன்ற மற்றும் துறைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படலாம்.

இதனால் ஏற்படும் நேரடிச் செலவுகளுடன் மற்றும் பாதகமான விளைவுகளும் நேரிடுகின்றன. இவ்விளைவுகளில் சில நெடுங்காலத்துக்கு நீடிக்கலாம். அபிவிருத்தியடைந்தவரும் நாடுகள் தங்களுக்குள் வர்த்தக பந்தங்களைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதின்மீண்டும் தடுக்கப்படுகின்றன. இதனால் உள்நாட்டு ஆற்றலாளர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது போவதுடன், உள்நாட்டு நிபுணர்கள் அனுபவம் மூலம் கற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் தடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இலங்கையின் மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் விஷயத்தில் இது பற்றிப் பெருஞ்சர்ச்சை நடைபெற்றது.

உள்நாட்டில் செய்யப்பட்ட இயந்திரங்கள் அவ்வளவாக விருத்தி செய்யப்படாதவாயிருந்தபோதிலும் அவை போதுமானவையாக இருந்திருக்கக்கூடிய இடங்களில் கூட மிகநவீன இயந்திரங்களை உபயோகிக்கும் படி வளர்முக நாடுகள் நிர்ப்பந்திக்கப்படலாம். இதன் விளைவாகப் பல பிரதிகூலங்கள் ஏற்படுகின்றன. உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கும், தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கும் ஊக்கம் இல்லாமற் போகின்றது. இத்தகைய இயந்திரங்கள் இல்லாதிருக்கும் ஒரு நிலைமையில், அவர்கள் இவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் உற்பத்தி செய்வதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வார்கள்.

இரண்டாவதாக, நவீன இயந்திரங்களைப் பழுது பார்த்தல் போன்ற பராமரிப்புச் செலவுகளும் உதிரிப்பாகங்களைப்பெறும் செலவுகளும் உள்ளன. உதிரிப்பாகங்களைப் பெற மீண்டும் அருமையான வெளிநாட்டுச் செலாவ

ணியைச் செலவிடவேண்டியிருக்கலாம்.

இதனால் உள்நாட்டில் வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைகின்றன. பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளில், விவசாயத்துறைக்கு அளிக்கப்பட்ட உதவியில் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்ட இடங்களில் பாதகமான விளைவுகளே ஏற்பட்டன. இரசாயன உரங்கள், பீடைநாசினிகள் முதலியன செலவை அதிகரித்து, தொழிலாளர் செறிவைக் குறைக்கின்றது.

ஒரு நாட்டில் கைத்தொழில் மய நடவடிக்கைகள் முன்னேறியுள்ள ஒரு மட்டத்தில் கைத்தொழில்புருக்குத் தொழிலாளர்களை விடுவிப்பதற்காக விவசாயத் துறையை இயந்திரமயமாக்க வேண்டியிருக்கலாம். ஆனால், அந்நாட்டில் வெளிநாணயமாற்றுப் பிரச்சினையும் வேலையில்லாத்திண்டாட்டப் பிரச்சினையும் இருந்து வரும் ஒரு சமயத்தில், உதவி வழங்குவதற்கு நிபந்தனை விதித்தல் நிலைமையை மோசமாக்கலாம்.

இன்னொரு சர்ச்சைக்கிடமான துறை, நன்கொடை நாடுகளிலுள்ள விசேடித்த துறைகளிலிருந்து குறிப்பிட்ட துறைகளுக்கு வழங்கப்படும் உதவியாகும்.

இது சில குறிப்பிட்ட நாடுகளுக்கு அனுசூலமாயிருக்கலாம். ஆனால், சில நாடுகளில் முதலிடம் பெற வேண்டிய துறைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அவ்வளவு முக்கியமற்ற துறைகள் முதலிடம் பெறுவதன் விளைவாகப் பொருளாதாரத்தில் சீர்குலைவுகள் ஏற்படலாம். (உ—ம நோர்வேயின் கடற்ரொழில் உதவி)

பெருஞ்செலவிலான திட்டங்களுக்கு விசேடித்த தொடர்சேவைகளும் தேவைப்படலாம். நன்கொடை நாட்டின் ஒத்தாசையின்றி இச்சேவையைப் பராமரிக்க, பெறுநர் நாட்டுக்குக் கஷ்டமாயிருக்கலாம். பெறுநர் நாடு பொறுக்க வேண்டியிருக்க

கும் பராமரிப்புச் செலவு இத் திட்டத்தின் செலவைவிட மிக மிக அதிகமாயிருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அருவருக்கத்தக்க ஒரு நாட்டைப் பாழாக்க அந்நாட்டுக்கு வெள்ளை யானைகளை வழங்கும் முறையைச் சயாம் மன்னர்கள் உபயோகித்ததாக ஒரு பழமொழி கூறுகிறது, உயர் செலவில் பராமரிக்க வேண்டியிருக்கும் திட்டங்களையே 'வெள்ளை யானைகள்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று பிரபல பிரிட்டிஷ் அபிவிருத்திப் பொருளியலாளர் போல் ஸ்டீட்டன் கூறுகிறார், "உதவி பெறுவது ஒரு யானையைப் பெறுவது போன்றதல்ல; ஆனால், ஒரு யானையைக் காதலிப்பது போன்றதாகும். அதில் எத்தகைய சந்தோஷமும் அடைய முடியாது எனினும், யானையால் தசக்கி நொறுக்கப்படும் அபாயம் உண்டு".

உதவியை நிபந்தனையுடன் பிணைக்க மற்றும் வழிகளும் உண்டு. பெரும்பாலும் கேந்திர-அரசியல் நிபந்தனைகளை விதிக்கலாம். ஸ்பெயின், மொராக்கோ, ரெனிவியா ஆகிய நாடுகளில் இராணுவ தளங்களை அமைக்க அனுமதியளிக்கப்பட்டதற்கு மாற்றாக அந்நாடுகளுக்கு அமெரிக்க உதவி வழங்கப்பட்டது. பிரான்ஸின் முன்னைய குடியேற்ற நாடுகள் முக்கிய பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஐ. நா. பொதுச் சபைகளில் வாக்களிப்பதற்கு முன்பு பிரான்சுடன் கலந்தாலோசிக்கும் என்ற உடன்பாட்டின் பேரில் அந்நாடுகளுக்குப் பிரெஞ்சு உதவி அளிக்கப்படுகிறது.

மரிஜுவானா உற்பத்தியைக் குறைக்க துருக்கி அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒப்பந்தத்தின் பேரில் துருக்கிக்கு அமெரிக்க உதவி அளிச்சுப்பட்டது. துருக்கியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மரிஜுவானா பெருமளவில் அமெரிக்காவுக்குக் கள்ளக்கடத்தல் செய்யப்பட்டுவந்தது. இது அமெ

ரிக்கா அதிகாரிகளுக்கு ஒரு பிரச்சினையாகிவிட்டது.

ஒரு கட்டத்தில் அமெரிக்கா தான்ஸானியாவுக்கு உலக வங்கிக் கடன் வழங்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக, நிபந்தனைகளை விதிக்கும் துணிவான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. ஏனென்றால், குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சிக்காலத்தில் சேவை செய்த சிவில் சேவை அதிகாரிகளின் ஒவ்வொருவரையும் வழங்க தான்ஸானியா அரசாங்கம் மறுத்து வந்தது.

"பாசிஸ்தானின் 20 திட்டப் பரிசீலனை" அறிக்கை யாவரும் அறிந்ததாகும்; அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்பட்டு வருவதொன்றுமாகும். (நிபந்தனையிடப்பட்ட பொருள்களின்) நிறைப்படுத்திய சராசரி விலைகள் போட்டி எலத்தின் கீழுள்ள உலக விலைகளைவிட 51 சதவிகிதம் உயர்ந்தவையெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தாய் நாட்டைவிட்டு வெளி நாடுகளுக்குவேலைக்குச் சென்றோர் அந்நாடுகளில் கைக் கொண்ட வாழ்க்கை முறைகளும் இந்த நாடுகளில் வாழ்க்கைச் செலவுகள் மீது பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. வெளிநாடுகளிலே அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் வேலை செய்யும் பெருந் தொகையான ஊழியர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டு ஊழியர்களைவிட மிக உயர்வான சம்பளங்களைப் பெறுகின்றனர்; அதிக பணச் செலவை உண்டாக்கும் நுகர்வுப் பழக்கங்களைப் பின்பற்றுகின்றனர். உள் நாட்டு ஊழியர்களும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்ற முற்படுகின்றனர்; அந்த வாழ்க்கை முறைகள் தங்களுடைய வருமானத்துக்கு ஒத்து வருமா, வராதா என்பதைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. மறுபக்கத்தில் உள்நாட்டு விற்பனை யாளர்கள் பொருள்களின் விலைகளை ஏற்றுவதற்கு முற்படுகின்றனர். இவ்விலைகள் சாதாரண மக்கள் பொறுக்கக்கூடியதற்குமேல் உயர்லாம். இது உள்நாட்டு உற்பத்தி

யாளர்களுக்கு நல்ல விலைகளைப் பெற்றுத் தரும் என்பது உண்மை. ஆனால், சராசரியாக விலை அதிகரிப்புகள் கூடிவிடும்.

வெளிநாட்டு நிபுணர்களுக்கு மிக உயர்ந்த சம்பளங்கள் வழங்கப்படுவதுடன் அவர்கள் ஒரு மேலான வர்க்கத்தினராக நடத்தப்படுவதன் விளைவாக, உள்நாட்டு நிபுணர்களும் அவர்களுடைய முறைகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கலாம். இதன் விளைவாக, நெடுங்காலத்துக்குப் பின் இவர்கள் உள்நாட்டுத் தேவைகளை இனங்காணத் தவறி, யதார்த்த நிலைமைகளிலிருந்து திசைமாறிச் சென்று விடலாம்.

உலக வங்கி

பெரும்பாலான வளர்முக்க நாடுகளில் பெருஞ் செல்வாக்குள்ள ஒரு சக்தியாகியுள்ள உலக வங்கி ஆற்றும் பங்கைக் காண்பது முக்கியமாகும். உலக வங்கி என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் ஸ்தாபனத்தில், சர்வதேச புனர் நிர்மான அபிவிருத்தி வங்கி, சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம், சர்வதேச நிதிக்கூட்டுத் தாபனம் ஆகிய மூன்று ஸ்தாபனங்கள் அடங்கியுள்ளன. உத்தியோக பூர்வமான அபிவிருத்தி உதவி முதலீடு ஸ்தாபனங்கள் வாயிலாக வழங்கப்படுகிறது சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் பிரதானமாகத் தனியார் துறைக்கே உதவி வழங்குகிறது.

"அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலிருந்து நிதிவளங்களை அபிவிருத்தியடைந்துவரும் உலகுக்கு வழிப்படுத்துவதன்மூலம் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலுள்ள வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்த உதவி செய்வது" தங்களுடைய பொது நோக்கமாகுமென்று உலக வங்கி கூறுகிறது. உலக வங்கி ஆதரிக்கும் திட்டங்களில் விவசாயம் கிராம அபிவிருத்தி, கல்வி, எரிசக்தி, (மின்சார சக்தி, எண்ணெய், எரிவாயு, நிலக்கரி) கைத் தொழில், ஜனத் தொகை திட்டமிடல், தொழில் நுட்ப உதவி வாகனப் போக்குவரத்து, தற்கிப்போக்

கு வரத்து, நகர அபிவிருத்தி, நீர் வழங்கல் ஆகிய திட்டங்கள் அடங்கும்.

“அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்துவதற்கு உதவும் தெளிவான நோக்கத்துடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட முதல் ஸ்தாபனம் உலக வங்கி தான்” என்று உலகவங்கி கூறுகிறது.

பிறெட்டன்வுட்ஸ் எனுமிடத்தில் நிறுவப்பட்டு நாலு அரசாங்கங்கள் கலந்து கொண்ட ஒரு ஐ.நா. நாணய — நிதி மகாநாட்டில் இந்த ஸ்தாபனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அது 1946 ஜனவரி மாதத்தில் தனது வேலைகளை ஆரம்பித்தது. 1981 ஜூன் 30ந் திகதி முடிவளவில் 139 நாடுகள் உலக வங்கியில் அங்கத்துவம் வகித்தன. சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் 125 நாடுகள் அங்கத்துவர்களாயின. அனுபவித்த மூலதனம் 8,100 கோடிடொலர்; கையொப்பமிட்ட மூலதனம் 3606 கோடி டொலர் 1971ம் ஆண்டுக்கும் 1981ம் ஆண்டுக்குமிடையே சராசரிக் கடன்வழங்கல் 38 கோடி 10 இலட்சம் டொலரிலிருந்து 1,229 கோடி 10 இலட்சம் டொலருக்கு அதிகரித்துள்ளது. 1971 — 1975ம் வருட காலத்திலிருந்து 1976 — 1980ம் வருட காலம்வரை இவ்வி ஸ்தாபனங்களிலிருந்து வழங்கப்பட்ட உதவி 128 சத விதிக் அடிகரித்துள்ளது.

சர்வதேச அபிவிருத்திச்சங்கம் உலக வங்கியின்மேன் கடன் வழங்கும் ஒரு கிளையாகும். இது பிரதானமாக ஆண்டொன்றுக்கு 681 டொலருக்குக் குறைவான தலா நபர் வருமானத்தைக் கொண்ட மிக வறிய நாடுகளுக்கே உதவி செய்கின்றது. கடனை வட்டியில்லாமல் திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் 50 வருடங்கள் — திருப்பிச் செலுத்த மேலும் 5 வருட தாட்சணிய காலமும் வழங்கப் படுகின்றது.

ஒரு நாட்டுக்கு உதவி தேவைப்படும் போது, அந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சலிஸ்தாரமாக ஆராய்ந்தபின் “நாட்டின் பொரு

வெளிநாட்டு உதவி

வெளிநாட்டு “உதவி”யாக வழங்கப்படும் கொடைகளும் கடன்களும் இரு வழிகளில் நெறிப்படுத்தப்படுகிறது— ஒன்று இருபக்க முறை; மற்றது பல்பக்க முறை. இருபக்க முறை உதவி என்பது இரு நாடுகளுக்கிடையே அஃதாவது உதவி வழங்கும் ஒரு நாட்டுக்கும் அதைப் பெறும் இன்னொரு நாட்டுக்குமிடையே நிகழ்வதொன்றாகும். பல்பக்க முறை உதவி என்பது சர்வதேச முகவரணமைகளிலிருந்து தனிப்பட்ட நாடுகளுக்குப் பாயும் உதவியாகும்.

வெளிநாட்டுக் கடன்களையும் உதவியையும் வழங்குவதில் முதன்மையான பங்காற்றும் முக்கியமான பல்பக்க ஸ்தாபனங்கள், (1) உணவு விவசாய ஸ்தாபனம், ஐக்கிய நாடுகள் கைத் தாழில் அபிவிருத்தி ஸ்தாபனம், ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதியம், உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் போன்ற ஐ. நா. ஸ்தாபனத்தின் கீழுள்ள விசேஷித்த முகவரணமைகள் (2) புணருத்தாரணத்துக்கும் அபிவிருத்திக்குமான சர்வதேச வங்கி (3) ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, பெர்னேலியம் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளுக்கான ஸ்தாபனம் முதலியன (4) பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஸ்தாபனம் (5) சர்வதேச நாணய நிதியம் ஆகியனவாகும்.

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் ஒரு சதவிகிதம், இரண்டாவது அபிவிருத்தி தசாப்தத்தில் சாதிக்கப்படவேண்டிய உதவியாக வளர்முக நாடுகளுக்கு வழிப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று ஐ. நா. ஸ்தாபனம் ஓர் இலக்கைக் குறித்தது. பெரும்பாலான நாடுகள் கொள்கையளவில் இதை ஏற்றுக்கொண்டன. ஆனால், உலகத்திலுள்ள மிக்க செல்வச் செழிப்புள்ள நாடுகளில் இரண்டான அமெரிக்காவும்கூட விரலாந்தும் இதை ஓர் இலக்காகக் கூட ஏற்கவில்லை. பிரான்ட் கமிஷன் 7 சதவிகித இலக்கைக் குறித்தது. இதை உலகவங்கி மட்டுமன்றிப் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஸ்தாபனமும் ஒரு கொள்கையாகவே மேற்கொண்டன. இந்த இரண்டு இலக்குகளும் அடையப்படவில்லை. ஆனால், கடந்த சில வருடங்களில் மூன்றாம் உலகத்துக்குப் பாயும் மொத்த உதவி பெருமளவு அதிகரித்துள்ளது. பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஸ்தாபனத்தின் மதிப்பீடுகளின்படி 1970 களில் வழங்கப்பட்ட உத்தியோசபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவி 1960 களில் வழங்கப்பட்டதைப்போல் இரு மடங்காகும்.

பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஸ்தாபனம் ஒரு முக்கியமான நன்கொடை நிறுவனமாகும்.

இந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த பதினேழு நாடுகள் (பெரும்பணம் படைத்த முதலாளித்துவ நாடுகள்) 1979ம் ஆண்டில் உதவியாகத் தங்களுடைய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 35 சதவிகிதத்தை வழங்கின. 1980ம் ஆண்டுக்குள் இது அந்நாடுகளின் மொத்தத் தேசியப் பொருளாக்கத்தில் 37 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்துவிட்டது. எனினும், ஜனநாயக நிகழ்வுகளைச் செல்வாக்கின் கீழ் இத்தொகை வீழ்ச்சியடைந்துவருவதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. ஸ்காந்திநேவிய நாடுகள் ஒல்லாந்துடன் சேர்ந்து மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 1 சதவிகிதத்தை உதவிக்கான இலக்காகப் பெறுவதற்குப் பிரயாசைப்பட்டுள்ளன. இது ஐ. நா. ஸ்தாபனம் சிபார்சு செய்த இலக்காகும். இந்த நாடுகள் 70களின் பிற்பகுதியில் இந்த இலக்கை ஒன்றில் எட்டின் அல்லது நெருங்கின. எனினும், தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியில் இப்போக்குகள் அடியோடு மாறிவிட்டன.

உதவி முயற்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்த இன்னொரு முக்கிய கொடையாளி அரபு உலகமாகும். உபரி மூலதனத்தைக்கொண்ட எண்ணெய் ஏற்றுமதி நாடுகள் தங்களுடைய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 3*1 சதவிகிதத்தை உதவியாக வழங்கின; இது எந்த இனவகையை எடுத்து நோக்கினும் ஆக்கூடியதாகும். அந்நாடுகள் வழங்கும் உதவியில் பெரும்பகுதி சுகோதா அரபு நாடுகளுக்கும் சுகோதா முஸ்லிம் நாடுகளுக்கும் சுகோதா மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் இறங்கு வரிசையில் செல்கின்றது.

வளர்முக நாடுகளில் பெரும்பாலானவை குறைவான அபிவிருத்தி கண்டுள்ளதற்குக் கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற குடியேற்ற நாட்டு (காலனி) ஆதிக்கமே காரணம்; ஆதலால், அந்நாடுகளுக்கு உதவி செய்வது தங்களுடைய பெரிய யாலவென்று கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் கருதின. எனவே, கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு உத்தியோகபூர்வமாக அளித்த உதவி பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள் அளித்த உதவியில் மூன்றில் ஒரு பங்காகவே இருக்கிறது. எனினும், இந்நாடுகளில் பல மூன்றாம் உலகத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளுடன் கொண்டுள்ள இருபக்க வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் வாயிலாக இக்குறை ஈடுசெய்யப்படுகிறது. இந்த வர்த்தக ஒப்பந்தங்களில் இடம்பெறும் நிபந்தனைகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு அதிக நலம் பயப்பனவாயிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. (“உதவி அளிக்காதே—வர்த்தகம் செய்” என்னும் “அந்நாட்டு” ஸ்தாபனத்தின் சூலோகத்தைக் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் கையாளவதாயிருக்கலாம்)

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர் 1983,

ஃபிரான்செஸ் ஸார் லாப் ஜோஸப் கொலின்ஸ் டேல்ட் இன்லே

உதவிக் கொள்கையை வகுப்போர் தமது வேலைத்திட்டங்களை நியாயப்படுத்திக் கொண்டு, தாங்கள் சீர்திருத்தத்துக்கான கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதாக உறுதி கூறுகிறார்கள். அபிவிருத்தி உதவித்திட்டங்களின் பிரதான நோக்கம் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலுள்ள ஏழை மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாகும் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. உலகிலுள்ள போதிய ஆகாரமில்லாத சூழல் நூறு கோடி மக்கள் கிராமப் பகுதிகளில் வசிப்பதால், உதவி இப்பொழுது விவசாயத்துக்கும் கிராம அபிவிருத்திக்கும் நெறிப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. வறிய மக்களுக்கு நேரடியாக நன்மை செய்வதற்காகவும், உணவில் குய நிறைவு நிலையை அடைய உதவுவதற்காகவும் உணவு உதவித் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

பெரும் உணவுத்திட்டங்கள் "புதிய திசைகளில்" செலுத்தப்படும் உந்தலுடன் அதை வரணிக்கக் கவர்ச்சியான ஒரு புதிய சொற்றொடரும் வந்துள்ளது இன்று நாம் "ஒன்றிணைத்த கிராம அபிவிருத்தி" பற்றியும், "பொருத்தமான தூட்பவியல்" பற்றியும், "பொதுமக்கள் பங்கு பற்றல்" பற்றியும், "சிறு பண்ணையின் விளை திறனை உயர்த்தல்" பற்றியும் கேள்விப்படுகிறோம். மேலும், உதவி பெறும் நாடுகளில் ஜனநாயகம் ஏற்படுவதற்கும், அடக்கு முறை குறைவதற்கும் ஊக்கமளிப்பதற்காக, உதவி மனித உரிமைகளுடன் மற்றும் அரசியல் முகாந்தரங்களுக்கும் இணைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் உறுதி கூறப்படுகிறது.

சொற்றொடர்கள் எவ்வளவு பொருத்தமாகத் தோன்றியபோதிலும், எமது வெளிநாட்டு உதவித்திட்டங்கள் வெளிநாடுகளிலுள்ள ஏழைகளுக்கும், பசியால் வருந்துபவர்களுக்கும் உதவுகின்றனவா அல்லது தீங்கிழைக்கின்றனவா வென்பது அவர்களுடைய துன் சூகனின் மூல்காரணத்தை அடைய தாக்குகின்றனவா வென்பதையே முற்றிலும் பொறுத்திருக்கிறது. "மூல்காரணம்" இன்னொரு வெகு ஜன சொற்றொடராகவிட்டது—சில சமயங்களில் நாக்கில் நரம்பின்றி உபயோகிக்கப்படுகிறது. ஆதலால், நாம் என்ன எண்ணுகிறோம் என்பதைக் குறித்து அணுப்பிசுறுமின்றி நாம் செய்மையாயிருக்க வேண்டும்.

உணவுக்கும் அபிவிருத்திக் கொள்கைக்குமான கழகத்தில் நாய்கள் செய்த

ஆராய்ச்சிகள் யர்வும், பசிப்பிணக்கும் கிராமங்களில் நிலவும் வறுமைக்குமுரிய காரணம் அளவுமீறிய ஜனத்தொகையோ அல்லது விவசாய வளங்களின் பற்றாக்குறையோ அல்லது நன்ன தொழில் நுட்ப முறைகளில் லாபமையோ அல்ல என்ற முடிவுக்கு வர எங்களைத் தூண்டியுள்ளன, அதைவிட, பசிப்பிணக்குரிய மூல்காரணம், உணவு உற்பத்தி வளங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு இதுக்கமாக ஒரிடத்தில் குவிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். பசிப்பிணையும் கிராமங்களில் நிலவும் வறுமையும் உணவு உற்பத்தி வளங்களிலிருந்து யார் நன்மையடைவரென்பதை நிர்ணயிப்போரிடையே நிலவும் மிகவும் ஏற்றத்தாழ்வான அதிகார உறவுகளால் உண்டாக்கப்படுவதன் காரணமாக, பொருள் உள்ளீடுகளை எவ்வளவு "பொருத்தமாக" எப்படிச் சேர்த்தாலும், அதை நீக்க முடியாது.

உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவியில் உள்ளடங்கியுள்ள அடிப்படைத் தவறு என்னவென்றால், அது அதிகார முள்ளவர்கள் வாயிலாகப் போய் அதிகார மில்லாதவர்களை அடைய முடியும் என்பதாய், பசிப்பிணையைப் போக்க அடிப்படையில் மேலதிக பொருள் வளங்கள் தேவைப்படவில்லை யென்பது மட்டுமன்றி, கட்டுப்பாட்டிற்காரம் ஒரு சிலரின் கைகளில் இறுக்கமாகக் குவிந்திருக்கும்படித்தில் இத்தகைய வளங்களின் உட்பாய்ச்சல் இப்பொழுது அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டிருக்கும் பெரும்பான்மையோர் வளங்கள் மீது அதிகரித்த அதிகாரம் பெறுவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக நிற்கும் சக்திவாய்ந்த உள்ளூர் உயரிகளினதும் தேசிய உயரிகளினதும் கைகளைப் பஸ்ப்படுத்தவதில்லாதான் போய் முடிவிறது. உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவி தவிர்க்கமுடியாதவற்று அதைப்

பெறும் அரசாங்கங்கள் வாயிலாகவே பாய்சின்றது. மிகப் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், குறிப்பாக நாம் உதவியை ஏற்ற நாடுகளுக்கு வசையறுக்கிறோமோ அந்த நாடுகளில் உள்ள இந்த அரசாங்கங்களில் இத்தகைய குறுகிய, பொருளாதார குயநலமுள்ள உயரிகளே அடங்கியுள்ளனர். இது வாழ்க்கையின் ஓர் அசைக்க முடியாத உண்மை.

அப்பொழுது வெளிநாட்டு உதவி, மாற்றம் ஏற்படுத்தும் பணியைச் செய்வதில்லை; செய்ய முடியாது—அஃதாவது ஒரு சிலரின் கைகளிலுள்ள ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமான பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்ட

திகாரத்தை மக்கள் பங்குபற்றி ஜனநாயக முறையில் மாற்றும் பணியை வெளிநாட்டு உதவி செய்வதில்லை; செய்ய முடியாது. ஏற்கெனவே இருந்துவரும் அதிகார உறவுகளை அது மாற்ற வியலாது. நிச்சயமாக, அரசாங்கத்துக்கு அரசாங்கம் அளித்துவரும் "இருபக்க முறை உதவி" சம்பந்தமாக நிலைமை இப்படித்தான் இருந்துவருகிறது. தனியார் அல்லது தன்னிஷ்டமான முகவரங்கள் மூலம் உட்செலுத்தப்படும் வளங்களால் பெருங்கஷ்டத்துடன் மட்டுமே அதே இயக்கவியலைத் தவிர்க்க முடியும்.

மிக வறிய நாடுகள் மீதும்—தங்கள் குறையை ஏழைமக்கள் சம்பந்தமான கடப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டியுள்ள நாடுகள் மீதும் தாங்கள் இப்பொழுது முழுக்கவளம் செலுத்திவருவதாக உதவிக் கொள்கை வகுப்போர் கூறுகிறார்கள். அக்கூற்றுக்கு நாம் சவால் விடுகிறோம். உலகிலுள்ள ஆகக்கூடிய சலுகைகளையும் நல்ல உரிமைகளையும் அனுபவிக்கும் உயரிகளின் ஆட்சிமுறைகள், படுகொடாசமான அடக்கு முறைகளைக் கையாளும் ஆட்சிமுறைகள் ஆகியவற்றில் சிலவற்றிற்கே உதவியின் பெரும்பகுதி பாய்சின்றதென எங்களுக்கு உபாய்ச்சிகள் ஏடுத்துக்காட்டுகின்றன. பெரும்பாலான உதவித் திட்டங்கள் மிக வறிய மக்கட குழுக்களையே இப்பொழுது இலக்காகக் கொண்டுள்ளன என்ற கூற்றுக்கு நாம் சவால் விடுகிறோம். இதற்குப் பதிலாக நிதிகளின் பெரும் பங்கு ஏற்கெனவே காணிகளையும் சந்தைப்படுத்தலையும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்போருக்கு நன்மை செய்யும் பெருமளவிடான உள்ளமைப்புத் திட்டங்களுக்கே செலுகின்றது. இறுதியாக, சிறு விவசாயிகளைக் கை தூக்கி விரும் ஒரு சில திட்டங்கள்கூட உண்மையிலேயே கிராமங்களில் ஏழைகளாயுள்ள பெரும்பான்மை மக்களுக்கு—காணியற்றேருக்கும் அநேகமாகக் காணியில்லாதிருப்போருக்கும்—உதவவில்லை; ஆனால் அவர்களுக்குத் தீர்க்கு செய்துவருகின்றன.

அரசாங்க உதவி முகவரங்களாலும் உலகவங்கி போன்ற உதவி முகவரங்களாலும் ஏழை மக்களுடன் நேச உறவு கொள்ள முடியாது; ஏனென்றால், அவர்களுடைய செய் திட்டங்கள் பிரதிபலிக்கும் அபிவிருத்திப் பிரச்சினை பற்றிய வரைவில்லக்கனம் தவறானது.

மக்கள் ஏன் ஏழைகளாகவும் பசியோடுமிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய உத்தியோகபூர்வமான நிர்ணயம் என்னவென்றால், அவர்கள் அபிவிருத்திமுறையில் "சோக்

கப்பாடாது விடப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பதை. இந்தக் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து பார்க்கின்றது ஒரு பரிசாரம்—வழிய மக்களை அபிவிருத்திக்குக் கொண்டு வருக. வழியேரைச் சேர்ப்பதற்காக அபிவிருத்தி முறையை விரிவாக்குவதற்கு “அடிப்படைத் தேவைகள்” பற்றிய உபாயங்கள் ஒரு வழியாகக் கருதப்படுகின்றன. பணக்காரர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஒரு முறையை விரிவாக்குவதன் மூலம் எழைகளை ஒருவர் அடைய முடியும் என்ற இத்தகைய ஒரு நிதானிப்பு இன் ஒரு பாடப் பேதலியாகும்.

இதிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு நிதானிப்பு என்னவென்றால், ஏழைகளும் அதிகாரமிகள்தவர்களும் அபிவிருத்தி முறையில் சேர்க்கப்பாடாது விடப்பட்டுவிட்டவர்கள்; ஆனால், இவர்கள் ஒரு மூலாதாரமாகவும் பலிகடாவாகவும் அபிவிருத்தி முறையில் ஒன்றிணைந்த ஒரு பாகமாக இருந்து வந்துள்ளனர். வழியேர் தங்களுடைய உழைப்பையும் தங்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களையும் அடிக்கடி தங்களுடைய காணிகளையும் வழங்கியுள்ளனர். அப்பொழுது உண்மையான அபிவிருத்தியின் சுவால், ஏழைகளை அபிவிருத்திக்குள் கொண்டுவருவதல்ல; ஆனால், தங்களுடைய நலன்களுக்காக சீர் அபிவிருத்தி முறையை, தெரிப்படுத்த அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் அதிகாரத்தை அடைய ஏழைகளுக்கு வாய்ப்பளிப்பதாகும்.

இதேபோல, உத்தியோகபூர்வமான உதவி முகவரகங்களின் மற்றொரு நிதானிப்பு என்னவென்றால், ஏழைகள் ஏழைகளாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குச் சில பொருள்கள்—நீர்ப்பாசனம், கடன் வசதி, சிறந்த விதைகள், நல்ல விதிகள் முதலியன—இவ் வாதிரும்பத்தாகும் என்பது. ஆனால், அவர்களுக்கு ஏன் இந்தப் பொருள்கள் இல்லாதிருக்கின்றனவென்று நாங்கள் கேட்கிறோம். ஏழைகள் ஏழைகளாயிருப்பதற்குக் காரணம் இந்தப் பொருள்களைப் பெறுவதற்கான அதிகாரத்தை அடைவதிலிருந்து அவர்கள் தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதேயாகும். எனவே நாங்கள் முடிவுசெய்தோம். முதலாவது நிதானிப்பு பொருளில்லாத குறையையும் இரண்டாவது நிதானிப்பு அதிகாரமில்லாத குறையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இங்கு தான் அடிப்படை வித்தியாசம் உள்ளது.

பிரச்சினை பற்றி இந்த மிக வித்தியாசமான வரைவிலக்கணங்களிலிருந்து ஒரு மிக வித்தியாசமான செயற்கூறுகள் பரய்கின்றன. உத்தியோகபூர்வமான நிதானிப்பிலிருந்து, வெளியானதற்குப் பொருத்தமான பங்குப்பணி தேவையான மூலவளங்களை வழங்குவதாகும். பிரச்சினை பற்றிய எங்களுடைய வரைவிலக்கணத்தின் அடிப்படையிலிருந்து, வெளியான

க்குப் பொருத்தமான பாததிரம், மூலவளங்கள் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்காரத்தில் அதிகாரம் நியாயமான பங்கை அடைய இக்கியமாகப் பாடுபட்டு வருவோருக்கு இப்பொழுது தடையாயிருந்துவரும் தடைகளை அகற்றுவதில் உதவி செய்வதாகும். உதாரணமாக, எத்தனையோ நாடுகளில் உணவு உற்பத்தி வளங்களில் இப்பொழுது ஏதே போக உரிமையைக் கொண்டுள்ள ஒரு சிலருக்கு அரசாங்கமும் கூட்டுத்தாபனங்களும் அளித்துவரும் ஆதரவை ஒழிப்பதற்குப் பாடுபடுவதன் மூலம் பசியோடிருக்கும் ஏழைப் பெரும்பான்மையோரின் வழியிலுள்ள தடைகளை அகற்றக் குடிமக்கள் உதவி செய்யவேண்டும்.

உதவி முகவரகங்கள் ஏழை மக்களின் நலன்களுடன் உண்மையில் தொடர்பு கொள்வதாயின், தங்களுடைய சமூகங்களிலும், தங்களுடைய சமுதாயங்களிலும், சர்வதேச ரீதியாகவும் அதிகாரப் பிரச்சினையை—மூலவளங்கள் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்காரம் பற்றிய பிரச்சினையை—நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் நேருக்கு நேர் எதிர்த்து நிற்கும் மூன்றாம் உலகங்களுள்ள குழுக்களை ஆதரிக்க வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறு செய்ய, இந்த முகவரகங்கள் அமெரிக்கா, கனடா உட்பட இன்று உலகிலுள்ள பெரும்பாலான அரசாங்கங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்திவரும் உயரிகளின் நலன்களுக்கெதிராகப் போராடவேண்டியிருக்கும். அப்படிச் செய்வதாயின், ஜனநாயக ரீதியான பொருளாதார மாற்று வழிகளை ஆதரிக்கும் அபாயத்தையும் எதிர்ப்பாட வேண்டியிருக்கும். இந்த மாற்று வழிகள் எங்களுக்குக் காண்பதற்கு ஏற்றுக் கொள்ளுவனவற்றிற்கு எதிரிடையாயிருக்கும். இவ்விரண்டில் ஒன்றைச் செய்யக்கூடிய ஓர் அரசாங்க முகவரகத்தைக் காண முடியாதென்பது தெளிவு. அதனால்தான், அரசாங்க முகவரகங்கள் அமைந்துள்ள விதத்தில் பசிக்கொடுமையின் மூல காரணங்களை அவற்றினால் சரியாக நிதானிக்க வியலாதென்று நாங்கள் முடிவு செய்தோம்—மூலவளங்கள் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்காரத்தை மத்திய நிலையில் வைப்பதே சரியான நிதானிப்பாகும்.

அப்பொழுது, எங்களுடைய உதவி முகவரகங்கள் தங்களுடைய புதிய அபிவிருத்தி அணியிலக்கணத்தின்படி செயலாற்றவேண்டுமெனத் தூண்ட, சம்பந்தப்பட்டவட அமெரிக்கா முயலக் கூடாது. அப்படி முயன்றால், எங்கள் சக்திகள் இடந்தப்பிவைக்கப்படும். அதைவிட மேலாக, மூலவளங்கள் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்காரம் ஒரிடத்தில் இறுக்கமாகச் செறிந்திருக்கும். நாடுகளில் வெளிநாட்டு உதவி ஆதரவாயிருக்க முடியாமென்ற எண்ணத்தைப் பல்படுத்திவதன் மூலம் நாம்

உண்மையில் பிரச்சினைக்குத்தான் உதவி வருவோம். அரசாங்கத்திற்கு அரசாங்கம் உதவியளிக்கும் முறையினால் அங்கார உறவுகளை உருமாற்றக் செய்ய முடியாது; ஆனால், ஏற்கெனவே அங்குள்ளதை மட்டுமே பலப்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் விளக்கிக்கொண்டோமானால், முடிவுசெய்யும் அதிகாரத்தை அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கும் நடவடிக்கைகள் ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்டுள்ள நாடுகளுக்கு மட்டுமே இத்தகைய உதவியை வழங்குவதென வரையறுக்க நாம் பாடுபடுவேண்டுமென்பது தெளிவாகிவிடும். இத்தகைய நாடுகளில், உதவி பொறுக்கி எல்லாமல் வழங்கப்பட்டால் மட்டுமே பயனுள்ளதாயிருக்கும். அப்பொழுது நன்கொடை அரசாங்கத்தின் நலன்களோ அல்லது கூட்டுத்தாபனத்தின் நலன்களோ மேலோங்காமல், உதவிபெறும் நாட்டின் நலன்களே மேலோங்கியிருக்கும்.

கடந்த காலத்திலே வெளிநாட்டு உதவி பாதியாகக் குறைக்கப்பட்டுமென்றே அல்லது வெட்டப்பட்டவேண்டுமென்றே கூப்பாடு போட்ட பலர் “வெளிநாட்டு உதவியை அடியோடு வெட்டிவிடுங்கள். தங்களுடைய சொந்தப் பிரச்சினைகளை அவர்களை தீர்க்கட்டும். எங்கள் சொந்தப்பிரச்சினைகளை நாம் கவனித்துக்கொள்ளும்” என்று கூறிவந்தவர்களாவர். இப்படி நாம் கூறி வரவில்லை. வெளிநாடுகளிலுள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் அலுப்பித்துவரும் துன்புறுமாங்கள் தொடர்பாக வட அமெரிக்காவுக்கு எத்தகைய பொறுப்புமில்லையென்று நாம் கூறவில்லை. வெளிநாடுகளில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு இருந்துவரும் பல படிமவாய்ந்த தடைகள் சம்பந்தமாக எங்களுக்குக் கனத்த பொறுப்பு உள்ளதென நாம் உறுதியாகக் கூறுகிறோம்—இந்தத் தடைகள் எங்களுடைய வரி பொறுக்காளரான எங்கள் பெயர்களிலும் உள்ளது. பல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன—இந்தத் தடைகள் மூன்றாம் உலகில் நடைபெற்ற பொருளாதார, இராணுவ, கூட்டுத்தாபனங்களின் தலையீடுகளால் அமைக்கப்பட்டவையாகும். இத்தகைய தடைகளை அகற்றுவதுடன் அதே சமயத்தில் எங்கள் சொந்தச் சமுதாயங்களில் ஜனநாயகத்தைத் தற்சார்புத் தன்மையையும் ஏற்படுத்தவதும் எங்கள் பொறுப்பு. அப்பொழுதுதான் எங்கள் சமுதாயங்கள் என்றவதொருநான் உலகத்தைச் சுற்றி ஆக்கிரியான பங்காற்ற முடியும்.

உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவியில் அடங்கியுள்ள அடிப்படைத் தவறு என்னவெனில், அது அதிகாரமுள்ளவர்களுவாயிலாகச் செல்வதன் மூலமே அதிகாரமில்லாதவர்களை அடையமுடியும் என்பதாகும்.

ளாதார அறிக்கை” என பொதுவாக அழைக்கப்படும் அறிக்கையொன்று தயாரிக்கப்படுகிறது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு 5 வருட காலத்துக்குரிய வேலைத் திட்டமொன்று வகுக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் வருடந்தோறும் மாற்றியமைக்கப்படும். உலக வங்கி பல்வேறு திட்டங்களையும் சம்பூரணமாக மதிப்பிடுவதுடன், அவை அமூல் செய்யப்படும் விதத்தையும் நுணுக்கமாகக் கண்காணித்து வருகிறது.

உலக வங்கியின் உதவியில் முதலிடம் பெறும் பட்டியலில் விவசாயமும் கிராம அபிவிருத்தியும் தான் முக்கியத்துவம் பெறும் துறைகளாகும். எனினும், பட்டியலில் எரி சக்தியின் முக்கியத்துவமும் மேன்மேலும் அதிகரித்து வந்துள்ளது— (1981ம் ஆண்டில் 16 சதவிகிதம்) முதலிடம்பெறும் மற்றும் துறைகள் வாகனப் போக்குவரத்தும் கம்பெனிகளும் பிரதேச வாரியாகப் பகுப்பாய்வு செய்யுமிடத்து, மொத்த உதவியில் ஆகக் கூடிய அளவு (26 சதவிகிதம்) இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் கரிபியன் பிரதேசத்துக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தெற்கு ஆசியாவுக்கு 21 சதவிகிதம்; ஐரோப்பாவுக்கும் மத்திய கிழக்குக்கும் வட ஆபிரிக்காவுக்கும் 20 சதவிகிதம்; கிழக்கு ஆசியாவுக்கும் பசுபிக் பிரதேசத்துக்கும் 19 சதவிகிதம்.

உலக வங்கி உதவியின் செல்வாக்கு, பொருள்களின் கொள்வனவு போன்ற மற்றும் இருபக்க முறையான உதவி நிபந்தனைகளை விட வேறு விதமாக வேலை செய்கின்றது. 1981ம் ஆண்டில் 19 கோடி 70 இலட்சம் டொலர் மதிப்புள்ள உதவி தொழில் நுட்பத்துறைக்கும் காரிய சாத்தியப் பரிசீலனைகளுக்கும், 31 கோடி 10 இலட்சம் டொலர் நிபுணர்களும் ஆலோசகர்களும் செய்த சேவைகளுக்கும், 17 கோடி 80 இலட்சம் டொலர் பயிற்சியளிப்பதற்கும், 29 கோடி 10 இலட்சம் டொலர் திட்ட மேற்பார்வை, அமூல் அல்லது எஞ்சினியரிங் சம்பந்தமாக வழங்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி சேவைகளுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

உலக வங்கிக் கடன் பணத்தைக் கொண்டு பெறப்படும் பொருள்களையும் சேவைகளையும் எந்த அங்கத்துவ நாட்டிலிருந்தும் பெறலாமென்றாலும், மேற்குறித்த சேவைகள் பெரும்பாலும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலிருந்தே பெறப்படும்.

வறிய நாடுகளுக்கு உதவிசெய்வதே உலக வங்கியின் நோக்கங்களாகும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும் முதலாளித்துவச் சமூகமாக இயங்குவதை உறுதிப்படுத்துவது” உலக வங்கியின் ஒரு குறிக்கோளாகுமென உலகவங்கியின் விஞ்ஞாபன உறுப்புரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக செரில் மேயர் போன்ற ஆலாசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

வேலைத்திட்ட உதவி அளிக்கப்படும் போது, ஒரு நாட்டின் முழுப் பொருளாதார அபிவிருத்தியும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதால், அந்நாட்டின் அரசியல் முறைமீது செல்வாக்குப் பிரயோகிக்க உலக வங்கிக்கு நிறைய இடம்கிடைக்கிறது. ஆனால், திட்ட உதவியளிக்கப்படும் முறையின் கீழ் ஒரு நாடு அதன் செய்திட்டங்களுக்கான உதவியைப் பெறும் அதே வேளையில் அதன் சொந்த அரசியல் முறையை நடத்தி வருவதற்கு உதவியாயிருக்கிறது.

தனித்தனி நாடுகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பல்வேறு விதமாயிருந்த போதிலும், சகலநாடுகளுக்கும் உலக வங்கி கூறும் பரிசீலனைகள் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியாகவே இருந்து வருகின்றன. உலக வங்கிக்கெதிராகத் தெரிவிக்கப்படும் ஒரு முக்கியமான கண்டனம் யாதெனில், அதன் பரிசீலனைகள் வருமானப் பகிர்வைப் புறக்கணித்துவிட்டு, நாட்டின் வளர்ச்சியையே வலியுறுத்துகின்றன என்பதாகும். இந்த நிலைமை 60 களின் பிற்பகுதியிலே இலங்கையில் நிலவியது. அப்போது இலங்கையின் வளர்ச்சி மட்டங்கள் உயர்ந்திருந்தனவென்றாலும், அதன் பயன்கள் அடிமட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பாயவில்லை.

உதவிபெறும் நாடுகள் சர்வதேச நாணயத்தின் நலவெண்ணைத் தைப் பெற்றால், மற்றும் பலபக்க இருபக்க நன்கொடையாளர்களிடமிருந்து உதவி பெறுவதற்கு அது ஒரு சிபார்சாகப் பயன்படுகிறது.

செய்திட்டங்கள் நன்கு நிர்வகிக்கப்படுவதையும் அவை நிதியுறுதியுள்ளனவாக இருப்பதையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக உற்பத்தித்துறைக்குரிய கடன்கள் கடினமான நிபந்தனைகள் மீதே வழங்கப்பட வேண்டுமென்று உலக வங்கி அபிப்பிராயப்படுகிறது.

தனியார் தொழில் முயற்சிகள் வெளிநாட்டு மூல்தனங்களின் உட்பாய்ச்சல், சந்தை முறைகளின் தொழிற்பாடு, வர்த்தக — நாணயக் கட்டுப்பாடுகளைப் பலபக்க முறைப்படுத்தல் ஆகியன சம்பந்தமாகத் தாராளக் கொள்கைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்றும் உலக வங்கியினர் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

எனினும், சில குறிப்பிட்ட நாடுகளில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்த நிபந்தனைகளை விட மீதமான நிபந்தனைகளை விதிப்பது பற்றிச் சிந்திக்க உலக வங்கிக்கு உதவியுள்ளன. மேற் கொள்ளப்பட்ட சில குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் பொது மக்களிடையே அரசியல் வெறுப்பை உண்டாக்கலாம் என்பதை உலக வங்கி ஒரு குறித்த அளவுக்கு உணர்ந்துள்ளது. 1977ம் ஆண்டில், எகிப்தின் அரசுக்குடியரசு பல அத்தியாவசியப் பொருள்களை வழங்கப்படுவதற்கு உதவி மான்யங்களை நீக்கிவிட முயன்ற போது, கெய்ரோவில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. சர்வதேச நாணய நிதியம் எகிப்துக்கு ஓர் இடைக்கால கடன் வழங்குவதற்கு இந்த நிபந்தனையை விதித்து, மேற்குறித்த உதவி மான்யங்களை அகற்றிவிடுமாறு ஆலோசனை கூறியது. ஆனால், பின்னர் உதவி மான்யங்களை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது.

இலங்கையிலே, மகாவலி திசை திருப்பு திட்டம் சம்பந்தமாக உலக வங்கி விதித்த நிபந்தனைகள் பொது

மக்களிடையே ஆகக் கூடிய அரசியல் வெறுப்பைக் கிளறிவிட்டன. 1970ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களில் இது ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாகிவிட்டது.

உலக வங்கியின் வெளியிடப்படாத ஓர் அந்தரங்கக் கொள்கை விஞ்ஞாபனத்தின்படி, நஷ்டஈடு வழங்காமல் வெளி நாட்டுச் சொத்துக்களைத் தேசியமயமாக்கும் நாடுகள், வெளிநாட்டு முதலீட்டுக் காரர்களின் பணக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாதிருக்கும் நாடுகள், அல்லது படுகடன்களைச் செலுத்தத் தவறிவிட்ட நாடுகள் ஆகியவற்றுக்கு உலக வங்கி இறுதியில் உதவியளிப்பதில்லை. இந்த நிபந்தனைகளின் கீழ் பலநாடுகளுக்கு உதவி மறுக்கப்பட்டுள்ளது. சில கட்டங்களில் இலங்கைக்கு உதவி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சில சமயங்களில் ஒரு கொடுகடன் முறையின் கீழ் வழங்கப்படும் பண்டங்களும் சாதனங்களும் உபயோகிக்கப்படுவதேயில்லை. உஷ்ண வலய நாடான காணாவுக்குப் பனிக்கலப்பைகள் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட சம்பவமொன்று ஒரு சமயம் அறிவிக்கப்பட்டது. மின்சாரம் இல்லாத ஓர் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சில நவீன சாதனங்களை நன்கொடையாக மாலை நாடுபெற்றது. இலங்கையில் பெறப்பட்ட சில ரெயில் எஞ்சின்கள் வழமையான சமையை இழுக்கச் சக்தியற்றனவாயிருந்தன. எனவே, அவற்றை ஜோடி ஜோடியாக உபயோகிக்க வேண்டியிருந்தது. சில குறிப்பிட்ட நாடுகள் பெற்ற விதைகள், இரசாயனப் பொருள்கள்; இயந்திரக்கலப்பைகள் முதலியனவற்றை அந்நாடுகளால் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை.

கௌரவதையும் பிரசித்தியையும் பொறுத்த காரணங்களுக்காக வெளிநாட்டு உதவி மூலம் பெருந் திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்கப்பட்டு, சிறிய திட்டங்களைக் கொண்ட மிக முக்கியமான துறைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்குப் பல உதாரணங்களைக் காணலாம். இது உதவிபெறும் நாடுகளை ஆளும் அரசாங்கங்களுக்கு அரசியல் ரீதியாக அனுசூலமாயுள்ளது.

இந்தத் திட்டங்கள் நற்பலன்களைக் கொண்டுவரலாம். ஆனால், பக்கவிளைவுகள் பெரும் பாதகமானவையாயிருக்கும். எகிப்திலுள்ள பிரசித்திபெற்ற அஸ்வான் அணைக்கட்டு அந்நாட்டிலுள்ள இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் காணிகளுக்கு நீர் வழங்கியிருக்கிறது. எனினும், வழக்கமாக நைல்நதி நீரில் அள்ளுண்டு வந்து, படிந்து காணிகளுக்குச் செழுமையூட்டிய அரிய வண்டல்கள் வந்து படிவதை இந்த அணைக்கட்டு தடுத்தாவிட்டது. இதனால் காணிகளுக்கு இப்பொழுது வளமாக்கிகள் மூலம் வளமூட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

குழிக்கக்கூஸ்களுக்குப் பதிலாகச் சுகாதார மலசல கூடங்களை அமைத்தல் மலத்தால் அசுத்த மடைதல் ஆகக்கூடிய அளவுக்குக்குறையுமாதலின், இதற்கு ஊக்கமளிக்கும் புதிய மலசல கூடத் திட்டத்தை இலங்கையில் ஆரம்பிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டது; ஆனால், இத்திட்டம் உதவி பெறாமல் நிராகரிக்கப்பட்டது. இவ்வகையான திட்டங்களில் மிகுந்த நன்மையுண்டு. ஆனால், இதில் சம்பந்தப்படும் வெளிநாட்டு நர்ணயமாற்று சிற்றளவிலிருப்பதால், உதவி வழங்கும் நன்கொடையாளர்களை இது கவரவில்லை.

உதவி நிபந்தனைகள் தளர்த்தப்படவேண்டுமென விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கே உலக ஸ்தாபனங்களும், தனிப்பட்ட நன்கொடை நாடுகளும் செவிசாய்த்துள்ளன. 1965ம் ஆண்டில் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு — அபிவிருத்திக்குரிய ஸ்தாபனம் — அபிவிருத்தி உதவி கமிட்டி மூலம் கடினமல்லாத நிபந்தனைகளை மேற்கொண்டன. டி.ஏ.சி. நிபந்தனைகள் எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படுவன வருமாறு: முதிர்வு காலம் 25 வருடங்கள்; 3 சத விசித வட்டியுடன் 7 வருட தாட்சணிய காலம். இந்த நிபந்தனைகளீது ஜெர்மனியும் நெதர்லாந்தும் நஷ்டமடைந்துள்ளன.

கனடா, டென்மார்க், பிரிட்டன், சுவீடன் ஆகிய நாடுகள் வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் முறையை

ஆரம்பித்துள்ளன. 1964ம் ஆண்டில் கனடாப் பாராளுமன்றம் 50 வருட வட்டியில்லாக்கடன்களுக்கு அங்கீகாரம் அளித்தது. கனடா வழங்கும் கடன்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை இந்த அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. 1966ம் ஆண்டில் பிரிட்டன் வட்டியில்லாக் கடன்களை ஆரம்பித்தது.

நோர்வெயின் உத்தியோக பூர்வமான அபிவிருத்தி உதவி முழுதும் கட்டில்லாக் கொடைகளின் உருவிலேயே அமைந்துள்ளது; எந்த நிபந்தனைகளோடும் பிணைக்கப்படுவதில்லை. ஜப்பான் 1985ம் ஆண்டுக்குள் அதன் உதவியை இரட்டிக்கும் இலக்கை அடையும் கடப்பாட்டை மேற்கொண்டுள்ளது. அ.உ. கமிட்டி ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த நான்கு முக்கிய நன்கொடை நாடுகளில் டென்மார்க்கும் நோர்வேயும் தங்களுடைய பங்குகளை அதிகரிக்கத் திட்டமிடும் அதேவேளையில் சுவீடனும் நெதர்லாந்தும் தங்களுடைய தற்போதைய பங்குகளைத் தொடர்ந்துவைத்திருக்கத் திட்டமிடுகின்றன. கனடாவும் இத்தாலியும் பின்லாந்தும் சுவீடனிலாந்தும் உதவி மட்டம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையளவில் பெற்றுள்ளன. ஒட்டாவாவில் நடைபெற்ற உச்சி மகாநாட்டில் எழு மிகப்பெரிய நன்கொடையாளிகள் உதவி பற்றி உலகளாவிய பேச்சுவாரத்தைகள் நடத்த ஒப்புக் கொண்டன. சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் மேடையான அங்கூட்டப் படுகடன்கள் பதிவழிப்புச் செய்யப்பட வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்து வந்துள்ளது. பெரும்பாலான நாடுகள் 70களில் தங்களுடைய பங்குகளைப் பதிவழிப்புச் செய்து விட்டன.

இருப்புப்பாத்தை — அபிவிருத்திக்கு உதவி கோரிய ஒரு நாட்டுக்குக் கடன் வழங்க உலக வங்கி புகைவண்டிச் சேவை திறுழையாகவும் இலாபகரமாகவும் நடைபெற 70,000 பேர் வேலையில்லுந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தது. இதற்கு உலக வங்கி கூறிய நியாயம், அவர்களெல்லோரும் கிராமத்துக்குச் சென்று வாழமுடியும் என்பதாகும்

உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும்

உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் இரு தனித்தனி முகவரான மைகளாயிருந்த போதிலும், இவை ஒன்றையொன்று நிறைவு செய்துகொள் கின்றன. இரண்டாவது உலக யுத்தத் தின் முடிவில் மேற்குவகிவள்ள கைத் தொழில் மயமான நாடுகள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் பேரில் இவ்விரு தாபனங்களும் அமைக்கப்பட்டன. சீரழி ந்து போகும் நிலையிலிருந்த உலகப் பொருளாதார முறையைப் புனருத் தாரணஞ் செய்வதே இவற்றை அமை த்ததன் நோக்கமாகும். யுத்தத்துக்குப் பின்னர் சசல ஐரோப்பியப். பொருளாதாரங்களும் பெருமளவுக்குத் தளர்ந்து விட்டன அல்லலு அழிந்துவிட்டன. 1920 களிலும் 30 களிலும் முதலாளித்துவ நாடுகளில் நிலையிப் படுமோசமான நாணயக் குழப்பத்தின் நினைவுகள் இன்னும் பசுமையாயிருந்தன. நாணயச் சீரழிவு மீண்டும் ஏற்படக்கூடும் என்ற கவலை எங்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த நினைவுகளும் கவலைகளும் சர்வ தேசப் பொருளாதார புனருத்தாரணப் பணிக்கு ஒரு நடைமுறைச் சாத்தியமான வழியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக 1944 ஜூலை மாதத்தில் அமெரிக்காவில் நியூ ஹாம்ப்சையரிலுள்ள பிறெட்லண்ட்ஸ் என்னும் இடத்தில் மகாநாடு கூட முக் கியமான மேற்கு நாடுகளைத் தூண்டின. இம் மகாநாட்டின் பயனாக, புனர் நிர் மாணத்துக்கும் அபிவிருத்திக்குமான சர்வதேச வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் ஆகிய இரு சர்வதேச முகவரான மைகளை அமைப்பதற்குரிய ஒரு சலிச தாரமான திட்டம் உருப்பெற்றது. அன் றிலிருந்து இவ்விரு தாபனங்களும் உல கப் பொருளாதார ஒழுங்கு மீது தங்க ளுடைய செல்வாக்கைச் செலுத்தி வரு கின்றன.

பிறெட்லண்ட்ஸ் மகாநாட்டையு த்து 1945 டிசம்பர் மாதத்தில் உலக வங்கி (புனர் நிர்மாணத்துக்கும் அபி விருத்திக்குமான சர்வதேச வங்கி) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. செயற்படுத்தக்க சர்வதேச பொருளாதார முறையொ ன்றை வகுக்கவும், யுத்தத்தினால் சிதை ந்து கிடந்த ஐரோப்பாவுக்கு நெடுங்கா லக் கடன்கள் வாயிலாகப் புத்துயிரூட்ட வல்ல முகவரானமையொன்றை நிறுவ வும் முக்கியமான மேற்குநாடுகள் பிறெ ட்ட்லண்ட்ஸில் கூடின. இவ்விதமாக, புனருத்தாரணத்துக்கும் அபிவிருத்திக் கான சர்வதேச வங்கி, அதன் பெயர் குறிப்பிருவதுபோல, பிரதானமாக இந் நோக்கத்தைக் கருத்திற்கொண்டே ஸ்தா பிக்கப்பட்டது.

என்னும், 1950 களிலிருந்து இவ் வங்கி அதன் நிதியளிப்பில் பெரும்

பகுதியை மூன்றும் உலங்குள்ள அபிவி ருத்தித்திட்டங்களுக்கே ஆற்றப்படுத்தி யது. இன்று இதவே அபிவிருத்திக்கான நிதி வழங்கும் உலகின் மூன்னணிச் சர்வ தேசத்தாபனமர்க்க கருதப்படுகி ரது. 1944 ஜூலை மாதத்தில் பிறெட் ட்லண்ட்ஸில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தத் தின் உறுப்புரைகளில் கைதாத்திட்ட 28 நாடுகளிலிருந்து. அதன் அங்கத்தவர் தொகை இப்பொழுது 132 நாடுகளாக உயர்ந்துள்ளது. இந்நாடுகள் ஒவ்வொன் றும் ஆதாரமூலதனத்துக்குப் பங்களிப் புச் செய்தின்றன. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் உலகுக்கு மிக விசேஷித்த வகை களில் நிதி வழங்குவதற்காக, சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் சர்வதேச அபி விருத்திச் சங்கம் போன்ற உப நிறுவ னங்கள் உலக வங்கிக்குள் பல்லாண் டுகளுக்கு முன்பு கொண்டுவரப்பட்டன.

புனருத்தாரணத்துக்கும் அபிவிருத் திக்குமான சர்வதேச வங்கியின் ஆரம்ப கால நோக்கங்கள் வருமாறு:

“உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக மூல தனம் முதலீடுசெய்யப்படுவதை இலகு வாக்குவதன் மூலம் அங்கத்துவநாடு களின் பிரதேசங்களில் புனர் நிர்மாண மும் அபிவிருத்தியும் நடைபெறுவதற்கு உதவிசெய்தல்; நியாயமான நிபந்தனை கள் மீது தனியார் மூலதனம் உடனடி யாகக் கிடைக்காதபோது, வெளிநாட் டுத் தனியார் முதலீடுகளை ஊக்குவித் தல்; வங்கியினால் திரட்டப்படும் அதன் சொந்த மூலதன நிதிகளிலிருந்தும் அதன் மற்றும் நிதி மூலங்களிலிருந்தும் உற்பத்தி நோக்கங்களுக்குரிய கடன்களை வழங்குவதன் மூலம் தனியார் முதலீடு களை நிறைவாக்குதல்; வங்கியில் அங் கம் வகிக்கும் நாடுகளின் உற்பத்தி வள ங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகச் சர்வதேச முதலீடுகளுக்கு ஊக்கமளிப்ப தன் மூலம் சர்வதேச வர்த்தகத்தின் சீரான வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தலும் சென்மதி நிலுவைகளில் சமநிலையைப் பராமரித்தலும்.”

1980 செப்டம்பர் 27ந் திகதி உதய மான சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்க த்தை நிர்வகிப்பது உலக வங்கியின் பொறுப்பாகும். “புனருத்தாரணத்துக் கும் அபிவிருத்திக்குமுரிய சர்வதேச வங் கியும் சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தாபன மும் வழங்குவது போன்ற வழமையான கடன்களைவிட மிகவும் வளைந்து கொடுக் கக்கூடிய நிபந்தனைகளின் பேரிலும், சென்மதி நிலுவைகளை அவ்வளவு கடு மையாகப் பாதிக்காத முறையிலும் அதன் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்துள்ள உலகின் குறைவிருத்திப் பிரதேசங்க ளின் முக்கிய அபிவிருத்தித் தேவைக

ளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக நல்வழங்கு வதன் மூலம் பொருளாதார அபிவிருத் தியை ஊக்குவித்து, உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்து, இவ்விதமாக அப்பிரதேசங் களில் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்து வதற்காகவே” சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது.

மிகவும் வறிய நாடுகள் எனக் கருதப் படும் நாடுகளுக்கே—பிரதானமாக 300 டொலருக்குக் குறைவான வருடாந்த தலா வருமானத்தைக் கொண்ட நாடு களுக்கே—அதன் உதவி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவுசெய்யப்பட்டது. உலகவங்கியின் அபிவிருத்திக் குறிக்கோ ள்களை முன்னேற்றி, அதன் நடவடிக்கை களை நிறைவு செய்வதற்காகவே இச் சங் கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

உலக வங்கியின் மற்றொரு முகவா ண்மையான சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தா பனம் இதற்கு ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டது. 1956 ஜூலை மாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட போதிலும், இது 1957 பெப்ரவரியில் ஐ. நா. வின் ஒரு விசேஷித்த முகவரமாகியது. உலக வங்கியுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்த போதிலும், சட்டமுறையில் இரூ ஒரு தனி நிறுவனமாகவே உள்ளது. அத்துடன், இதன் நிதிகளும் உலக வங் கியின் நிதிகளிலிருந்து வேறுபட்டனவா யுள்ளன. இதன் முக்கிய நோக்கம் “அங் கத்துவநாடுகளில் குறிப்பாக குறைவிருத் திப் பிரதேசங்களில் உற்பத்தியைப் பெரு க்கவல்ல தனியார் முயற்சிகளின் வளர்ச் சிக்கு ஊக்கமூட்டுவதன் மூலம் பொரு ளாதார அபிவிருத்தியை அதிகரிப்பதா கும்.”

தனியார் குறையைச் சேர்ந்த முத லீட்டாளர்களுடனே சேர்ந்து, உற்பத் தியைப் பெருக்கவல்ல தனியார் முய ற்சிகளில் முதலீடு செய்தல்; நியா யமான நிபந்தனைகள் மீது போதிய தனியார் மூலதனம் கிடைக்காத சந் தர்ப்பங்களில், திருப்பிக் கொடுப்பது சம்பந்தமான அரசாங்க உத்தரவாத ங்களில்லாமலே, முதலீடு செய்தல் முதலீட்டுவாய்ப்புகளையும் உவளிநாட்டு— உள்நாட்டுத் தனியார் மூலதனத்தை யும் அனுபவமுள்ள முகாமையாளர் களையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கான தீர் வகமாகச் சேவைசெய்தல்; உள்நாட்டு— வெளிநாட்டுத் தனியார் மூலதனம் உற்பத்தி முயற்சிகளில் முதலீடு செய் யப்படுவதைத் தூண்டுவதில் உதவி செய்தல் ஆகிய குறிக்கோள்களுடன் சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் பணி யாற்றி வருகிறது.

சர்வதேச நாணய நிதியம் சில சமயங்களில் உலகவங்கியுடனே அல்லது அதன் முகவரர்களில் ஒன்றுடனே சேர்த்து இரண்டும் ஒன்றெனக் குழப்பப்படுகிறது. எனவே, பிறெட்டன்ஷ்யூட்டில் 1945 டிசம்பர் மாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட புதிய நாணய முறைக்குப் பொறுப்பாயிருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனமாகவே சர்வதேச நாணய நிதியம் அமைக்கப்பட்டதென்பது இங்கு தெளிவாக்கப்படவேண்டியதவசியம், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் குறிக்கோள்கள் கீழ்க்கண்டவாறு: தெளிவாக வல்லிக்கணம் செய்யப்பட்டன:

“சர்வதேச நாணய ஒத்துழைப்பை வளர்த்தலும் சர்வதேச வர்த்தகத்தை விரிவாக்குதலும்; நாணய மாற்று உறுதிப்பாட்டை வளர்த்தல், ஒழுங்கான நாணயமாற்று ஏற்பாடுகளைப் பாாமரித்தல்; போட்டி நாணயமாற்று இறக்கங்களைத் தவிர்த்தல்; அங்கத்தனவ நாடுகளிடையே நடைபெறும் நாணயக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் சம்பந்தமாக பல்பக்கக் கொடுப்பனவு முறையொன்றை ஸ்தாபிப்பதிலும் வர்த்தகத்தக்குத் தடையாயுள்ள வெளிநாட்டு நாணயக் கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுவதிலும் உதவி செய்தல்”.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் உதவியை நாடும் அரசாங்கங்கள் மீது எப்பொழுதும் கண்டிப்பான நிபந்தனைகளை விதிக்கும் வகையில் அதன் பணிகளும் நடவடிக்கைகளும் அமைந்துள்ளன. அது சிபார்க்கசெய்துள்ள திட்டங்களை இந்நாடுகளிலுள்ள மக்கள் விரும்பவில்லை. இது இந்நாடுகளில் சில வற்றில் மிகுந்த கண்டனங்களை எழுப்பியுள்ளன. சென்மதி நிலுவைக்கண்டங்களில் சிக்கிய இந்நாடுகளுக்கு நிதியத்தின் வசதிகளை நாடவேண்டிய நிபந்தனம் ஏற்பட்டது. ஆனால், பொதுச்சேவைகள், பொது மக்களின் உடைமையாயிருக்கவேண்டென்பதை ஆதரிக்கும் உலகவங்கி, குறிப்பாக 1973ம் ஆண்டில் நைரோபியில், நடைபெற்ற கூட்டத்துக்குப்பின்னர், சமீப வருடங்களில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தை விட குறைவான கண்டனங்களுக்கே உள்ளாகியுள்ளது.

உலக வங்கி பல வருடங்களாக அதன் கடன்களில் பெரும்பகுதியை வர்த்தக அபிவிருத்திக்கு, குறிப்பாக மின்சார நிலையம், இருப்புப் பாதைகள், துறை முகங்கள், ஹோட்டல்கள், கரங்க நிலையங்கள், உற்பத்தி நிலையங்கள் போன்ற பெருமளவிலான திட்டங்களுக்கு வழங்கியுள்ளது.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு உலக வங்கி அதன் கொள்கையையும் கடன் வழங்கும் முறைகளையும் முற்றாக மாற்றப்போவதாகவும், வறிய நாடுகளின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதற்காகவும், அதிக அளவில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலிருந்து நிதிவளங்களைக் குறைந்த அளவில் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளுக்குப் பெருமளவில் மாற்றுவதற்கு வகைசெய்யவும் அதன் வேலைத்திட்டங்கள் புதுத்திசைவழிப் படுத்தப்படுவதாகவும் முன்னறிவுப்புச் செய்தது. 1973ம் ஆண்டில் உலகவங்கியினதும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தினதும் வருடாந்த மகாநாடு நைரோபியில் நடைபெற்றபோது, வங்கித் தலைவர் ரெய் பர்ட் எஸ். மக்நமாரா ஆற்றிய உரையில் இதை வெளியிட்டார். எனினும், உலகவங்கியின் நடவடிக்கைகள் வறிய மக்களின் பெயரில் நடத்தப்பட்டு வந்தபோதிலும், அதன் பணம் வறிய மக்களுக்கு உண்மையில் உதவுவதற்குப் போகவில்லை. “அது வறிய மக்களின் பெயரில் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், திட்டங்களை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, வறிய மக்களுக்கு எப்பொழுதேனும் உண்மையில் அது ஏதாவது செய்துள்ளதென்பதற்குச் சொற்ப சான்றுகளை உள்ளே” என்று அமெரிக்க ஜனாபி ரதிநிதிகள் சபையைச் சேர்ந்த கிளாடென்ஸ் லோங் உலகவங்கி உதவிபற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் கூறினார். இக்கண்டனம், அமெரிக்கா கிரஸ் மீது வங்கிக் குள்ளே கொஞ்சம் ஆத்திரத்தை உண்டாக்கியது. “வறியவர்களில் ஆகவறிய நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்ய வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் மீது அநாவசியமான தாக்குதல்கள்” என்று அமெரிக்கா கிரஸ் கூறியது. உலகவங்கியின் அடிப்படைத்தன்மையும் நோக்கங்களும் பற்றிச் சமீப காலத்தில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் இது ஒரு பகுதியாகும். இந்த அடிப்படைப் பிரச்சனைகள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளில் சிக்கலற்ற முறையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன:

உலகவங்கி அதன் கடன் வழங்கல், முதலீடுகளின் பேரில் போதிய பிரதிபலனை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் இலாபம் பெறும் நோக்கமுள்ள பாரம்பரிய வங்கித்தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த ஒரு வங்கியா? அல்லது வறிய மக்களிடையே பொருளாதார - சமூக முன்னேற்றத்தைப் பெரும்பாலும் ஊக்குவிக்கக்கூடிய திட்டங்களை உத்தரவாதப்படுத்தும் குறிக்கோளுள்ள ஒரு அபிவிருத்தி முகவரகமா? அல்லது இரு குறிக்கோள்களையும் வங்கியால் ஏக காலத்தில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியுமா?

தங்களுடையது ஒரு சர்வதேச கடன் கொடுக்கும் முகவரணமை என்றும், பாரம்பரங்களின் வறுமையிச்சினகளைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் அது மூன்றாம் உலகுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் அபிவிருத்தி மூலதனத்தை வழங்குகிறது என்றும் வங்கி அதிகாரிகள் சாதிக்கின்றனர். நிதி ரீதியாக வெற்றி பெறக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு உதவி செய்வதில் கோடிக்கணக்கான டொலர்களைக் கொட்டுவதன் மூலம் அவர்கள் அவ்வாறு செய்து வருகின்றனர். இத்தகைய உதவி வாயிலாக உற்பத்தியை அதிகரிக்க வறிய மக்களுக்கு உதவி செய்வதே அவர்களுடைய ஒரே நோக்கம் என்றும், இதில் எந்த அரசியல் கண்ணிலும் வைக்கப்படுவதில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது.

எனினும், உலக வங்கி அது அமைந்துள்ள விதத்திலிருந்து அரசியல் தன்மை வாய்ந்ததென்றும், ஏனென்றால் உலகின் முன்னணியிலுள்ள முதலாளித்துவ நாடுகளைச் சேர்ந்த சிரேஷ்ட நிதியாளர்களே அதைக் கட்டுப்படுத்திவருகிறார்களென்றும் குரூர கூறுவோர் வாதிக்கின்றனர். இக்கருத்தின்படி உலகவங்கி வறிய மக்களின் அபிவிருத்திப் புறக்கணித்துவிட்டு, மூன்றாம் உலகிலும்— மறைமுகமாக முதல் உலகிலும்— இப்போது நிலவும் நிதி, பொருளாதார, அரசியல், சமூக ஏழ்மங்களை நிறைநிறுத்த உதவிவருகின்றது. உலக வங்கி தற்போது அமைக்கப்பட்டுள்ள முறையிலும் ஆளப்படும் முறையிலும் அது ஒரு நேர்த்தியான வங்கியாக இருக்கலாம்; ஆனால், ஓர் அபிவிருத்தி ஸ்தாபனமாக அது பயனுறுதிவாய்ந்த முறையில் செயலாற்ற முடியுமாவென்ப பல கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றனவென்று குறை கூறுவோர் வாதிக்கின்றனர். உதாரணமாக, வங்கித்திட்டங்கள் பலவற்றிற்குத் திட்டமிடுவதில், வறுமையை ஒழிக்க மத்திய திட்டமிடல் காரியாலயங்களிலிருந்தே திட்டமிட முடியுமென அவர்கள் உண்மையிலேயே நினைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று இந்த விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். இதன் விளைவாக, இத்தகைய திட்டங்கள் பல உள்ளூர் நிலைமைகளில் உறுதியாக நாட்டப்படவில்லை. ஆதலால், யாருக்காக இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவோ அந்த வறிய சமூகங்களால் தங்களுடைய அபிவிருத்தியைப் பெறுப்பேற்க முடியாதிருக்கிறது. தகராறிலுள்ள பிரச்சனை செல்லிப்பட்டு பணத்தின் அளவில்லை; ஆனால், இத்தகைய அபிவிருத்தித் திட்டத்திலிருந்து பெரும் பயனைவது யார் என்பதேயாகும்.

எதிர்காலத்தில் வளர்முக நாடுகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய விருப்புரிமைகள் யாவை? 1980 களில் உதவி நிலைமை சாதகமற்றதாக மாறிவருகிறது. தற்போது நிலவும் பொருளாதார மந்தத்தின் விளைவாகப் பெரும்பாலான நாடுகள் கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகின்றன; அவற்றின் மொத்தத் தேசியப் பொருளாகக் வளர்ச்சி விகிதங்கள் குறைந்துவிட்டனவேலையற்றோர் தொகை உயர்ந்து வருகிறது.

உதவிபெறும் நாடுகள் நன் கொடையாளர்களின் சில நிபந்தனைகளுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டியுள்ளதற்கும் உதாரணங்கள் உண்டு. 1981ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் தான்ஸானிய ஜனாதிபதி ஜூலியஸ் நைரேரி தாருஸ் ஸலாமுக்கு வந்து சேர்ந்த மூவரடங்கிய ஓர் ஆலோசனைக் குழுவிடம் “தாங்கள் ஆலோசனை கேட்கவில்லை. பணம் கேட்டோம், ஆனாலும் உங்கள் வரவு நலவரவாகு” என்று தெரிவித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரான்ட் கமிஷன் சமீபகாலங்களில் தெரிவித்துள்ள ஒரு யோசனை மேற்கத்திய கண்ணோட்டத்தில் மிகத் தீவிரமானதாகக் கருதப்படலாம் — “அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுக்கு அளிக்கப்படும் உதவி — பணக்கார நாடுகள் மீது விதிக்கப்படும் ஒரு வரியைப் போல தானாகவே நிதிகள் இடம் மாறும் உருவெடுக்கவேண்டும்” எனறு பிரான்ட் கமிஷன் கூறியது.

சகல பிரச்சினைகளோடும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்கு வெளிநாட்டுத் தனி அபிவிருத்தித் தேவைப்படுகிறது.

பெரும்பாலான உதவி பெறும் நாடுகள் கிடைக்கும் நிதிகளைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயல்கின்றன. நன் கொடையாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றவே அந்நாடுகள் முற்படுகின்றன. நன்கொடையாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய செய்திட்டங்களைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கவே அந்நாடுகள் முற்படுகின்றன. இது

முதலிடம் பெற வேண்டிய துறைகளிலிருந்து கவனத்தைத் திருப்பி விடக்கூடியது. அரசியல் வாதிடிகள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க துறைகளை இனங் காண்பதன் மூலம் சலுகை பெற முயல்கிறார்கள். எனினும் பெறுநர் நாடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நன்மையளிக்கின்றன. வெளி நாட்டு உதவியின் நியாய வலு, சாதிக்கப்படும் பெறுபேறுகளைக் கொண்டே அளவிடப்படுகிறது. உதவிபெறும் நாடுகள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டிய காலத்துக்கு முன்பு பலன்களைக் காட்டமுடியுமானால், அது அந்நாடுகளுக்கு மிகுந்த நன்மையக்கும் என்பது திண்ணம்.

“ஓபெக்” நாடுகளின் அபிவிருத்தி வளர்முக நாடுகள் மீது அதன் பரவல் பயன்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெரும்பாலான நாடுகள் இவ்வழிமூலம் பெருமளவு வெளி நாட்டு நாணயங்களைச் சம்பாதித்துள்ளன.

எனினும், உதவிக்கான கிளர்ச்சி உதவிபெறும் நாடுகளுக்கு வர்த்தகத்தில் நியாயம் வழங்கப்படுவதன் அவசியத்தைக் குலைத்துவிடக்கூடாது. வளர்முக நாடுகளின் அபிவிருத்தி ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வுப் போக்கல்ல; அது உலக நிகழ்வுப் போக்கின் ஒரு பாகமாகும். சர்வதேச வர்த்தகம் அபிவிருத்தியடைந்த உலகொன்றையே சார்ந்துள்ளது. வடக்கும், அத்துடன் தெற்கும் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். உற்பத்தி முறையில் உலகளாவிய மட்டத்தில் சீராக்கங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். அபிவிருத்தி முறையை வளர்முக நாடுகள் கோட்டா முறைகள் போன்ற வற்றால் கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டுமென்பது சாத்தியமல்ல.

உலக முறை குறையற்றதாயிருக்கிறது; எந்தச் சீராக்கங்களும் அவசியமில்லையென்று அமெரிக்கா குறிப்பாக ஜனாதிபதி ரீகன் வலியுறுத்தியுள்ளார். நெருக்கடி எவ்வகையான ஈடு செய்யும் நிதியளிப்பையும் எப்பொழுதும் எதிர்த்து வந்திருக்கிறது.

1973ம் ஆண்டுக்கும் 1977ம் ஆண்டுக்குமிடையே அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் செய்த ஏற்றுமதிகளில் 30 சத விகிதம், அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகளுக்குச் சென்றது. (1962-ம் ஆண்டுக்கும் 1973ம் ஆண்டுக்கும் இடையே 15 சத விகிதம்)

எதிர்கால வேலைத்திட்டங்களில் உலக நாடுகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்க வேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு உதவி தேவைப்படும் அதே சமயத்தில் இது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் சொந்தப் பலத்துக்கும் உதவும். அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுக்கு இன்று தேவைப்படுவது ஒருமூன்றாம் உலக வங்கி இந்த வங்கி வாயிலாக அந்நாடுகளுக்கு எந்த நிபந்தனைகளுமின்றி நிதிகளை வழிப்படுத்தலாம். அத்துடன், வர்த்தகத்தில் நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற எந்தக் கோரிக்கையும் ஒற்றுமைப்பட்ட தெற்கிலிருந்தே எழ வேண்டும். சர்வதேச மேடைகளில் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவதற்கு ஒற்றுமையின்மையே பெருந்தடைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. வடக்கு—தெற்கு வர்த்தகத்தில் வளர்முக நாடுகளுக்கு நியாயமான விலைகளைப் பெறும் முயற்சி பெருமளவுக்கு வெற்றி பெறுவது சாத்தியம்.

இரு பக்க உதவியினை அதன் புவியியற் போக்கின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் உதவி அளிக்கின்ற நாடுகளின் நலன்கள் தொடர்பாகப் பல சுவாரஸ்யமான தகவல்களைப் பெறலாம். பிரான்சின் தொழிநுட்ப உதவியின் அறுபது சதவீதம் அதன் மீது தற்போது தங்கியுள்ள நாடுகளுக்கும் முன்னர் தங்கியிருந்த நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளன. ஒரு கைத்தொழில் இராட்சதகைவும், பிரதான உதவி நாடாகவும் எழுச்சியடைந்துள்ள ஜப்பான், ஆசிய நாடுகளுக்கு உதவ விரும்புகின்றது. (1980 இல் ஆசியாவுக்கு 52%); குறிப்பாக இந்தோனேஷியா இதன் பிரதான உதவி பெற்றுக்கொள்ளும்

நாடாரச விளங்குகின்றது - ஐக்கிய இராச்சியம் அளிக்கின்ற உதவி, பரவலாக அமைந்துள்ள போதிலும், இதில் பிரதானமான ஒரு பகுதி அதன் முன்னைய குடியேற்ற நாடுகளைச் சென்றடைந்துள்ளன. சலுதி அரேபியா உதவியில் 75 சதவீதம் அரபு நாடுகளை நோக்கி அமைந்துள்ளது. குவைற்றும் தனது உதவியில் 50 சதவீதத்தை அரபு நாடுகளுக்குத் திருப்பியுள்ளது. ஐக்கிய அமீர். இராச்சியங்களின் நிலைமையும் இதனை ஒத்ததாகும். ஐ. சோ. ச. கு. உதவிகளும் பிரதானமாக வியட்னாம், கொமி கொன் அமைப்பு நாடுகள் என்பவற்றை நோக்கியே அமைந்துள்ளன. அஷுத்திரேலியாவின் உதவிகள் குறிப்பாக படிவா நிவீசினியா (60%), தென் கிழக்கு ஆசியா (20%), பசிபிக் நாடுகள் என்பவற்றுக்கே செல்லுகின்றன. பெல்ஜிய உதவியில் 50 சதவீதம் அதன் முன்னைய குடியேற்றங்களான சய்ரே, குவாண்டா புரண்டி ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளன.

கிணவன் உதவி பிரதானமாக கொரியாவை அடைகின்றது. ஜோமனி, கனடா, சுவீடன், நோர்வே, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளின் உதவி வறிய நாடுகளை உள்ளடக்குகின்ற போக்கினைக் கொண்டுள்ளன. 1976—1979 காலகட்டத்தில், ஐரோப்பா, தென், மத்திய அமெரிக்கா, மத்திய கிழக்கு, ஓசியானா என்பவற்றிலுள்ள உதவி பெறுகின்ற நாடுகள் அபிவிருத்தி உதவி நிறுவனத்திடமிருந்து (ODA) 2123 கோடி டொலரைப் பெற்றுள்ளன; இதில் 521 கோடி டொலர் பல்பக்க உதவியாளர்கள் ஊடாக அளிக்கப்பட்டது; 1215 கோடி டொலர் பொ. அ. ஓ. நிறுவனத்தாலும் 386 கோடி டொலர் ஒபெக் நிறுவனத்தினாலும் அளிக்கப்பட்டன. இதில் ஐ. சோ. ச. கு. கிழக்கு ஐரோப்பா ஆகிய நாடுகள் அடங்கவில்லை.

ஐ. சோ. ச. கு. நாட்டின் 1970ம் ஆண்டுக்கான மொத்த இருபக்க உதவி 78.3 கோடி

டொலராகவும், 1979ல் 143 கோடி டொலராகவும் இருந்தது. 1970ல் அபிவிருத்தி உதவி நிறுவனம் அளித்த 78.3 கோடி டொலரில் 60.6 கோடி டொலர் கியூபா, கொரியா, வியட்னாம் ஆகிய நாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்டன; 1979ல் அளிக்கப்பட்ட 143 கோடி டொலர் மொத்த உதவியில் 115 கோடி டொலர் கியூபா, கொரியா, வியட்னாம் ஆகிய நாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்டன.

1979ல் பிரதான 10 உதவி யளிப்பு நாடுகளும் 2188 கோடி டொலரை உத்தியோகபூர்வ அபிவிருத்தி உதவியாக அளித்தன; இது இவ் வருடத்திற்கான உதவி நிதியில் 80 சதவீதமாகும். ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஜப்பான், ஐக்கிய இராச்சியம், சலுதி அரேபியா, நெதர்லாந்து, குவைத், ஸ்வீடன், கனடா என்பனவே இப் பிரதான பத்து நாடுகளாகும்.

1980ல் பொ. ஓ. அ. நிறுவன நாடுகள் உத்தியோகபூர்வ அபிவிருத்தி உதவியாக மொத்தம் 2670 கோடி டொலர்களை அளித்தன. மொத்த தேசிய உற்பத்தி அடிப்படையில் இக்குழுவில் நெதர்லாந்து 9.9 சதவீதத்தை அளித்தள்ளது; இது ஐ. நா. இலக்கான 1 சதவீதத்திற்கு கிட்டியதாகும். எனினும், ஒபெக் நாடுகள் தமது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் கூடுதலான சதவீதத்தை அளித்தன. இவற்றின் உதவி விகிதாசாரம் பின்வருமாறு: கடார் 4.50%; ஐ. அ. எமிரேட்டுகள் 3.96%; குவைற் 3.86%; சலுதி அரேபியா 2.60%; ஈராக் 2.19%; இவ்வவந்து நாடுகளும் தாராள உதவியாளர் பட்டியலில் முதலிடம் வகிக்கின்றன.

1970ன் மொத்த உத்தியோகபூர்வ உதவியில் அபிவிருத்தி உதவி கமிட்டி நாடுகள் 82.9 சதவீத பங்களிப்பினைச் செய்தன; மத்திய திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார நாடுகள் 12.8 சதவீதத்

தையும், ஒபெக் நாடுகள் 4.3 சதவீதத்தையும் பங்களிப்புச் செய்தன. 1979ல் அபிவிருத்தி உதவி கமிட்டி நாடுகளின் உதவி 77.8 சதவீதத்தினாலும், திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரங்களின் உதவி 6.6 சதவீதத்தினாலும் வீழ்ச்சியடைந்தன. ஒபெக் நாடுகளின் பங்களிப்பு 15.3 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தன.

மத்திய திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார நாடுகள் இருபக்க உதவியை மாத்திரமே அளிக்கின்றன. 1970—79 காலகட்டத்தில் ஒபெக் நாடுகளின் இருபக்க உதவி 11 மடங்காக அதிகரித்த அதேவேளை, மொத்த உத்தியோகபூர்வ உதவியில் இவற்றின் சதவீதம் மூன்று மடங்காக அதிகரித்தது. அபிவிருத்தி உதவி கமிட்டி நாடுகளின் மொத்த உதவியில், 1970ல் 69.7 சதவீதமாகவிருந்த இருபக்க உதவி 1979ல் 56.9 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. மறுபுறத்தில் அவர்களது பல்பக்க உதவி முயற்சிகள் அதிகரித்தன; 1970ல் 13.2 சதவீதமாகவிருந்த பல்பக்க உதவி, 1979ல் 20.9 சதவீதமாக அதிகரித்தது. 1979ல் ஒபெக் நாடுகளும் பல்பக்க உதவிக்கு 9 சதவீத பங்களிப்பினைச் செய்தன. மொத்த உதவியில் 80 சதவீதத்திற்கும் கூடுதலான பங்களிப்பினைச் செய்த நாடுகள், தாம் அளித்த கடனிலும் கூடுதலான அளவு நன்கொடைகளை அளித்தன.

1979ல் பல்பக்க உதவியாளர் வரிசையில் ஐ. நா. முதலிடம் வகித்தது. இவ்வாண்டு ஐந்து ஐ. நா. முகவராண்மைகள் மொத்தம் 555 கோடி அமெரிக்க டொலர்களை சலுகை உதவியாக அளித்தன; இது வளர் முக நாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட மொத்த பல்பக்க உதவியில் 90 சதவீதத்துக்கும் அதிகமாகும்.

இந்த உதவி சனத்தொகை, அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்கு ஏற்ப ஆற்றுப்படுத்தப்படவில்லை என உதவிப் பாய்ச்சல் தொடர்

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர் 1983,

பான ஒரு நுட்பமான ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது. ஏனைய காரணங்களால் உந்தப்படுத்தப்படல், புவியியல் அமைப்பு என்பவற்றின் விளைவாக சனத்தொகை கூடிய நாடுகளின் தலா நபர் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட உதவி கூடிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவில்லை. 12 கோடி சனத்தொகையைக் கொண்ட ஐரோப்பிய நாடுகள் 45.6 கோடி டொலர் உதவியைப் பெற்றன; இது தலா 1 நபருக்கு 4 டொலராகும். 86.2 கோடி சனத்தொகையைக் கொண்ட ஆசிய நாடுகள் 368.8 கோடி டொலரை உதவியாகப் பெற்றன; இதுவும் தலா 4 டொலராகும். இத் தொகை அவர்களின் அபிவிருத்தித் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு எவ்வகையிலும் போதிய தல்ல. 8.4 கோடி சனத்தொகையைக் கொண்ட மத்திய கிழக்கு நாடுகள் தலா 36 டொலர் உதவியாகப் பெற்றன. பசுபிக் தீவுகளின் சனத்தொகை 50 லட்சமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதனால், இவை தலா 143 டொலரைப் பெற்றன.

உதவி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பெருமளவு உதவியளிக்கின்ற ஐ. அமெரிக்க பங்கினை அவதானித்தல் முக்கியமானதாகும். ஆரம்பகால உதவி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் ஐ. அ. பங்கு தொடர்பாக ஏற்கனவே ஆராயப்பட்டுள்ளது. 1979ல் உத்தியோக பூர்வ உதவி நிதியாக மொத்தம் 468.4 கோடி டொலர் அளிக்கப்பட்டுள்ளது; இது அமெரிக்காவின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 20 சதவீதமாகும். 1980ல் ஐ. அ. 709.1 கோடி டொலர்களை உதவியாக அளித்தது; இது அந் நாட்டின் மொ.நே.உ. யில் 27 சதவீதமாகும். இவ்வாறாக மொ. நே. உ. விசுதாசாரத்தின் படிமிகச்சிறந்த உதவியாளர் பட்டியலில் ஐ. அ. நெதர்லாந்துடன் 18வது இடத்தைப்பெறுகின்றது. பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான தாபன நாடுகளுக்கிடையில் ஐ. அ. 11 வது இடத்தைப்பெறுகின்றது.

1972ல் ஐ. அ. தனது மொ. நே. உ. யின் 6.3 சதவீதத்தையும், 1977ல் 3.3 சதவீதத்தையும் பாதுகாப்பிற்காகச் செலவிட்டது. அவர்கள் உத்தியோகபூர்வ அபிவிருத்தி உதவியை விடவும் கூடுதலான தொகையை சிகரட்டிற்காகச் செலவிட்டனர். பொ. ஒ. அ. தாபனத்தினால் அளிக்கப்படுகின்ற அபிவிருத்தி உதவி கமிட்டிக்கு 1964-67 காலப்பகுதியில் ஐ. அ. 57 சதவீதத்தை அளித்துள்ளது.

ஐ. அ. அபிவிருத்தி உதவி 4 வகைகளின் கீழ் அளிக்கப்படுகின்றது.

1. ஐ. அ. சர்வதேச அபிவிருத்தி உதவி (USAID)
2. பிஎஸ்-480 இன் கீழ் பண்ட உதவி (உணவுக்காக)
3. ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வங்கிக் கடன்.
4. தொழில்நுட்ப உதவி.

ஐ. அ. விவசாயிகளுக்கு நட்புடம் ஏற்படாத வகையில் மிகைத்தானியத்தை தள்ளுபடி செய்வதற்குரிய ஒரு வழியாக ஏற்படுத்தப்பட்டதே பிஎஸ் 480 உதவித் திட்டமாகும். தமது மிகை உற்பத்தியைக் குறைந்த விலைக்கு விற்பனைசெய்வதன் மூலம் சந்தை விலைகளை மந்த விலைக்கு உட்படுத்தவேண்டியிருந்தது; அல்லது அவற்றை அழிக்கவேண்டியிருந்தது. பிஎஸ் 480 திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் அராங்கம் இவ் விவகாரத்தில்

தலையிட்டது; இதனை மூன்று வருடங்களுக்கு நீடிப்பதன் மூலம் மிகை இருப்பினை முடிக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு உதவுதல் போன்ற அவசர உதவித் திட்டமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத் திட்டம், எதிர்பார்த்தது போன்று முதல் மூன்று வருடங்களின் இறுதியில் ஐ. அ. மிகை இருப்புக் குறைவடையாததால் பின்னர் மூன்றுவது உலகின் பொதுத் தேவைகளுக்கான உதவியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

பிஎஸ் 480 திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் உதவிபெறுகின்ற நாடுகள் அதன் ஒரு பகுதியை உள்நாட்டு நாணய வடிவில் செலுத்தலாம் எனக்கூறப்பட்டது. ஆனால், படிப்படியாக நிலைமை இறுக்கமடைந்தது. பிஎஸ் 480 கடன்கள் டொலர் வடிவில் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. 1967 அளவில் எல்லா ஐ. அ. கடன்களும் டொலர் வடிவில் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடியதாகப்பட்டன. பிஎஸ் 480 ஐ. அ. விவசாயிகளின் பிரச்சினையைத் தீர்த்த அதேவேளை, பல்வேறு நாடுகளிலும் வெவ்வேறுபட்ட செல்வாக்கினைக் கொண்டிருந்தது. 1971ல் பிஎஸ் 480 வழங்கல்கள் உள்ளூர் ரூகரில் 90 சதவீதமாக விருந்தன. பெருமளவுக்கு உள்ளீட்டுப் பிரதியீட்டுச் சக்தியைக் கொண்டிருந்த இலங்கையின் உப உணவுப்பயிர்ச் செய்கையின் வீழ்ச்சிக்கு பிஎஸ்

வளர்முக நாடுகளின் படுகடன் நிலுவை (100 கோடி டொலர்)

	1971	1975	1981	1982
குறைவான வருமான நாடுகள்	1800	4000	9,500	11,000
நடுத்தர வருமான நாடுகள்	2500	4000	12,400	14,400
புதிய தொழில் நாடுகள்*	3200	7200	22,600	22,600
ஒபெக் நாடுகள்	1500	2800	8,500	10,600
மொத்தம்	9000	18,000	53,000	62,600

* ஆர்ஜன்டீனா, பிரேஸில், கிரீஸ், ஹொங்கொங், கொரிய குடியரசு, மெக்ஸிக்கோ, பேர்த்துகல், சிங்கப்பூர், ஸ்பெயின், சனக்குடியரசு, யுகோஸ்லாவியா.

மூலம்; பொ. ஒ. அ. தா. ஆய்வு 1982

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர் 1983,

480 ன் கீழ் தடையின் நி கொதுவம மா கிடைத்தமைகா னுமாகவிருந்ததாகக் கூறப்படு கின்றது. பிஎல் 480 உடனடியாகத் தயர் துடைத்தபோதிலும், நீண்ட காலத்தில் வளர்முக உல கின் உணவு நிரம்பல் அபிவிரு த்தி மீது முரணான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக விவாதிக்கப்படு கின்றது.

1961ல் சர்வதேச அபிவிருத்தி க்கான ஐ. அ. உதவியில் (USAID) 81 சதவீதமாகவிருந்த மானி யம், 1967 அளவில் 59 சதவீத மாக வீழ்ச்சியடைந்தது. ஏனைய நாடுகள் தமது உதவி நிபந்தனை களைத் தளர்த்தி, உதவி அளவினை அதிகரித்த வேளையில் இவ் உத வித்திட்ட நிபந்தனைகள் இறுக்கம டைந்ததடன் வட்டி விகிதாசார மும் அதிகரித்தது.

ஐ. அ. ஆரம்பகால “நான்கு அம்ச” உதவித்திட்டம், ஒரு “நிக ழ்ச்சித்திட்ட அணுகுமுறை” யாகவே இருந்தது; இதன் கீழ் பல்வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக் கும் தொழில்நுட்ப உதவி அளிக்க ப்பட்டது. 1960 அளவில் இக் கொள்கை “முழுமையான அபிவி ருத்திக்கான திட்டம்” ஆக மாற்றமடைந்தது. ஆரம்பத்தில் தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சித்திட்டங்களு க்கு உதவி அளிக்கப்பட்டது; பின் னர், நாட்டின் முழுமையான அபி விருத்திக் கொள்கை கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு உதவப்பட்டது.

1950க்களினதும் 1960க்களி னதும் ஆரம்பத்தில் ஐ. அ., தனது உத்தியோகபூர்வ அபிவி ருத்தி உதவியுடன் நிபந்தனைக ளைப் பிணைக்கத் துவங்கியது. இதன் கீழ் குறித்த ஒரு நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட உதவிப் பணத்துக்கு பதிலாக ஐ. அ. பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யுமாறு வேண் டப்பட்டது. “அபிவிருத்தி ஊக்கு விப்புத் துறையில் ஐ. அ. பாரிய அளவிலான தலைமைத்தனம் அளிக்கவில்லை; அவ்வாறு அளிக் கும் வரையிலும் 1980க்களில் உதவி அளிப்பு உரிய மட்டத்தை அடையாது” என அபிவிருத்தி

பிரதான பத்து உதவியாளர்களின் நன்கொடை கடன் விகிதாசாரம் 1979 (ஓபெக் தவிர்ந்த)

நாடு	நன்கொடைகள்	கடன்கள்
ஐ. அ.	1.5	1
பிரான்ஸ்	7.5	1
ஜேர்மனி	1.5	1
ஜப்பான்	1	2.4
ஐக்கிய இராச்சியம்	31.3	1
சவுதி அரேபியா	—	—
நெதர்லாந்து	4.3	1
கனடா	2.0	1
குவைத்	—	—
ஸ்விடன்	1.54	1

உதவி கமிட்டியின் உயர்வாரியான கலந்துரையாடல்களில் பல்வேறு நாடுகளும் சுட்டிக்காட்டின. ஐ.அ. தனது சொந்த நலன் கருதி தனது வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் உதவி முயற்சிக ளுக்கு சிறந்த, முக்கியமான இடத்தை அளிக்கவேண்டுமென இவர்கள் விவாதித்தனர். 1961ல் ஜனாதிபதி கென்னடி பின்வருமாறு கூறினார். “ஐ.அ. உலகில் செல்வாக்கினையும் கட்டுப் பாட்டையும் வைத்திருப்பதற்கு வெளிநாட்டு உதவி ஒரு வழி வகை யாக விளங்குவதுடன், பல நாடுகள் கம்யூனிஸ முகாமில் துழைவதனையும் தடைசெய்கின்ற து.”

ஐ.அ. உதவியின் தன்மை ஜனாதிபதி ரீக்கால் மேலும் கட் டெப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (இது ஜனாதிபதி ரீக்களின் உள்நாட்டுக் கொள்கையின் பிரதிபலிப்பா கும்) ஜனாதிபதி ரீக்களின் கொள் கைப்படி ஐ.அ. உத்தியோக பூர்வ உதவியை எதிர்ப்பதுடன், தனியார் துறை மூலதனத்தை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும், ரீக்கள், அன்மைக்காலத்தில் பல பக்க உதவியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி தொடர்பாக சந்தோஷப்படாத துடன், இப் போக்கினைத் திசை திருப்புவதற்கு சங்கற்பம் பூண்டி ருப்பதாகத் தென்படுகின்றது; அன்மையில் அமெரிக்கா, சர்வ தேச தொழில்தாபனம் யுனெஸ் கோ போன்ற பல்வேறு முகவர் களுக்கான உதவியைக் குறைத்

துள்ளது. ரீக்களின் கீழ் ஐ.அ. உதவிக் கொள்கை, மூலவளங் களின் இடமாற்றத்தை விடவும், நிறுவன நிர்மாணத்தை வலி யுறுத்துவதுடன், இரு பக்க உதவி யில் பாற்பட்டதாகவும் அது அமையும் என ‘யுஎஸ்எட்’ நிருவாகி தெரிவித்தார். வளர்முக நாடுகளின் அபி விருத்தியில் உண்மையான அக் கறை செலுத்துவதனை விடவும், தனிப்பட்ட நாடுகளைத் தனது செல்வாக்கின் கீழ் வைத்திருப்ப தற்கும் ஐ.அ. வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் உத்தியோகபூர்வ அபிவிருத்தி உதவி கொண்டுள்ள பெருமைமிக்க ஸ்தானத்தைப் பேணுவதற்கும் ஐ.அ. கொண் டுள்ள விருப்பத்தினை இது தெளி வாகக் காட்டுகின்றது. உள்ளூர் உற்பத்திகளின் வர்த்தக நலன் களின் உறுதிப்பாட்டினை வலி யுறுத்துவதாக அண்மைக்கால ஐ.அ. உதவிக் கொள்கை விளங் குகின்றது. மூன்றாவது உலக நாடுகள், சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி, வர்த்தகம், சுங்கத்தீர்வை ஈதான பொது ஒப்பந்தம் போன்ற ஸ்தாபனங் களின் தீர்மானங்களுக்குப் பணிந்துபோக வேண்டுமென அமெரிக்கா எதிர்பார்ப்பதுடன் அபிவிருத்தி உதவி மீதான உலக ளாவிய ஒப்பந்தத்தை விடவும் வர்த்தகம், தாராணமைப்படுத் தல், வலு, உணவு போன்ற தனிப்பட்ட தலைப்புக்களை ஆராய் வதனை அது வலியுறுத்துகின் றது.

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர் 1983,

இலங்கை

ஒரு புறத்தில் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான வெளிநாட்டு மூலவளங்களின் பற்றாக்குறை, மறுபுறத்தில் கடன் சமைய ஆசிய இரட்டைப் பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஏனைய வளர்முக நாடுகளுள் இலங்கையும் ஒன்றாகும். ஆரம்ப கட்டத்தில் பெருமளவிலான வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெற்ற இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற அயல் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இலங்கை பெற்ற வெளிநாட்டு உதவி, பிற்காலத்தில், குறிப்பாக 1965ன் பின்னரே நேர்முக வளர்ச்சியைக் கண்டது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைகையில் பெருமளவு வெளிநாட்டு மூலவளங்களைப் பெற்றிருந்தது. 1950ல் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்து, அதன் வருடாந்த இறக்குமதித் தேவையில் 92 சதவீதத்தைச் சமாளிக்கப் போதியதாகவிருந்தது. 1956ல் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் ரூபா 127.5 கோடியாக அதிக உயர் மட்டத்தில் இருந்தது. 1960 அளவில் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் வருடாந்த இறக்குமதித் தேவையில் 12 சதவீதத்தை இறக்குமதி செய்வதற்கு மரத்திரம் போதியதாகவிருந்தன.

இக் காலப்பகுதியில் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களின் இருப்பு இறக்குமதிகளுக்குப் போதுமானது என்ற கருத்து நிலவியதுபோன்ற தென்படுகின்றது; உள்நாள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கோ அல்லது இறக்குமதிகளைக் குறைப்பதற்கோ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஏற்றுமதிப் பரிமாணத்தின் அதிகரிப்பு, இறக்குமதி விலைகளின் அதிகரிப்பின்மை என்பன நிலவியபோதிலும் அதிகரித்த இறக்குமதிப் பரிமாணத்தின் விளைவாக 1957—60 காலப்பகுதியில் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் வேகமாக குறைந்து சென்றன.

வளர்முக நாடுகளுக்கு ஐ. அ. சதவீத மொ. தே. உ. இலக்களை நிர்ணயித்தது; இவ்வளர்

ச்சி மட்டத்தில் 7 சதவீத இறக்குமதி வளர்ச்சி தேவையென மதிப்பிடப்பட்டது. இம் மொ. தே. உ. வளர்ச்சி விகிதாசாரம் இலங்கைக்கும் செல்லுபடியாகும் என அங்நாட்டு நிறுவனத்தின் செயலாளர் நாயகம் காமிணி கொரியா சுட்டிக் காட்டுகின்றார். பெருமளவுக்குப் பிரதியீட்டுத் தன்மை மிக்க உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதிச் செலவில் பெரும் பங்கு வகிப்பதால், ஏனைய மூலதன, இடைநிலைப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்தல் இலகுவாகும் என அவர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்.

அறுபதுக்களின் போது பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகள் வருடாந்தம் 6.4 சதவீத ஏற்றுமதி வருமானம் உழைத்தன; ஆனால், இலங்கை 1.2 சதவீத வளர்ச்சியை மாத்திரமே கொண்டிருந்தது. தலா நபர் அடிப்படையில் இது —3.7 சதவீதமாகும். அறுபதுக்களின் பிற்பகுதியில் ஏற்றுமதி வருமானம்—2.4% வீழ்ச்சியடைந்தது. 1965—69 இடையில் தலா அடிப்படையில் இது 4.8%. உண்மையில் 1969ல் ஏற்றுமதியின் தலா செயற்திறன் 1949ஐ விடவும் குறைவாகவிருந்தது.

இலங்கையில் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருட்களான தேயிலை, இறப்பர், தென்னை என்பவற்றின் விலைகள் உலக சந்தையில் வீழ்ச்சியடைந்தன; குறிப்பாக 1965ல் தேயிலை விலைகள் அதன் உச்சவிலையிலிருந்து வீழ்ச்சியடைந்தன.

1964ல் இலங்கையின் ஏற்றுமதியில் ஒரு சிறு பகுதியே வெளிநாட்டு மூலதனத்தால் நிதிப்படுத்தப்பட்டது. பொதுவாக வளர்முக நாடுகளின் மொத்த இறக்குமதியில் 25% வெளிநாட்டு மூலதனத்தால் நிதிப்படுத்தப்பட்டன; இதில் ஆசிய நாடுகள் 22% நிதிப்படுத்தின: ஆனால், இலங்கையின் இறக்குமதியில் 4% மாத்திரமே வெளிநாட்டு மூலதனத்தால் நிதிப்படுத்தப்பட்டது. வெளிநாட்டு மூலத

னங்களைக் கோரும் வகையில் இலங்கையின் வர்த்தக இடைவெளி விரிவடைந்தது. இக் கட்டத்தில் இலங்கை, இறக்குமதியைக் குறைப்பதன் மூலம் நிலைமையைச் சரிசெய்த முயன்றது. ஆரம்பத்தில் அத்தியாவசிய மற்ற இறக்குமதிகள் குறைக்கப்பட்டன; இக் கட்டுப்பாடுகள் கைத்தொழிற் துறையைப் பாதித்தமையால் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளை விரிவாக்க இயலவில்லை. தீவிர இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளின் விளைவாகக் கைத்தொழில்களின் இயலாமைப்பாவினை குறைவடைந்தது. மூலப்பொருட்கள், இயந்திரசாதனங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் என்பன இன்மையால் குறிப்பாகத் தனியார் துறை பாதிக்கப்பட்டது. சனத்தொகை அதிகரித்து, ஒரு புதிய கைத்தொழிற் துறையின் தேவை ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் இத் தூப்பாக்கிய நிலைமை தோன்றியது. இதன் விளைவாகப் பொருளாதாரம் தேக்கமடைந்து வேலையின்மை மட்டம் துரிதமாக அதிகரித்ததனால் நாட்டில் அரசிடல் கொந்தளிப்புக்கள் தோன்றின.

வெளிநாட்டு உதவியை நாடுவதனை விடவும் இலங்கைக்கு வேறு ஒரு தெரிவு இருந்தது என வாதிப்பது பிழையாகும். சென்ற காலங்களில் மூலவளங்கள் முறையாக முகாமைப்படுத்தப்படாததன் விளைவாகவே வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பற்றாக்குறை மோசமான நிலையை அடைந்தது. உதாரணமாக, வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களைப் பெறக்கூடியதாகவிருந்த வேளையில், இந்தியாவில் செய்ததனைப் போன்று பொருத்தமான இறக்குமதிப் பதிவீட்டுத் திட்டத்துடன் இறக்குமதிகளைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பின், இறக்குமதி விலைகள் அதிகரித்தபோது ஏற்பட்ட இக்கட்டான நிலையைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

1966 அளவில். வெளிநாட்டு மூலவளப் பற்றாக்குறையின் விளைவாக அபிவிருத்தி முயற்சிகளை

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர்-1983,

நிதிப்படுத்துவதில் இலங்கை பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியது. 1965—70 இடையில் 29 கோடி டொலர் வெளிநாட்டு மூலதனப் பாய்ச்சல் இடம்பெற்றதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 34 கோடி டொலராக மதிப்பிடப்பட்ட திரண்ட வர்த்தகப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்குக் கூட இது போதியதாக இருக்கவில்லை. 1965ல் சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் இலங்கை ஓர் ஒப்பந்தம் செய்தது; ஆரம்பத்தில் இது 18 மாதங்களுக்காகவிருந்தது. எனினும், வர்த்தகப் பற்றாக்குறை தொடர்ந்ததனால் மேலும் சர்வதேச நாணய நிதியின் வசதிகளைப் பெறவேண்டியிருந்தது. குறுங்காலத்தை விடவும் சிறிது கூடிய காலமாக இலங்கையின் பிரச்சினை கருதப்பட்டு உலக வங்கியின் அனுசரணையுடன் இலங்கை “உதவிக் குழு” உருவாக்கப்பட்டது.

இக் குழு உருவாக்கப்பட்ட போது இலங்கையின் வெளிநாட்டு மூலவளத் தேவை 10 கோடி டொலராகவிருந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டது. ஏற்றுமதிப் பரிமாண வளர்ச்சி, விலை வீழ்ச்சியைத் தடுக்கும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலேயே இம் மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், இது இடம்பெறவில்லை. இலங்கை “உதவிக் குழு” விடமிருந்து குறைந்த அளவு உதவியைப் பெற்றதனால் சர்வதேச நாணய நிதியம், வணிக வங்கிகள் என்பவற்றிடமிருந்து குறுங்காலக் கடன்களைப் பெறவேண்டியிருந்தது. 10 கோடி டொலர் இலக்கினை உதவிக் குழு நிறைவு செய்யாத போதிலும், உலகவங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி என்பவற்றிலிருந்து பெற்ற திட்ட உதவிகள் 1969—70 அளவில் 10 கோடி டொலரை விடவும் கூடுதலாகவிருந்தது. இலங்கை, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நட்புட்டு நிதி வசதிகளைப் பெற்றதுடன் ச.நா. நிதியினால் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட விசேட எடுப்பளவு உரிமையிலிருந்தும் உதவிகளைப் பெற்றது.

கடன் பிரச்சினைகளின் அதிகரிப்பினையும் கடன் சேவை விகிதாசாரத்தின் அதிகரிப்பினையும் 70 க்களில் காணமுடிந்தது. 1964ல் மொத்த வெளிநாட்டுக் கடன் 55.7 கோடி ரூபாவாகும். பத்து வருடத்திற்குள் இது 485.9 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்தது; இது ஒன்பது மடங்கு அதிகரிப்பாகும். 1966ல் ரூபா 5.2 கோடியாக இருந்த கடன் சேவைச் செலுத்தல்கள் 1974ல் ரூபா 54.9 கோடியாக அதிகரித்தது; இது 10 1/2 மடங்கு அதிகரிப்பாகும். 1965ல் கடன் சேவை விகிதாசாரம் 2.7 சதவீதமாகவும், 1967ல் 20 சதவீதமாகவும் அதிகரித்தது. இதற்கிடையில் பெற்ற உதவி இதில் ஒரு சிறு பகுதியாகவிருந்தது. 1977ல் நாணயமாற்று முறை தாராளமயமாக்கப்பட்டதால் டொலரின் ரூபாப் பெறுமானம் ரூபா 8.4 இலிருந்து ரூ. 15.6 ஆக அதிகரித்ததனால், இவற்றை டொலரின் வடிவில் ஒப்பிடுவதன் மூலமே உரிய கருத்தினைப் பெறலாம்.

உலக வங்கி/சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம் 1971ல் நடாத்திய “வளர் முக நாடுகளின் வெளிநாட்டுப் படுகடன்” பற்றிய ஆய்வில் இலங்கை மோசமான கடனாளி வகையினுள் அடக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையினுள் உள்ள ஏனைய நாடுகள்: கானா, இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்பனவாகும். சென்ற காலங்களில் பெரும் தொகையான திரண்ட கடனைக் கொண்டிருப்பதுடன், பெருமளவு உதவி அளிக்கப்படாவிட்டால் பாரிய அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளையும் தொடர்ச்சியான கடன் சேவை இடர்பாடுகளையும் எதிர்நோக்குகின்ற நாடுகளே மோசமான கடனாளிகளாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த இக்கட்டான கட்டத்தில் இலங்கை மேலும் வாத்தக்கக் கடன்களை எடுக்கக்கூடாது என உலக வங்கி குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆகையால் சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்க நிபந்தனைப்படி உதவியைப்

பெறப்பட்ட மொத்த வெளிநாட்டு உதவி (ரூபா பத்து லட்சம்)

1980	கடன்கள்	கொடைகள்	மொத்தம்
திட்ட உதவி	1712.9	1710.3	2883.2
பண்ட உதவி	1229.7	308.5	1538.2
உணவு உதவி	397.9	281.5	616.4
தொழில் நுட்ப உதவி	—	—	—
ஐ. அ. முகவர்கள்	—	2362.6	125.3
	3800.5	3362.6	5163.1
1981			
திட்ட உதவி	2266.0	2481.2	4747.2
பண்ட உதவி	1045.7	633.2	1678.9
உணவு உதவி	403.9	362.4	766.3
ஏனையன	174.7	—	174.7
	3890.3	3476.8	7,367.1
1982			
திட்ட உதவி	4110.9	2351.6	6462.5
பண்ட உதவி	732.8	602.4	1335.2
உணவு உதவி	348.4	340.5	688.9
ஏனையன	363.4	—	363.4
	5,555.5	3,294.5	8850.0

பெறுவதற்கு இலங்கை தகைமை பெறுகின்றது. இக் கடன்களுக்கு வட்டி இல்லாதிருப்பதுடன், இவற்றைப் 10 வருட தாட்சண்யக் காலத்துடன், 50 வருடங்களுக்குள் திருப்பிச் செலுத்தலாம்.

1970 க்களின் ஆரம்பத்தில் இலங்கை, இரு பக்க, பல் பக்க உதவியாளர்கள் 20 பேரைக் கொண்டிருந்தது. 1966—70 காலப்பகுதியில் இலங்கையின் வெளிநாட்டு மூலவளத் தேவை முக்கியமடையத் துவங்கியபோது பெருமளவுக்கு பண்ட உதவியை ஏற்றுக்கொள்ள முனைந்தது; பண்ட உதவியை இலகுவாகவும் விரைவாகவும் பெறக்கூடியதாக விருந்தது. இலங்கை பெருமளவுக்கு உதவிக் குழுவில் தங்கியிருக்க நேர்ந்தபோது, உலக வங்கியின் வழமையான கட்டளைகளையும் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. சமூக நலன், நுகர்வு என்பவற்றுக்கு குறைந்த முக்கியத்துவம் அளித்து, வளர்ச்சி நோக்கி மூலவளங்களைத் திருப்புவதே பிரதானமான கொள்கைத் தேவையாகும். எனினும், இக் கொள்கைகள் நல் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதனை அவதானித்தல் வேண்டும். 1966—70 காலகட்டத்தில் இப்பிராந்தியத்தில் உள்ள ஏனைய பல் வளர்முக நாடுகளை விடவும் இலங்கை உயர் வளர்ச்சி விசுதாசாரத்தை அனுபவித்தது. ஊ.சே.நி. கொடுப்பனவுகளிலிருந்து நோக்குமிடத்து வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரித்ததனையும் காணலாம். எனினும், மகிழ்ச்சி அடைவதற்குரிய நிலைமை தோன்றவில்லை; இலங்கையின் கடன் சேவை விசுதாசாரம் இப்பிராந்தியத்தில் உள்ள ஏனைய நாடுகளை விடவும் குறைவாகவிருந்தது; இந்நாடுகள் 20—40% இடைப்பட்ட கடன் சேவை விசுதாசாரத்தைக் கொண்டிருந்தன. இந்தியா, பாகிஸ்தான், என்பவற்றின் அறிக்கையின்படி ஏற்றுமதி வருமானத்தின் மீதான கடன் சேவை விசுதாசாரம் முறையே 25% 20.8% 16.6% ஆகவிருந்தது; இலங்கையில் இது 11.8% ஆகும்.

ஒரு மொத்த அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கு ஆதாரமாகவுள்ள நிகழ்ச்சித் திட்ட உதவி, இலங்கையில் பண்ட உதவி என அழைக்கப்படுகின்றது. பண்ட உதவி என்பது நுகர்வுக்கான உதவியைக் குறிப்பிடுகின்றது; சில சமயங்களில் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் தேவையான பண்டங்களைச் சில சமயங்களில் உள்ளடக்குகின்றது. இதன் கீழ் சில சந்தர்ப்பங்களில், வசதிக்காக மா, புடவை போன்ற பொருட்களும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன; ஆனால், இத் திட்டத்தின் கீழான வெளிநாட்டுச் செலாவணியை வைத்திருப்பின், அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

1960ல் இலங்கை மொத்தம் 69 லட்சம் ரூபாவைப் பெற்றது. 1966ல் இது 14.5 கோடி ரூபாவாகவும், 1969ல் 49.8 கோடி ரூபாவாகவும் அதிகரித்தது. 1965—1975 காலத்தில் பெற்ற உதவி 9 கோடி ரூபாவிருந்து 142.5 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்துள்ளது. எனினும், பெருமளவுக்கு நிலையான பெறுமதியைக் கொண்ட டொலர் வடிவில் சரியான ஒரு படத்தைப் பெறலாம். டொலர் வடிவில் நோக்கின், 47 லட்சத்து 60 ஆயிரம் டொலராக இருந்த உதவி 1965ல் 59 லட்சத்து 50 ஆயிரம் டொலராக அதிகரித்தது; இது 5% வருடாந்த அதிகரிப்பாகும். அடுத்துவந்த 1970—74 இடையிலான ஐந்து வருடத்தில் வெளிநாட்டு உதவி வருடாந்தம் 2.4 சதவீதத்தினாலும், 1975—79 காலப்பகுதியில் 24.3 சதவீதத்தினாலும் அதிகரித்தது. 1980-81 காலப்பகுதியில் 17 சதவீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. டொலர் வடிவிலும் சரி அல்லது ரூபா வடிவிலும் சரி கடந்த சில வருடங்களாக பெருந் தொகையான உதவிப் பாய்ச்சல் இடம்பெற்றதனை அவதானிக்கலாம்.

உதவிக் குழுவிடமிருந்து பெற்ற உதவி 1971ல் 93,621.6 எஸ்.டி. ஆரிலிருந்து 1981ல் 137,508 எஸ்.டி. ஆர். ஆக அதிகரித்தது. சோஷலிஸ நாடுகளிடமிருந்து பெற்ற உதவி ஓரளவுக்கு வீழ்ச்சியடைந்தது; இந்நாடுகளிடமிருந்து பெற்ற உதவி, 1975ல் 3,217 எஸ்.டி. ஆரிலிருந்து 1981ல் 6,753 எஸ்.டி. ஆராக அதிகரித்தது. 1979 இலிருந்து மாத்திரமே சீனாவும், சோவியத் ரஷ்யாவும் உதவி அளித்தன. 1981ல் சோவியத் ரஷ்யாவும் சீனாவும் 137,508 எஸ்.டி. ஆர்களைக் கடனாகக் கொடுத்தன.

மத்திய கிழக்கு நாடுகளும் ஏனைய சில நாடுகளும் புதிதாக உதவியளிக்க முன்வந்தன.

நாட்டுக் குழு அடிப்படையில் உதவி (எஸ்.டி. ஆர்).

உதவிக் குழு	93,621
சேரஷலிஸ நாடுகள்	3,217
ம. கி. நாடுகள்	32,031
ஏனைய நாடுகள்	956
சர்வதேச முகவர்கள்	166,944

கடந்த சில வருடங்களாகக் கடன் உட்பட்ட உதவி அதிகரித்த போதிலும், நாம் கருத்திற்கொள்ளக்கூடிய சில அம்சங்கள் உள்ளன. உதவி மூலங்களின் வேறுபட்ட தன்மை இதில் ஒன்றாகும். 36 தனிப்பட்ட நாடுகளிலிருந்தும் 10 சர்வதேச முகவர்களிடமிருந்தும் உதவி பெறப்பட்டுள்ளது. அதிகரித்த உதவியின் இன்னொரு அம்சம் முன்னொரு போதுமில்லாத வகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களாகும். அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படுகின்ற வேளையில் உதவியின் பெறுமானம் பற்றி மதிப்பிடுதல் கடினமாகும். இவற்றிலிருந்து பெறவுள்ள விளைவுகளிலே இவற்றின் மதிப்பு தங்கியுள்ளது. இவற்றிலிருந்து பெறுகின்ற விளைவுகளிலிருந்தே இப்பாரிய கடன்களை நியாயப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

1981ல் ஜப்பான் தாராளத் தன்மை கொண்ட ஒரு உதவி அளிப்பாளராக எழுச்சிபெற்றது. 1981ல் பெறப்பட்ட உதவியில் 15.2 சதவீதம் ஜப்பானிடமிருந்து பெறப்பட்டது; நெதர்லாந்து, ஐக்கிய இராச்சியம், ஐ. அ. என்பவற்றிடமிருந்து முறையே 11.7% 11.4% 10.3 பெறப்பட்டது. பல்வேறு நாடுகளுடனுமான இலங்கையின் வர்த்தக நிலுவையின் அடிப்படையிலேயே உதவியை நோக்குதல் வேண்டும். 1979 இலும் 1981 இலும் இலங்கை முறையே 5 கோடி டொலர், 7.5 கோடி டொலர் ஐரோப்பிய நாணயக் கடன்களைப் பெற்றது.

இலங்கைக்கு உள்ள தெரிவு தெளிவானதாகும். வளர்ந்தவருகின்ற கடனைச் சமாளிப்பதற்கு இலங்கையின் ஏற்றுமதி வளர்ச்சி விகிதாசாரம் போதியதல்ல. ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புத் திட்டம் ஒன்றுடன். உணவுப் பதீட்டுத் திட்டமொன்றையும் அமுலாக்குதல் மிக முக்கியமானதாகும்.

பிஎல் 480 உதவித் திட்டம் இலங்கையின் உணவு உற்பத்தியில் முரணான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த உதவித் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படுகின்ற மலிவாக விற்பனைக்குள்ள கோதுமை மாவின் சுவையை மக்கள் விரும்புகின்றனர். 1945-75 காலக்கட்டத்தில் அரிசி உற்பத்தி உரிய இலக்கை விடவும் குறைவாக இருந்தபோது, அரசாங்கம் பாரிய உணவு உற்பத்தித் திட்டமொன்றினை ஆரம்பித்தது. பிஎல் 480 இருப்புக்களை வெளியிட்டமையால் இதனைத் திட்டமிட்டவாறு அமுலாக்க இயலவில்லை. 1975 மார்ச்சில் ஐ. அ. 100,000 தொன் கோதுமை மாவை அளித்தது; இதனை 1975 ஜூன் மாதத்துக்கு முன்னர் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் எனவும் நிபந்தனை விதித்தது. இலங்கை இதனை ஏற்றுக்கொண்டதால், ஏப்ரல்

மாதத்திலிருந்து கையிருப்பிலிருந்து கோதுமையை வெளியிட்டது; இது உள்ளூர் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் மீது பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்நேரத்தில் அறுவடை முடிவடைந்திருந்தமையால், விவசாயிகளால் தமது விளைச்சலை சிறந்த விலைக்கு விற்பனை செய்ய இயலவில்லை. இக் காரணம் உப உணவு உற்பத்தியாளர்களை ஊக்கமிழக்கச் செய்தது.

ஆகையால், எத்தகைய உணவுப் பதீட்டுத் திட்டமும் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் அரசாங்க ஆதரவு அவசியமாகும். பெருமளவிலான வெளிநாட்டு மூலவளங்களை வேண்டுகின்ற பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுடன் இணைந்தவகையில், ஊழியம், மூலப்பொருள் போன்ற உள்ளூர் மூலவளப்பிரயோகத்துடன் ஒரு சிறிய அளவிலான உற்பத்தித் துறையும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இது இலங்கை பெருமளவுக்கு வெளிநாட்டு உதவியில் தங்கியிருத்தலைக் குறைக்கும். இந்தியாவை நாம் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவும், இலங்கையைப் போன்று மோசமான கடனாளி எனவும் மிகமோசமாகத் தாக்கப்பட்ட நாடு எனவும் பெயர் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. மூலவளங்களின் ஒழுங்கான முகாமையும், பாரிய உள்ளூர் முயற்சியும் ஒன்றிணைந்து இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் பிரதான துறைகளை அபிவிருத்தி செய்ய உதவின:

முடிவுரை வெளிநாட்டு உதவி சர்வதேச நிலைமை

மூன்றாவது உலக நாடுகள் "படுகடன் பொறியில்" எவ்வாறு சிக்கின்றன என்பதனை

1983ம் ஆண்டு இறுதியில் கடன் நிலைமை தொடர்பாக உலக வங்கி வெளியிட்ட அறிக்கைப்படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. வறிய நாடுகள் தாம் கடனைப் பெறுவதனை விடவும் கூடுதலான தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துகின்றன. மேலும், 13 பாரிய கடனாளிகள் 1983ல் தாம் பெற்றதனை விடவும் 2100 கோடி டொலர்களைத் திருப்பிச் செலுத்தியுள்ளன. கவலை தருகின்ற ஒரு அம்சம் யாதெனில் ஒரு நாடு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துகையில், அதற்கான வட்டி பெற்ற கடனிலும் அரைவாசியாக இருப்பதாகும்.

1983ல் எல்லா வறியநாடுகளும் 1100 கோடி டொலர்களைக் கடனாகவும், வட்டியாகவும் செலுத்தியிருப்பதாகவும் இது இந்நாடுகள் பெற்ற கடனைவிடவும் அதிகமானது எனவும் உலக வங்கியின் புதிய தகவல் தெரிவிக்கின்றது. 1982ல் இப்போக்கில் சிறு மாற்றம் காணப்பட்டது. இவ் வருடத்தில் பெற்ற கடனை விடவும் மீளச் செலுத்தல்கள் 660 கோடி டொலர் கூடுதலாகவிருந்தது; 1978ல் இது 3280 கோடி டொலர்களாகவிருந்தது.

வறிய நாடுகளுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற கடன், இலஞ்சம் போன்றவற்றுக்குப் பயன்படுத்தப்படாது நல்ல வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டால் தொழில், உற்பத்தி, வாழ்க்கைத்தரம் என்பன அதிகரிக்கும் என இந்த அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. எனினும், வறிய நாடுகள் தாம் புதிதாகப் பெறுகின்ற கடனை விடவும் கூடுதலான தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துகையில் இந்நல்லினைவுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

கடந்த இரு வருடங்களாக ஏறக்குறைய எல்லா லத்தீன்

அமெரிக்க நாடுகளிலும் வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. இரண்டாம் உலகயுத்தத்தை உடனடுத்து ஒரு தென் அமெரிக்கப் பிரஜை பெற்ற உணவிலும் குறைந்த அளவிலான உணவையே இன்று ஒருசராசரி தென் அமெரிக்கப் பிரஜை பெறுகின்றான்.

“... 1983ல் நிதி அமைப்பு நெருக்கடிகளைச் சமாளித்தது; எனினும், வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி யுத்தத்தின் பின்வந்த எந்தவொரு வருடத்தை விடவும் மெதுவானதாகவிருந்தது” என மேலும் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

வளர்முக நாடுகளின் கடன் பளு, செல்வந்த நாடுகளுக்கும் ஒரு மோசமான செய்தியாகும்; ஏனெனில், கடன்களைத் திரும்பச் செலுத்துவதற்கு இவை சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றன. கைத்தொழில் நாடுகளின் நடவடிக்கையிலேயே இது இடம்பெறுகின்றது. குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கான ஏற்றுமதியில் ஏற்படுகின்ற வீழ்ச்சி, கைத்தொழிற் பொருளாதாரங்களின் பலத்தைப் பாதிக்கின்றன.

13 பாரிய கடனாளிகள் தாம் பெற்றதனைவிடவும் 1982ல் 2100 கோடி.டொலர்களைக் கூடுதலாகச் செலுத்தியுள்ளன. 1982ன் இறுதியில் இந் நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் 1350 டொலரைக் கடனாகப் பெற்றிருந்தன. ஆங்கில அகர வரிசைப்படி அவை பின்வருமாறு:— அல்ஜீரியா, அர்ஜன்டீனா, பிரேசில், சிலி, எகிப்து, இந்தியா, இந்தோனேஷியா, இஸ்ரவேல், தென் கொரியா, மெக்சிகோ, துருக்கி, வெனிசூலா, யூகோஸ்லாவியா. பிரேசில், மெக்சிகோ என்பனவே இவற்றுள் பாரிய கடனாளிகளாகும். இதில் பிரேசின் கடன் 10000 கோடி டொலரை

அண்மித்துள்ளது. 1983ன் இறுதியில் 13 நாடுகளின் மொத்தக் கடன் 81000 கோடி.டொலர்களாகும்; 1982ன் இறுதியில் இது 76,600 கோடி டொலர்களாக விருந்தது. இந்த அதிகரிப்பிற்கு அதிகரித்த வட்டியே காரணமாகும்.

இலங்கை

அதி உயர் முதலீட்டு மட்டம் இருந்தபோதிலும், சில வருடங்களில் இதில் அரைவாசி வெளிநாட்டு உதவிவாயிலாக நிதிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. வரவுசெலவு திட்டத்தின் நடைமுறைப் பற்றாக்குறை, சென்மதி நிலுவைக்குறைபாடுகள், அதிகரித்து வருகின்ற கடன் சேவை என்பன பொருளாதாரத்தின் சமநிலையைப் பாதித்துள்ளன. பொருளாதாரத்தால் தாங்கக்கூடிய இயலாமை முதலீட்டு மட்டங்கள் தாண்டியுள்ளதை போல் தென்படுகின்றது. இம் முதலீட்டு வேகத்துக்கு ஏற்றவகையில் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கவில்லை. இதன் விளைவாக மெய் வருமானத்தை விடவும் வேகமாக நிதி உள்ளீடுகள் தொடர்ந்தும் அதிகரிக்கலாயின. உதாரணமாக, 1982ல் மெய்த் தேசிய வருமானம் 3.5 சதவீதத்தால் அதிகரித்த அதேவேளை மூலதன உருவாக்கம் 5.8 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது.

இவ் வேளையில் போதியளவு உள்ளூர் மூலவளங்களைத் தோற்றுவிக்க இயலாதிருந்ததனால் வெளிநாட்டு நிதியை நாடவேண்டி ஏற்பட்டது. குறிப்பாக, இவ் வெளிநாட்டு உதவியின் மூலம் ஆறு வருடங்களாகப் பொருளாதாரத்தில் பல சாதனைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முடிந்தது. சர்வதேச மூலதன இடமாற்றத்தின் மூலம் உள்ளூர் மூலவளங்களை இயக்குவதற்குரிய ஒரு உத்தியாக வெளிநாட்டு உதவி அமையும் என்பதே உதவி என்பதன் தாற்பரியமாகும். ஆனால், இலங்கையில் அவை உள்ளூர் மூலவளங்களின் பதிலீடுகளாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக வெளிநாட்டு உதவி காலவரையறை இன்றி வெளிநாடுகளில் தங்கியிருக்கின்ற ஒரு ஊடகமாக மாறலாம்.

உதவியின் எல்லைகள்

வளர்முக நாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு உதவி, அந் நாடுகளின் நிலைமையில் எத்தகைய தீவிர மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை. குறிப்பாக, மொ.தே.உ. குறிகாட்டிகளில் அபிவிருத்தி பதியப்பட்டிருந்தாலும், செல்வந்தர்களுக்கும், வறியோர்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை; அல்லது இடைவெளிமேலும் விரிவடைந்தது எனலாம். மேலும், பொருளாதார ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கும், வறிய வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு குறிப்பிடத்தக்கதாகவிருந்தது. ஆகையால், பொருளாதார ரீதியில் வறிய நாடுகளினதும், செல்வந்த நாடுகளினதும் நிலையையும் வளர்முக நாடுகளில் உள்ள செல்வந்தர், வறியோர் இடைவெளியையும் அபிவிருத்தி உதவியினால் மாத்திரம் மாற்றிவிட இயலாது. ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதுபோன்று இவ் வேறுபாடு பல்வேறுவரலாற்று ரீதியான காரணிகளில் தங்கியுள்ளது; உலகிலுள்ளவறிய நாடுகள் தமது உயிர் வாழ்வுக்கு இன்னும் பொருளாதார ரீதியில் செல்வந்த நாடுகளில் தங்கியுள்ளன. இன்று சர்வதேச உறவுகளும், உலகப் பொருளாதாரமும் ஊடறுத்துச் செல்கின்ற அடிப்படைக் காரணி இதுவாகும்; இதன் விளைவாக வளர்முகநாடுகள் உலகப் பொருளாதார ஒழுங்கமைப்பில் பாரிய மாற்றங்களை வேண்டி நிற்கின்றன. வளர்முக நாடுகளின் கடன் பிரச்சினைக்கான ஒரு தீர்வு சாதகமான நிபந்தனைகளுடனான வெளிநாட்டு உதவி என்பன இவ் வ்வாதத்தின் மையமாக விளங்குகின்றன.

பெருந் தெருக்கள் விஸ்தரிப்பு அல்லது பராமரிப்பு

இலங்கையில் இத்துறையில் இன்று பிரயாணிகள், பொருட்களின் பாதை வழியி லான போக்குவரவு முதன்மை வகிப்பதனால் நாட்டின் சகலவிதமான தெருப்பாவனையாளர் மத்தியிலும் பிரதான பெருந்தெருக்கள் அதிகரித்த கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. எமது பொறியியலாளர்களது ஆய்வுகள் சுமார் 3000 மைல் நீளமான பாதைகள் புனருத்தானமை செய்யப் படவேண்டியுள்ளதையும், அதற்காக 100 கோடி ரூபா தேவைப் படுவதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பெருந்தெருக்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரான பிரதமர் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது தெருக்களின் புனருத்தான வேலைத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகையில் நிதிகள் பெரும் பிரச்சினைக்குரிய தாயிருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினார். இத்தகைய ஒரு திட்டம் நீண்ட ஒரு கால எல்லையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தென்றும் அவர் சொன்னார். எனினும், தற்போது கைவசம் கிட்டியுள்ள வளங்களுக்கேற்ப, ஐந்தாண்டிற்கும் பத்தாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கல் பதித்து செப்பனிடப் படவேண்டிய பாதைகள் 120 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும், அதே சமயம் ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை தார் பூசப்படவேண்டியவை 60 ஆண்டுகளுக்கொரு முறை தாரிடப்படுவதாகவும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள் மிகக் குறைந்தளவு தரத்திற தன்னும் இப்பாதைகளை பராமரிக்கப் போதாதுகவையாக உள்ளன. அரசாங்கம் மிக இன்றியமையாத இச்சமூக பொது முதலீட்டுத் துறையில் அதிக அக்கறையை எடுக்கும் முயற்சியில், உண்மை

யில் பாதை அபிவிருத்தி திட்டம் ஒன்றை, சிரமதான அடிப்படையில் நாளாந்தப்பாதை பராமரிப்பு வேலைகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் கொண்டு நடத்தியது. இத்திட்டத்தின் ஒரு அம்சமாக, அரசாங்கம் ஏத்தகைய காலநிலைகளின் போதும் பாதைகளை சீர்திருத்த உதவும் ஓர் பொருளான "பிட்மீனியஸ் எ.லீசன்" என்பதை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கான 'டென்ட்ரீ' களுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. இந்த நோக்கத்திற்காக உலகவங்கியின் உதவியையும் பயன்படுத்த முகமாக முன்னர் (1979ன்) திட்டமொன்றுக்கு உலகவங்கி நிதி பெற்றதை ஒத்தவகையில் பாதை, பாலம் புனருத்தான வேலைகளுக்கான திட்டத்திற்கு உலகவங்கியின் நிதியுதவி பெறும் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் வழிகோலப்பட்டுள்ளது. பாதை பராமரிப்பு அம்சங்களில் நடைமுறை வேலைகளுக்கு கூடிய தாக்கமளிக்கும் வகையில் நிறுவன ரீதியிலான மாற்றங்களும் பெருந்தெருக்கள் திணைக்களத்தில் ஏற்படுத்தப்பட உள்ளன.

பாதைப் பராமரிப்பிலும் பார்க்க பாதை விரிவாக்கங்களுக்கு நிதிகள் விசிட சமமற்ற வகையில் பாவிக்கப்படுவதானது உலகவங்கியின் கருத்துப்படி ஓர் பிரச்சினையாகும். 1983ன் உலகவங்கி அபிவிருத்தி அறிக்கையில், 1960க்களிலும், 1970க்களிலும், பாதையமைப்பிலான உலகளாவிய செழிப்பானது 1980க்களிலும் 1990க்களிலும் பாதைப் பராமரிப்பில் நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. கடந்த பத்தாண்டுகளாக, பல அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளின் பாதைகள் சாதாரண பராமரிப்பு நிலைக்கு கீழான மட்டத்தில் சீரழிய அனுமதிக்கப்பட்ட

டன. போக்குவரவு நெரிசல் எதிர்பார்த்ததிலும் பார்க்க கூடியதால், பராமரிப்பானது பெருமளவில் புறக்கணிக்கப்பட்டது. பெருந்தெருக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகளும் அத்துறையின் பராமரிப்பிலும் பார்க்க விரிவாக்கத்துக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டன.

சில மேற்காபிரிக்க நாடுகளில் பாதைகள் முன்னர் பராமரிக்கத் தேவைப்பட்ட பணத்திலும் பார்க்க, 20-40 சதவீதம் உயர்ந்த செலவில் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டியிருந்தது. பல னங்கள் காணப்பட்ட சமயத்தில் இப்பாதை சீரமைக்கவும் தார் பூசவும் புனருத்தானமை செய்யவும் முன்னர் அவற்றை பராமரிக்க, பலப்படுத்த செலவு செய்த தொகையிலும் பார்க்க நான்கு, எட்டு மடங்குகளாக அதிகரிக்கப்பட்டு கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கு 125,000 ஸ்டேலிங்குகளிலிருந்து 200,000 ஸ்டேலிங்குகளாக விளங்குகின்றன. பன்னிரண்டு

அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளின் அண்மைக்கால ஆய்வு ஒன்றில் எட்டு நாடுகளின் தார் பூசப்பட வேண்டியவற்றில் 25 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்டவை புனருத்தானமை, பலப்படுத்தல், மீளப்பூச்சிடல் என்பனவற்றை வேண்டி நிற்கும் பாதைகளாயிருந்தன.

அண்மைக்கால ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாடுகளில் மூன்றிலொருபங்கானவை, மேலதிக சீர்குலைவைத் தடுத்து நிறுத்தும்பொருட்டு, பராமரிப்பு ஒதுக்கீட்டில் 25 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட அதிகரிப்பை வேண்டுகின்றன. அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவற்றின் தேவைக்கான அதிகரிப்பு 75 சதவீதத்தையும் தாண்டி விட்டது ஆயின் அதிகரித்த பணம் மட்டும் தகுந்த 25ம் பக்கம் பார்க்க

கடல் சார்

கடந்த தசாப்தத்திலே கடற் பொருள்கள் இலங்கையிலுள்ள ஒரு முக்கியமான பாரம்பரிய மற்ற ஏற்றுமதிக் கைத்தொழிலாக வெளித்தோன்றியது. இன்று அது தைத்த உடைகள், சிறு விவசாயப் பொருள்கள், நவரத்தினங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அடுத்தபடியாக, புதிய ஏற்றுமதிப் பொருள்களிடையே சம முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது. கடல் பொருள்களை மேலும் அபிவிருத்திசெய்யும் நடவடிக்கைகள் வரையறுக்கப்பட்ட மூலவளங்கள், உள்நாட்டு நுகர்வுக்காகக் கடலுணவுகளின் உற்பத்திக்கு அளிக்கப்பட்ட முதலிடம் போன்ற காரணிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்துறையிலுள்ள வாய்ப்புக்களை உணர்ந்துள்ள ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபையும், கடற்றொழில் அமைச்சம் இக்கைத்தொழிலின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான செயல் திட்ட மொன்றை இப்பொழுது ஆரம்பித்துள்ளன.

இத்துறையிலுள்ள வாய்ப்புகளின் பயனாக, தனியார்துறை கம்பெனிகளிடையேயும் கடலோரப்பகுதிகளிலுள்ள தனி நபர்களிடையேயும் இறால் வளர்ப்பைப் பிரபல்யப்படுத்துவதற்காக அமைச்சம், ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபையும் ஒரு கூட்டுத் திட்டத்தை மேற்கொண்டுள்ளன. இறால் வளர்ப்பு முறைகள் பற்றியும், பராமரிப்பு தர அபிவிருத்தி பற்றிப் பதப்படுத்துவோரிடையேயும் போதிய அறிவில்லாதிருப்பதே கடல் பொருள் ஏற்றுமதி அபிவிருத்தியைக் கட்டுப்படுத்தி வருகிறதென்பதை ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை கண்டறிந்துள்ளது. எனவே, சபை அதன் புதிய திட்டத்தின் கீழ், ஓர் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட விசேஷ வாவிகளில் இக்கைத்தொழிலில் ஈடுபடவிரும்புவோருக்கு இலவசமான தொழில்

உற்பத்திப் பொருள்கள்

நுட்ப ஆலோசனை உட்படத் தேவையான உதவியை வழங்க முன்வந்துள்ளது. 20,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள தடாகங்களில் இறால் வளர்ப்பை மேற்கொள்ள மட்டக்களப்பிலும் சிசைபத்திலும் ஏற்கெனவே இரு நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளோருக்கு இறால் வளர்ப்பு, குளிர்ச்சேமிப்பு, பதப்படுத்தல், ஏற்றுமதி சம்பந்தமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் தொழிலகங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கூனி இறால் (வெள்ளை இறால்) இறால் ஆகியவற்றிற்கான கோரிக்கை, ஜப்பான், அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பா, தென்ஹிபிரிக்கா போன்ற சந்தைகளில் இடையறாது வளர்ந்து வந்துள்ளது. சமீப வருடங்களில் இலங்கையின் கூனிஇறால், இறால் ஏற்றுமதிகள் ஏறக்குறைய 2,000-2,500 மெட்ரிக் தொன்களாக வேறுபட்டுள்ளன; அதே சமயத்தில் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் 1980ம் ஆண்டிலிருந்த தொகையான 18 கோடி 30 இலட்சம் ரூபாலிலிருந்து 1981ம் ஆண்டில் 25 கோடி 80 இலட்சம் ரூபாவுக்கும், 1982ம் ஆண்டில் 32 கோடி 60 இலட்சம் ரூபாவுக்கும், 1983ம் ஆண்டின் முதல் ஆறு மாதங்களில் 28 கோடி ரூபாவுக்கும் உயர்ந்துள்ளதாகக் கடைசியாகக் கிடைத்த புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன.

கடந்த சில வருடங்களில், இலங்கையின் இறால், கூனி இறால் ஏற்றுமதிகளுக்கு ஜப்பான் நாடே ஒரு முக்கிய சந்தையாக விளங்கி வந்துள்ளது. ஜப்பான் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளில் 75-80 சதவிகிதத்தை ஏற்றுள்ளது. ஜப்

ஏற்றுமதி

பூனில் சந்தை வாய்ப்பு உயர்ந்த அளவிலுள்ளது. இந்தியா, தாய்லாந்து, மலேசியா, இந்தோனேசியா, சீனா, வியட்நாம் போன்ற ஆசிய நாடுகள் இச்சந்தையைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தியுள்ளன. 1981ம் ஆண்டில் இந்தியாவே ஆகக்கூடிய உற்பத்தி செய்த நாடாக விளங்கியது; அஃதாவது, 2,45,000 தொன்களை உற்பத்தி செய்தது.

இந்தியாவின் அனுபவம் எனினும், இந்தியாவின் அனுபவத்திலிருந்து அண்மையில் ஓர் எச்சரிக்கை பிறந்துள்ளது. அஃதாவது, (அது கூனி இறாலாயிருந்தாலென்ன அல்லது இறாலாயிருந்தாலென்ன அல்லது வேறெந்த மீனாயிருந்தாலென்ன) ஒரு நாட்டின் உற்பத்தி முழுவதையும் ஒரு சந்தைக்குள் செலுத்தவது ஆபத்தாகும் என எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தியா ஏற்றுமதி செய்யும் பிரதான பொருள்களில் கடலுணவுகள் ஒன்றாக

இருந்துவந்துள்ளன. இந்த ஏற்றுமதிகளில் பெரும்பகுதி கேரளத்திலிருந்தே பெறப்பட்டுள்ளது. 1982/83ம் ஆண்டில் இவற்றின் பெறுமதி 361 கோடி ரூபாவென மதிப்பிடப்பட்டது. இந்த ஏற்றுமதிகளில் 85 சதவிகிதம் வரை கூனி இறால்களாகவும் இறால்களாகவும் இருந்துள்ளது. இவை பிரதானமாக ஜப்பானிய சந்தைக்கே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இந்தியாவின் கூனி இறால் ஏற்றுமதிகளுக்கு ஜப்பான் மிகச்சமீபத்தில் தடைவிதித்தபோது, இவ்விதம் தனியொரு சந்தையை அளவுமீறிச் சார்ந்திருப்பதிலுள்ள அபாயங்களைக் கேரள ஏற்றுமதியாளர்கள் உணர்ந்துகொண்டனர். கோடை காலத்தில் கோரிக்கை வெகுவாக அதிகரித்ததுடன் விலைகள் முன்னெப்போ

தும் காணாத மட்டங்களை அடைந்து விட்டதே இதற்குக் காரணம் எனச் செய்திகள் கூறின. கிலோ ஒன்று 160 ரூபாவுக்குச் செங்குத்தாக அதிகரித்துவிட்டது: ஆனால், இந்த விலையைக் கொடுக்க ஜப்பான் தயாராயிருக்கவில்லை. மேலும், எந்த இந்தியக் கூனி இரூல் ஏற்றுமதியையும் ஏற்க ஜப்பான் மறுத்துவிட்டது. இந்தத் தனியோர் அடியுடன் இந்தியாவின் கூனி இரூல் கைத் தொழில் முழுவதும் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டது. இதற்கிடையில், ஜப்பானில் கூனி இரூல் விலைகள் கிலோ ஒன்று 100 ரூபாவுக்குக் குறைந்துவிட்டன. இதே வேளை இந்தியாவின் ஏற்றுமதியாளர்கள் மாற்றுச் சந்தைகளைக் காண மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வீணாயின. எனினும், ஜப்பான், அதன் கையிருப்புகள் தீர்ந்து, ஏற்றுமதியாளர்கள் போட்டி விலைகளை முன் வைத்தாலும், மீண்டு சந்தைக்கு வந்தபோது, என்னசெய்வதென்றறியாது நம்பிக்கையிழந்த நிலையில் இருந்த இந்தியாவின் கூனி இரூல் ஏற்றுமதியாளர்கள் ஆறுதல் பெருமூச்சுவிட்டனர்.

அந்நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட பரிதவிக்கத்தக்க நிலைமைபற்றி ஓர் இந்திய சஞ்சிகை இப்படி எழுதியது: “முன்பு அமெரிக்காவே இந்தியக் கூனி இரூலைப் பிரதானமாக வாங்கிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், இந்தியக் கூனி இரூலில் அடங்கியுள்ள சாமனெல்லா (உணவு நஞ்சாதலுடன் தொடர்புள்ள பக்ளரியாக் கிருமிகள்) சம்பந்தமாக அமெரிக்க உணவுமருந்து நிர்வாகத்துடன் திரும்பத்திரும்பப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டதால், இந்தச் சந்தை இந்தியாவுக்கு மூடப்பட்டுவிட்டது. ஏற்றுமதியாளர்கள் மேற்கு ஐரோப்பாவுக்குக் கூனி இரூலை விற்பதன் மூலம் அமெரிக்க சந்தைக்குள் புக ஒரு வழியைக் கண்டு பிடித்தனர். மேற்கு ஐரோப்பா இந்தக் கூனி இரூலை மீண்டும் பொதிப்படுக்கி அமெரிக்க சந்

தைக்கு அனுப்புகிறது. ஆனால், அதை வாங்குவோர் குறைவு. இந்தியாவில் பெருந்தொகையானோருக்கு வேலைவசதியளிக்கும் இக்கைத்தொழிலுக்கு ஜப்பானே இப்பொழுது முக்கிய ஆதாரமாக விளங்குகிறது. எனினும், சமீபத்

திய சம்பவங்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளதுபோல், ஜப்பானிய சந்தையும் நம்ப முடியாததாக உள்ளது.”

இந்தியாவில் ஓர் உத்தியோக பூர்வமான “பணிக்குழு” இப்பிரச்சினையில் இப்பொழுது கவனஞ்செலுத்தியுள்ளது. “கடலுணவுப் பொருள்களைப் பதப்படுத்துவதிலும் சந்தைப்படுத்துவதிலும் உதவி செய்ய வல்ல சர்வதேச கம்

பெனிகளுடன் கூட்டு முயற்சிகளில் இறங்குவதே இதற்குப் பரிசீலனாகுமென யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. இது அத்தியாவசியத்தேவையாகியுள்ளது. ஏனெனில், தகரக் குவளைகளில் அடைக்கப்பட்ட கூனி இரூலின் ஏற்றுமதி உண்மையில் இடையறாது குறைந்து வந்துள்ளது; ஒரு தசாபதத்துக்கு முன் கிட்டத்தட்ட 2,000 தொன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஆனால், கடந்த வருடம் இது 65 தொன்களுக்கு மேல் போகவில்லை.”

இந்தியாவின் விசேட “பணிக்குழு” இதில் நம்பிக்கை கொள்வதற்குச் சில நியாயங்களையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளது. “ஜப்பான் இந்தியக் கூனி இரூலை வாங்குவதற்கு அங்கு நடைபெறும் உள்நாட்டு உற்பத்தி உள்நாட்டுக் கோரிக்கையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாதிருப்பதே காரணம். இதன் பயனாக, அடுத்த ஈராண்டுகளில் கூனி இரூல் விலைகள் உண்மையிலேயே இரட்டித்துவிடும். எனவே எதிர்காலத்தில் மிக உயர்ந்த இலாபங்கள் கிடைக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு.”

23ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பதிலாகாது. அபிவிருத்தியுற்ற திறமைகளால் பராமரிப்புசெலவுகள் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைக்கப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக இயந்திரங்கள், கருவிகளின் பயன்பாடு மிகவும் குறைவாகவும் சில சமயங்களில் காற்பகுதியோ, மூன்றிலொரு பகுதியிலான அளவுகளோ சிறந்த பராமரிப்பு நிறுவனங்களினால் அடையப் பெறுகின்றன. டொமினிகன் குடியரசு, மாலாவி, நைகர் என்ற மூன்று நாடுகளில் மட்டுமே 50 சதவீத அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அளவு கிடைக்கின்றது. 1981ல் மாலாவி மட்டுமே மற்றெல்லா நாடுகளிலும் பார்க்க நியாயமான அளவு குறிக்கோளை ஈட்டியதாக, 75 சதவீத பயன்பாட்டு அளவினை கொண்ட நாடாக விளங்கியது.

இயந்திர சாதனங்கள் குறைந்த அளவில் பாவிக்கப்படுவதற்கு உதிரிப்பாகங்களின்மையும், வலுத்தட்டுப்பாடும் காரணங்களாக கூறப்படுகின்றன. மேலதிகமான ஊழியர்களினால் பராமரிப்பு செலவும் கட்டுப்படியற்றதாகிறது.

பாதைகளுக்கான அதிகாரிகள் பராமரிப்பு வேலைகளை கொண்டு நடத்த முடியாதிருக்கும் நிலையில், பொதுப்பணத்தை “சேமிப்பதிலும் பார்க்க” கூடியளவாக பாதை பாவனையாளர் மீது செலவுகள் தள்ளப்படுகின்றது. பாதையின் கால அளவிலும் மேலானதாக, வாகனங்களை நிர்வகிக்கும் மொத்தச் செலவு, பாதை திருத்தல் பராமரிப்பு செலவிலும் பார்க்க நான்கிலிருந்து பத்து மடங்கு வரைவேறுபட்டது. எனிய பராமரிப்புக்கு உட்பட்ட பாதைகள் நிர்வாகச்செலவு இருமடங்கானதாயிருப்பினும் பொருளாதார இழப்பு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அதனிலும் மேலாக, அநேகநாடுகளில் மேலதிக செலவுகள் உதிரிப்பாகங்கள், எரிபொருள், மாற்றீடான வாகனங்களின் மீதான அந்நியச் செலாவணிக்கூடு செலவிடப்படுவதில் பெருமளவில் சம்பந்தப்பட்டதாயுள்ளன.

தென்னை - உற்பத்தி வீழ்ச்சியும் விலை அதிகரிப்பும்

1983 ன் 12 மாதங்களிலும் தேங்காய் எண்ணெய், கொப்பரா ஆகிய இரண்டினதும் விலைகள் உள்ளூர்ச் சந்தையில் 200 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தன. ஜனவரி மாதத்தில் ரூபா 9,700 ஆக இருந்த ஒரு மெட்ரிக் தொன் தேங்காய்எண்ணெயின் விலை நவம்பர் மாதத்தில் ரூபா 25,842 ஆக அதிகரித்தது. (1984 பெப்ரவரி அளவில் கொழும்பில் ஒரு மெட்ரிக் தொன் தே. எ. மொத்த விற்பனை விலை ரூபா 40,000 ஆக அதிகரித்தது) 1982 நவம்பரில் ஒரு மெட்ரிக் தொன் தே. எ. விலை ரூபா 9,500 ஆகவிருந்தது. கொப்பரா விலையும் இதற்குச் சமமான விலை அதிகரிப்பினைக் காட்டியது. ஜனவரியில் ரூபா 635 ஆகவிருந்த 100 கி. கி. கொப்பராவின் விலை நவம்பரில் ரூபா 1,631 ஆக அதிகரித்தது. 1982 நவம்பரில் 100 கி. கி. கொப்பராவின் விலை ரூபா 569 ஆகவிருந்தது. தேங்காய்த் துருவலின் உள்ளூர் விலைகளும் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பினைக் காட்டின. 1983 ஜனவரியில் ரூபா 9.75 ஆகவிருந்த ஒரு கி. கி. தேங்காய்த் துருவலின் விலை நவம்பரில் ரூபா 24.25 ஆக அதிகரித்தது. நவம்பர் 1982ல் ஒரு கி. கி. விலை ரூபா 8.75 ஆகவிருந்தது.

கொப்பரா, தே. எ., தேங்காய்த் துருவல் என்பவற்றின் சர்வதேச விலைகளும் அதிகரிப்பினைப் பதிவுசெய்த போதிலும், அவை உள்ளூர்ச் சந்தையிற் போன்று அமையவில்லை. ஐக்கிய இராச்சியத்தில் ஒரு மெட்ரிக் தொன் இலங்கைத் தேங்காய்த் துருவலின் விலை 1983 ஜனவரியில் 805 அமெரிக்க டொலர்கள்ாகவும், நவம்பரில் 1436

டொலர்களாகவும் இருந்தது. 1982 நவம்பரில் ஒரு மெட்ரிக் தொன் தேங்காய்த் துருவலின் விலை 734 டொலர்களாக இருந்தது. 1983 ஜனவரியில் ஒரு மெட்ரிக் தொன் தே. எ. சர்வதேச விலைகள் (ஐரோப்பிய காப்புறுதி, கப்பற் கட்டணம்) 434 டொலர்களாகவும், நவம்பரில் 884 டொலர்களாகவும் அதிகரித்தது. 1982 நவம்பரில் ஒரு மெட்ரிக் தொன் தே. எ. விலை 416 டொலர்களாகவிருந்தது.

சர்வதேச வழங்குநர்களின் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும், சர்வதேச சந்தையில் மரக்கறி எண்ணெய், கொழுப்பு என்பவற்றின் விலைகளின் அதிகரிப்பும் இச் சதேயான விலை அதிகரிப்புக்கு காரணமாகவிருந்தன. மலேசியாவின் தாவர எண்ணெய், கோவா அவரை, சூரிய காந்தி விதை எண்ணெய் என்பவற்றின் விலைகள் 1983ல் அதிகரித்தன. கனடையான வறட்சி, பசுனை இடாமை - என்பவற்றின் விளைவாக 1982/83 காலகட்டத்தில் தென்னை உற்பத்தி பெருமளவுக்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. 1983ல் உற்பத்தி 10 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது; 1982ல் 252 கோடி காய்களாகவிருந்த உற்பத்தி 1983ல் 227 கோடிகாய்களாக விருந்தது. தே. எ. உற்பத்தியும் 24 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது; 1982ல் 102,485 தொன்களாகவிருந்த தே. எ. உற்பத்தி 1983ல் 78,189 தொன்களாக வீழ்ச்சியடைந்தது. தேங்காய்த் துருவல் உற்பத்தி வீழ்ச்சி அவ்வளவு தீவிரமானதாக இருக்கவில்லை; 1982ல் 42,096 தொன்களாகவிருந்த உற்பத்தி 1983ல் 40,653 தொன்களாக வீழ்ச்சியடைந்தது.

இந்த உற்பத்திப் போக்கின் விளைவாக ஏற்றுமதிப் பரிமாணமும் வீழ்ச்சியடைந்தது; 1982 ஜனவரி - நவம்பரில் 57.6 கோடிகாய்களுக்கு சமமாக ஏற்றுமதி. 1983 ஜனவரி - நவம்பரில் 55.6 கோடிகாய்களாக வீழ்ச்சியடைந்தது. நிரம்பலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, சர்வதேச சந்தையில் ஏற்பட்ட அதிகரித்த விலைகளிலிருந்து பயன்பெறமுடியவில்லை. எனினும், சிறிய அளவு தேங்காய் உட்புறத் தயாரிப்புக்களின் ஏற்றுமதி மூலமான வருமானம் 32 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. 1982 ஜனவரி - நவம்பரில் ரூபா 105.6 கோடியாக இருந்த இவ்வருமானம் 1983 ஜனவரி நவம்பரில் ரூபா 139.9 கோடியாக அதிகரித்தது. 1983ல் தேங்காய்த் துருவல், கொப்பரா என்பவற்றின் ஏற்றுமதிப் பரிமாணம் சிறிதளவு அதிகரித்த அதேவேளை, தே. எ., தேங்காய் என்பவற்றின் ஏற்றுமதி 10 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

1982ல் இலங்கையின் தேங்காய் எண்ணெயைக் கொள்வனவு செய்த ஐ. இராச்சியம், இந்தியா, சீனா என்பன ஏறக்குறைய 15,000 மெட்ரிக் தொன்னை அல்லது ஏற்றுமதியில் 40 சதவீதத்திற்கும் கூடுதலாகக் கொள்வனவு செய்தன. ஆனால், 1983ல் இந்நாடுகளுக்கு எத்தகைய ஏற்றுமதியும் செய்யப்படவில்லை. எனினும், 1983ல் ஐ. அ., இக் தாலி, ஒல்லாந்து ஆகிய நாடுகள் கூடுதலாகக் கொள்வனவுசெய்தன. 1983 இன் பதினொரு மாதங்களிலும் தேங்குத் தயாரிப்புக்களின் மூலமான மொத்த வருமானம் 1982 ஆம் வருடத்தை விடவும் 26 சதவீதம் கூடுதலாகவிருந்தது.

பொருளியல் நோக்கு செப்டம்பர் 1983

சர்வதேச மகளிர் இயக்கத்தை நோக்கி....

பெண் விடுதலை இயக்கங்கள் தொடர்பான சில குறிப்புகள்.

அசோக பண்டாரகே

பெண்கள் விடுதலை, மேற்கத்திய மகளிர் இயக்கங்களால் உந்தப்பட்டு ஒரு சர்வதேசப் பிரச்சினையாக சரியாக உரு வெடுத்துள்ளது. பெண்மையின் சர்வதேசமயம் என்பது, எமது காலகட்டத்தின் மிகவும் சிக்கலான அரசியல் அபிவிருத்தியாகும். பெண் அடக்கு முறையென்ற பழமை வாய்ந்த ஆழ்மமாக வேரோடிப் போயுள்ள விடயத்தைப் பற்றியும் அதை மீறுவதற்கான உபாயத்தைப் பற்றியும் உலகெங்கும் உள்ள பெண்கள் பேசத் தொடங்கி விட்டனர்.

1975ம் ஆண்டு மெக்சிக்கோ நகர் மகா நாட்டில் ஐக்கிய நாடுகள் சபை, சர்வதேசப் பெண்கள் தசாப்தத்தை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்தது. 1980ம் ஆண்டு கொபன்ஹேகனில் நடைபெற்ற மத்திய தசாப்த மகா நாட்டிற்கான தயாரிப்பாக பல அரசாங்கங்கள் மகளிர் பணியகங்களை உருவாக்கின. இந்தத் தசாப்தத்தின் முடிவை யொட்டி 1985ம் ஆண்டு நைரோபியில் நடக்கவிருக்கும் மகா நாட்டுக்கென பரந்தளவில் ஒழுங்குகள் மேற் கொள்ளப் படுகின்றன. இதற் கிடையில் "அபிவிருத்தியில் பெண்கள்" என்ற புதியதுறை தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இது மூன்றாம் உலக நாட்டுப் பெண்கள் தொடர்பான கொள்கை வகுப்பு, கல்வி, கலை தொடர்பான விசாரணைகள் ஆகியவற்றுக்கு ஒழுங்கான அந்தஸ்துக் கொடுத்துள்ளது. பெண் சமூக விஞ்ஞானிகளும் உலகவங்கி, சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான அமெரிக்க நிறுவனம் ஆகியவை உள்ளிட்ட சர்வதேச உதவி நிறுவனங்களும் இத்துறையில் செயலாற்ற முன்வந்துள்ளன. பொருளாதார நவீனமயப் போக்குடன் பெண்களை ஒருங்கிணைப்பதற்கென இவர்கள் கொண்டுள்ள எண்ணங்களும், உபாயங்களும்

மூன்றாம் உலகுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டுள்ளன. அரசசார்பற்ற

மகளிர் இயக்கம் இன்று ஒரு சர்வதேச பிரச்சினையாக உருவெடுத்து வருகிறது. எனவே, பெண்களின் அடக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டம் குணம்சத்தில் சர்வதேசமும் தழுவியதாக அமைய வேண்டுமென்று செல்வி அசோக பண்டாரகே கூறுகிறார். பிராண்டெய்ஸ் சர்வகலாசாலையில் சமூகவியல் உதவிப் பேராசிரியையாக கடமையாற்றும் அவர் பொஸ்டன் மகளிர் நல கூட்டு சர்வதேச கமிட்டியிலும், ஆசிய நியுணர்கள் தகவல் எட்டின் ஆசிரியர் குழுவிலும் அங்கம் வகிக்கிறார். உலக அரசியல், பொருளாதார சித்தாந்தத்தின் அமைப்பு அம்சமேபெண் ஒடுக்குமுறை என்று வலியுறுத்திக் கூறும் செல்வி பண்டாரகே, உலக அமைப்பில் வேரோடிப் போயிருக்கும் மகளிர் அடக்கு முறை தொடர்பான இந்த அம்சங்களுக்கெதிரான பொதுப் போராட்டத்திலே தான் பல்வேறு குழுப் பெண்களும், அவர்களது கலாசார நடவடிக்கைகளும் ஒன்றிணைய முடியுமென்று கூறுகிறார்.

பல ஸ்தாபனங்களும் அமைப்புகளும் சர்வதேச, தேசிய, பிராந்திய மட்டத்தில் பெண்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க விடயங்களான இனப் பெருக்கக் கட்டுப்பாடு, பாலியல் பலாத்காரம் ஆகியவற்றைக் கையாளத் தொடங்கியுள்ளன. பஸ்தேசயக் கூட்டுத்தாபனங்கள் கூட வெளி நாடுகளில் தமது விஸ்தரிப்புக்கு ஒரு காரணமாக மகளிர் விடுதலையை இப்போது முன் வைக்கின்றன.

ஆனால், பெண்கள் மத்தியில் ஒருமைப்பாடு நொய்ந்துபோயுள்ளது. ஒவ்வொரு சர்வதேச பெண்கள் கூட்டத்திலும் சாதி, வர்க்கம், தேசியம், இனம் ஆகிய பிரிவினைகள் எழுந்து பெண்களை ஒருங்கிணைக்கும் ஐக்கியத்தை குலைத்து விடுகிறது. அமெரிக்காவின் உத்தியோகபூர்வ தூது கோஷ்டி இத்தகைய பிரிவினை விவகாரங்களின் ஊடுருவலைத் தடுப்பது தொடர்பாக, நைரோபி மகா நாட்டில் கலந்துரையாடத் தொடங்கிவிட்டது. உண்மையில் வேற்றுமைகள் இல்லையென நாம் பாசாங்கு செய்து கொள்ளலாம்.

அல்லது அவற்றை நாம் ஆராயலாம். இந்த ஆராயல் போக்கில் பெண்கள் இயக்கத்தை மீண்டும் சீரமைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தச் சீரமைப்பு என்பது மிகவும் கஷ்டமானதும், நெருக்கடி மிகுந்ததுமாகும். எனினும், சகோதரித்துவத்தை வெறும் சுலோகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று என்று ஆக்க வேண்டுமானால் இந்தச் சீரமைப்புத் தவிர்க்க முடியாதது.

இந்த மாநாடுகள், பிரகடனங்கள், கலைத்துவ எழுத்துக்கள், மகளிர் திட்டங்கள் ஆகிய இத்தியாதிகளுக்கு மத்தியிலும் உலகெங்கிலும் இருக்கக் கூடிய அநேக பெண்கள், மகளிர் இயக்கம் பற்று இன்னமும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தப் பெண்களுக்குக் கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளும், வாழ்க்கைத் தரத்தில் பொதுவான முன்னேற்றமும் ஏற்படாதவரை இந்த அறிவு அவர்களுக்கு ஏற்படாது. ஆனால், அதேவேளை மகளிர் இயக்கத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்ட சில பெண்கள், மகளிர் இயக்கத்தை வெறுப்ப

தோடு குரோத மனப்பான்மையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். நவீன மகளிர் அல்லது பெண்கள் இயக்கத்தின் மத்திய நிலையமாக இருக்கும், அமெரிக்காவில் இந்த எதிர்மறை வெளிப்பாடுகள் வெளிப்படையாக உள்ளன, மறைந்திருக்கும் தமது மனித சக்தியைப் புரிந்துகொள்ளாதவாறு பெண்களையும் (ஆண்களையும்) தடுக்கும் பால் அடிப்படையிலான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை நிர்மூலமாக்க மகளிர் இயக்கங்கள் எடுக்கும் முயற்சிகளை எந்தப் பெண்ணும் ஏன் எதிர்க்க வேண்டும்? உண்மையில் மகளிர் இயக்கத்தின் மூலம் இலாபங்களைப் பெற முடியும் அநேக பெண்கள், அதனை வாழ்க்கைக்கொவ்வாத ஒன்றாகக் கருதுவதோ அல்லது அதனால் பயமுறுத்தப்பட்டிருப்பதோ ஏன்? பெருமளவில் இந்தப் பெண்களின் மகளிர் விரோதத் தன்மைக்கு ஆதிக்க நலன்களை காரணம். இந்தப் பெண்கள், மகளிர் இயக்கத்தின் அபாயம், அந்தரத்தன்மை, ஆகியவை பற்றிக்கொண்டுள்ள பீதியைக் கையாள்வதில் ஆண்களிடமிருந்து வரும் வெற்றியே குறிப்பான காரணியாகும். பெண்களின், கூறப்படும் வாழ்க்கைப் பாதுகாப்புக்காக மகளிர் இயக்கத்தை ஒரு பயமுறுத்தலாக எடுத்துக் காட்டும் அமெரிக்கப் புதிய உரிமை ஏகாதிபத்தியச் சதியென்றே அல்லது மேற்கத்தியப் பிரேமையென்றே மகளிர் இயக்கத்தைக் கேவலமாகச் சித்தரிக்கும் ஈரானிலிருப்பதைப் போன்ற பிற போக்குத் தேசிய இயக்கங்கள் ஆகியன இதற்கு உதாரணங்களாகும். மார்ப்புக் கச்சுகளை எரிக்கும் வெள்ளையின, மத்திய தரப் பெண்களைப் பெரும்பாலும் கொண்டதே மகளிர் இயக்கங்கள் என்று வெகுஜனத்தொடர்பு சாதனங்கள் திரித்துக் கூறுவதும் மகளிர் இயக்கத்தின் அடிப்படை அக்கறைகளில் இருந்து அநுதாபம் மிக்க பெண்களைத் தள்ளி வைப்பதற்கு தனது பங்கைச் செலுத்தியிருக்கிறது.

அப்படியானால் மகளிர் இயக்கங்களிலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் பெண்கள் போலி உணர்வுகளில்

உந்தப்பட்டவர்கள் என்பதே இதன் கருத்தாகும். ஆண் அதிகார அடக்கு முறையின் இலக்கு நிலைகளை இந்தப் பகுத்தறிவற்ற பெண்களுக்கு மகளிர் இயக்கங்கள் எடுத்துப் புகட்ட வேண்டுமானால் வெகுஜன அடித்தளம் கொண்ட சர்வதேச மகளிர் போராட்ட மொன்று நடத்தப்படவேண்டுமா? இதற்கான பதில் சாதாரண ஒன்றல்ல என்பது வெளிப்படை. ஆண் ஆதிக்கத்தின் வழமையான அமசங்கள், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களின் திரித்துக் கூறல், பரந்துபட்ட பெண்களிடம் புகுத்தப்பட்டிருக்கும் போலி உணர்வுகள் ஆகிய இவை அனைத்துக்கும் அப்பால் நாம் செல்லவேண்டியுள்ளது. உலகெங்கிலும் உள்ள அநேக பெண்களின் சீரழிவு நிலைகளுக்கு மகளிர் இயக்கத்தை குறை கூறுது நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஆயினும், இப்போது இருக்கக் கூடிய பெண்கள் பற்றிய கொள்கைகளும் உபாயங்களும் பெரும்பாலான பெண்கள் மீதான அடக்கு முறையையும்; அவர்களில் பெரும்பாலானோர் மகளிர் இயக்கங்களில் இருந்து தங்கி நிற்பதையும் புரிந்து கொண்டு, நிலைமைகளை மாற்றுவதற்குப் போதுமானதா என்று நாம் கேட்டுப் பார்க்க வேண்டும். சமகாலப் பெண்கள் இயக்கத்தின் வர்க்க, கலாசாரப் பட்ச பாதங்கள் சில மகளிர் குழுக்களிடையே மகளிர் எதிர்ப்பு சக்திகள் பெற்ற வெற்றிகளுக்கு எந்த வகையிலாவது பங்களித்திருக்கின்றனவா? பெண்களின் சந்ததி உற்பத்தி உரிமைகளைப் போன்ற கடின போராட்டத்தினூடாகப் பெறப்பட்ட வெற்றிகள் சிலவற்றுக்கெதிராக பிற்போக்குத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இதனை முறியடிக்க வேண்டுமானால் மகளிர் இயக்கங்களின் இலக்குகள், உபாயங்கள் பற்றிய மீள் மதிப்பீடு அவசியம் என்பது வெளிப்படை.

மகளிர்க்குக் கூடிய சமூக, மனோரீதியான சுதந்திரங்கள் அளிக்கப்படுவதற்கு உண்மையில் பெரும்பாலான பெண்கள் எதிராக இருக்கின்றனரா? என நாம் கேட்டுப்

பார்க்க வேண்டும். அல்லது மேற்கு நாடுகளில் உள்ள வெள்ளையின, மத்திய தர அனுபவத்திலிருந்து உருவாகும் குறிப்பிட்ட வகை மகளிர் இயக்கத்தையே அவர்கள் எதிர்க்கிறார்களா? என்று நாம் ஆராய வேண்டும். மேற்கிலுள்ள இந்த வெள்ளையின, மத்திய தர மகளிர் இயக்கத்தை, வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களும் பெரும்பாலான மேற்கத்திய மத்தியதர பெண்கள் இயக்கங்

கள்களும் “மகளிர் இயக்க”மென வர்ணிக்கின்றன. மேற்கத்திய மகளிர் கருத்துக்களுக்குள் தஞ்சுமாகாமல் உள்ள வறிய மூன்றாம் உலகப் பெண்களின் உணர்வுகளை நாம் ஆராய்ந்தால் அவை பெரிதும் ஆக்கபூர்வமானதாக இருப்பதை அறிய முடியும். இந்தியாவிலுள்ள தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியிலும், வறிய அமெரிக்க கறுப்பு இனப் பெண்கள் மத்தியிலும் மகளிர் இயக்கங்களின் பரந்துபட்ட கொள்கைகளையும், நோக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

சமகால மகளிர் இயக்கத்தை யொத்ததாகத் தோன்றும் மேற்கத்திய செல்வாக்குப் பெற்ற மத்தியதர மகளிர் இயக்கத்துக்கும் பெரும்பாலான பெண்களால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சர்வதேச சிந்தனைவளம் கொண்ட மகளிர் இயக்கத்துக்குமிடையில் தெளிவான வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும். சர்வதேச மகளிர் மாநாடுகளில் பல்வேறு மகளிர் குழுக்களிடையே வெடித்துக் கிளம்பும் முரண்பாடுகளின் அடித்தளமாக இருப்பது இந்த முரண்பாடே.

பெண்களிடையே வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது பிரச்சினையானதொன்றல்ல; ஆனால், ஆண்களிடையே இருப்பதைப் போன்று எம்மத்தியிலும் சமூகம்; சாதி, வர்க்கம், தேசம், இனம் ஆகிய

வற்றின் அடிப்படையிலான சமத்துவமின்மையும் முரண்பாடான நலன்களும். உண்டு. உதாரணமாக ஏகாதிபத்தியம், (மேற்கத்திய பொருளாதார, அரசியல், கலாசார மேலாதிக்கம்) உலகெங்கும் இருக்கக்கூடிய மூன்றாம் உலகப் பெண்களுக்கு (ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் உள்ள கறுத்த நிறப் பெண்களும், மேற்கு நாடுகளிலுள்ள இன ரீதியான சிறுபான்மையினரும்) மேலாக வெள்ளையினப் பெண்களுக்கு உயர்ந்த சமூக அந்தஸ்தை அளித்துள்ளது. இதனைப் போன்றே மேற்கத்திய நாடுகளிலும், மூன்றாம் உலகத்திலும் இருக்கக்கூடிய வசதிபடைத்த சமூகத்தட்டுகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ் அடிமைப்பட்டவர்கள். எனினும் ஏழைப்பெண்கள், ஆண்களைவிட இவர்கள் ஆதிக்கத்தன்மை வாய்ந்த உறவுகளையே கொண்டிருக்கின்றனர் சகல பெண்களுமே சகல ஆண்களாலும் அடக்கப் படுகிறார்கள் என்று தீவிர மகளிர் இயக்கங்கள் குறிப்பிடுவதானது பாலியல் கட்டுப்பாடு, வன்செயல் ஆகிய பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. இந்த விடயங்களை அமெரிக்காவில் உள்ள கறுப்பர்களுக்கெதிரான இன வெறி, ஈற்பழிப்புக் குற்றச்சாட்டுகள் போன்ற உண்மைகளின் சூழ்நிலைகளுக்குள் ஆராய வேண்டியது அவசியம். கிட்டத்தட்ட கடந்த 40 வருட காலங்களில் கற்பழிப்புக் குற்றச் சாட்டில் 450 ஆண்கள் மரணத்தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் 405 பேர் கறுப்பர்களாவர். இந்த நாட்டில் ஒரு கறுப்பு இனப் பெண் சீனியாவது கற்பழித்த குற்றச்சாட்டின் பேரில் எந்த ஒரு வெள்ளையின மனிதனுமே என்றுமே மரணத்தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படவில்லை.

இங்கு கறுப்பு வெள்ளையினப் பெண்களிடையே ஒப்பீட்டளவில் காட்டப்படும் இன, பாலியல் பிரேமைகள் வெள்ளையினப் பெண்களை அமைதியும் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடியதர்களாகவும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஆனால் மற்றவர்களை, ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டிய கறுப்பு இனப் பெண்களாகச் சுட்டுகின்றது. ஒரே பாணியிலான இந்தக் கருத்து வெளிப்பாடுகள் சகல ஆண் பெண் குழுக்களிடையே ஒரே மாதிரியான அணிகள் உள்ளார்களா? என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றது நிச்சயமாக இல்லை. ஒப்பீட்டளவில் ஒதுக்கப்பட்ட மேற்கத்திய மத்திய தரப் பெண்களிடையே தோன்றிய மகளிர் இயக்கங்களும் மகளிர் இயக்க ஆய்வுகளும் சம்பூர்ணமாக ஒடுக்கப்பட்ட பெரும்பாலான மூன்றாம் உலகப் பெண்கள் மத்தியிலும் பார்க்க கூடுதலாக உருவாகியுள்ளன. கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விடயம் இதுதான். மேற்கத்திய மத்திய தர மகளிர் இயக்கங்களைப் பற்றிய சர்வதேச விபரிப்புகளுக்கு மத்தியிலும் இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆய்வு அம்சங்களும், சமூக மாற்ற உபாயங்களும் அவர்களின் சொந்த சமூக, வர்க்க, கலாசாரத்தின் தனித்தன்மை வாய்ந்த வரலாற்று அனுபவத்தில் இருந்து வெளியானவைகளே.

மேற்கத்திய மகளிர் இயக்கமும் மத்திய தரப் பெண்மனைகளும்

முதலாளித்துவத் தொழில்துறை அபிவிருத்திப் போக்குகளினால் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளை வெள்ளையின மத்திய தரப் பெண்கள் கையாண்ட விதங்களில் இருந்தே 19ம் நூற்றாண்டுப் பெண்களின் வாக்குரிமைக்கான இயக்கமும் அமெரிக்காவிலுள்ள சமகால மகளிர் இயக்கங்களும் தோற்றம் பெற்றன. குறிப்பாக, 19ம் நூற்றாண்டின் இயக்கம், ஏற்கனவே பொது நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்த படித்த, மத்திய தரப் பெண்களின் சவால் என்பதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியும் குறிப்பாக “உள் விவகாரங்களுக்குள்”

மட்டுமே மகளிரைக் கட்டுப்படுத்திய சித்தாந்தத்துக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட இயக்கத்தில் பங்கு பற்றியவர்களே இதனையும் நடத்தி

னர். வாக்குரிமையின் மூலம் பெண்கள், பொதுவாழ்வில் தங்கள் ஒருங்கிணைப்புபைத் சட்டபூர்வமாக்கி இறுதியாகத் தமது வர்க்கத் தட்டுகளைச் சேர்ந்த ஆண்களுடன் சமூக சமத்துவமும், சட்ட அந்தஸ்தும் கொண்டவர்களாக மாறுவதே இதன் நோக்கமாகும்.

இதைப் போன்றே மத்திய தரப் பெண்களிடையே (சிலர் வீட்டோடிருப்பவர்கள், எனையோர் ஊதியம் பெற்று வேலை செய்வோர்) தோன்றிய தற்போதைய மகளிர் இயக்கங்கள் திருப்திகரமான வேலை வாய்ப்பின்மூலம் மேலும் தமது ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தின. அத்துடன் ஆண்களுடன் இறுதிச் சமத்துவத்தையும் ஏற்படுத்த முனைகிறார்கள். உள்ளூர்ச் சேவைகளின் அதிகரித்த வர்த்தக மயமாக்கல், கூலித் தொழில் சக்திகளாக துரிதமாகப் பெண்கள் செயற்படுதல் ஆகியவற்றின் சற்று வட்டத்துக்குள் இந்த இயக்கத்தை நாம் நோக்க வேண்டும்.

தாராள ஒருங்கிணைப்பு உபாயங்களும் சட்ட மாற்றம் சம்பந்தமான வற்புறுத்தல்களும் அமெரிக்காவிலுள்ள இரு மகளிர் இயக்கங்களை இணைத்துள்ளன. ஆண்களுக்குப் பெண்களுக்கும் இடையே அரசியல் மயப் படுத்தப்பட்ட தனியான உறவைக் கொண்டு அண்மைய தசாப்தங்களில் உருவான புதிய மிகத்தீவிர மகளிர் இயக்கக் கிளைகளின் தோற்றமே இதனை வேறுபடுத்துகின்றன. தீவிரவாத மகளிர் இயக்கங்கள் மற்றைய சமூக நிறுவனங்கள் மீதும் தமது விமர்சனத்தை மேற்கொள்கின்றன. சமூக வாழ்வின் ஒவ்வொரு மட்டத்திலுமுள்ள ஆண் ஆதிக்கம் என்ற அந்த அடித்தளத்தை தூக்கி எறியாமல் மகளிர் விடுதலையை ஈட்ட முடியாது என்று தீவிர இயக்கங்கள் விவாதிக்கின்றன. தொழில்துறை முதலாளித்துவத்தின்கீழ் வெள்ளையின, மத்திய தர மகளிர்

இயக்கங்கள் தமக்கேயுரித்தான அரசியல் அனுபவங்களை மீள் மதிப்பீடு செய்யும் போக்கில் பல பிரதிபலிப்புகள் மகளிர் ஆய்வு அம்

சங்கள் இந்த இயக்கங்களால் முன்வைக்கப்பட்டன. அன்றைய மேற்கு ஆண் நிபுணத்துவத்தைப் போன்று மகளிர் ஆய்வுகளும், நடைமுறைகளும் கூட மத்தியதர மேற்கத்திய மூரண்பாடுகளில் சிக்கியிருந்தன. மத்திய தர அனுபவத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டும் மகளிர் இயக்க சிந்தனைகள், பெரும்பாலான பெண்களுடன் சம்பந்தப்படாமல் பிரிந்தே நிற்கும் அதுமட்டுமல்ல இத்தகைய சிந்தனைகளிலிருந்து உருவாகும் சமூக மாற்ற உபாயங்கள், வறிய மூன்றாம் உலக நாட்டுப் பெண்கள், ஆண்களைப் பெற்றுத்தவரையில் எதிர்மறை விளைவுகளையே கொண்டு வரும்.

பெண்கள் விரோத நடவடிக்கைகளுக்கெதிரான இயக்கத்திலிருந்து அமெரிக்காவில் 19ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மகளிர் இயக்கம் எவ்வாறு பின்னர் அன்றைய இன, வர்க்க அரசியலுக்கு சரணாகதியடைந்தது என்பதை இந்தவகையில் நாம் நினைவு படுத்திப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளையின, மேலாதிக்க அரசியல் வாதிகள் பெண்களுக்கான வாக்குரிமை இயக்கத்தினை திறுப்பின ஆண்களின் வாக்குரிமைக் கெதிராகத் தூண்டிய போது, மகளிர் வாக்குரிமைக்காகப் போராடிய வெள்ளையின மத்திய தரப் பெண்கள் இன வெறி சக்திகளுடன் இணைந்து செயலற்றினர். 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் சில மகளிர் இயக்கங்களியர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான தமது இயக்கத்திற்கு ஆதரவு சக்திகளைத் தேடியபோது ஜனத் தொகையில் விரும்பத்தகாத சக்திகளை குறைக்க வேண்டும் என்ற நிலைப் பாட்டினை எடுத்தவர்களை ஆதரித்தனர். கறுப்பினத் தவர்களைத் அதாவது அந்நியர்களை (குடியேற்றவாசிகளை) கீழ் வர்க்கத்தட்டினர் ஆகியோர்களை குறைக்க

வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டினை இவர்கள் ஆதரித்தனர். இத்தகைய நிலைப்பாடுகள் அந்தக்காலத்து இன வெறிக்குத் தீனி போட்டன. மகளிர் இயக்கத்தின் எல்லை

யைப் பரந்து படச் செய்யாவிட்டால் சமகால மகளிர் இயக்கங்கள் (சிலில் உரிமைப் போராட்டத்தில் அது கொண்டுள்ள ஆழமான நடவடிக்கைகளுக்கு மத்தியிலும்) பெண்களை, சிறுபான்மையினராக தொழிலாளி வர்க்கத்தினரைப் பிரித்து அடக்கி ஆள முனையும் வெள்ளையின, ஆண் அரசியல் வாதிகளுடன் அவை கூட்டுச் சேர்ந்து கொள்ளும்.

ஊதியம் பெறும் தொழிலாளர் சக்திகளில் இணைந்திருக்கும் பெண்கள், ஆண்களைப் போன்று சமத்துவம் உடையவர்களாகத் திகழ வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இப்போதைய தாராள வாத மகளிர் இயக்கங்கள் பின்பற்றும் மிக முக்கிய விடுத்தலை நடவடிக்கையாகும். மூன்றாம் உலக நாடுகளில் உள்ள சலுகைபடைத்த வர்க்கத் தட்டுகளைச் சேர்ந்த பெண்களும் உயர்கல்வி ஊதியம் பெறும் வேலை வாய்ப்பு ஆகிய வற்றால் நலன்களைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

ஆனால், மற்றைய பெரும்பான்மையான பெண்களைப் பெற்றுத்தவரையில் ஊதியம் பெறும் உழைப்பாளர் சக்தியில் அவர்களை இணைப்பதென்பது தொழிற்சாலை அல்லது விவசாயக் கூலியாக இருப்பதாகும் மிகக் கீழ்த்தரமானது என்ன வெனில் பணிப் பெண்ணாகவோ, விபச்சாரியாகவோ மாறுவதுதான். இப்போதைய வேலை வாய்ப்பு அமைப்புகளில் பெண்களைச் சேர்ப்பதனால் அவர்களுக்கு விடுத்தலை கிடைத்து விடுமா? சர்வதேச, தேசிய மட்டங்களில் இத்தகைய மேல் அமைப்புகளில் மாற்றங்கள் இல்லையானால் கௌரவ வேலைகளில் சில பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் மட்டும் இணைந்த விளைவுகள் ஏற்படலாம். ஆனால், பெரும்பான்மையினரைப் பெற்றுத்தவரையில் தொடர்ந்தும் போதிய ஊதியமற்றதாகப் பெறுமதியற்றதாகவே இருக்கின்றது. தற்பொழுது கிடைக்கும் தரவுகள்படி சமத்துவமற்ற ஒருங்கிணைப்புகள் பெண்களிடையே சகோதரத்துவத்தை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக

வர்க்க, இன தேசியப் பிளவுகளை மேலும் ஆழமாக்குகிறது என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சில மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மகளிர் விடுதலையின் பெயரால் தாராள வாத மகளிர் இயக்கங்கள் முன்வைக்கும் கோரிக்கைகள் இந்தப் போக்கை மேலும் மோசமாக்குகிறது. உதாரணத்துக்கு வேலைப் பளுகூடிய, தொழில்புரியும் பெண்கள் வீட்டு வேலைகளைக் குறைக்க உதவுமென்று கூறி ஆடம்பர இறக்குமதி சமையல் உபகரணங்கள் வேண்டுமென எழுப்பும் கோரிக்கைகளை எடுப்போம். சலுகைபடைத்த இந்த வர்க்கத் தட்டுகளின் இத்தியாதி பாவனைப் பொருட்கள், இந்த நாடுகளிலுள்ள வறிய ஆண், பெண் வெகு ஜனங்களின் வாழ்வுக்குத் தேவையான தட்டுப்பாடான அந்நியச் செலவானியை அபகரிக்கின்றன. தீவிர மகளிர் இயக்கத்தைச் சத்தமாகப் பார்த்தால் “அரசியல் சொந்த விவகாரம்” போன்ற அடிப்படை

எடுகோள்கள் பரந்தளவில் எங்குமே பிரயோகிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஆனால், ஆண் ஆதிக்கக்குடும்ப அமைப்புக்கு எதிராக தீவிர மகளிர் இயக்கங்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களைக் கூர்மையாக ஆராய்ந்தால் இந்த ஆராய்வின் எல்லைகளை அறிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும். மேற்கத்திய மத்திய தரவர்க்கத்திற்கு வெளியே உள்ள சமூகத்தட்டுகள், கலாசாரங்கள் பற்றிய ஆராய்வு பல்தரப்பட்ட குடும்ப அமைப்புகள் இருப்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. உலகெங்குமுள்ள குடிகளில் ஆகக் குறைந்தது மூன்றிலொரு பங்காவது இன்று பெண்களால் தலைமை தாங்கப் படுகின்றது. எங்கும் பெண் அடக்குமுறையின் முக்கியமையம் குடும்பம் அல்ல என்பதை ஆராய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சில சமூகங்களில் குறிப்பாக அமெரிக்காவின் அடிமைத்தனத்தினைப் போல இன வெறியால் அடக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியிலும், தென் ஆபிரிக்காவில் இன வெறியால் பாதிக்கப்பட்டவ

ர்கள் மத்தியிலும் குடும்ப வாழ்வை அடக்கு முறை யானது என்று கருதுவதிலும் பார்க்க அத்தியாவசிய ஆதரமான தெனக் கருதும் நிலைப்பாடுள்ளது. இத்தகைய நிலைகளில் குடும்பத்துக்காக உழைப்பதை தமது அன்பின் உழைப்பாக மட்டும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

தத்தமது நகரச் சற்றுப்புற வீடுகளில் தனிமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் மேற்கத்திய, மத்தியதர வீட்டுப் பெண்களுக்குச் சகோதரித்துவம் ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பாக இருக்கலாம். ஆனால், ஆசிய, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் உள்ள பால் ரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் பல சமூகங்களிலும் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் கரீபியன் குடும்ப அமைப்பிலும்; அமெரிக்காவில் தொழிலாளி வர்க்க சமூகங்களிலும் கூட சகோதரித்துவம் நீண்ட கால உண்மையாகும். இத்தகைய சமூகங்களில் நிலவும் சகோதரித்துவம் ஆண் ஆதிக்கத்தைத் தூக்கி எறிவதிலும் பார்க்க நிச்சயமாகப் பழமையான பெண்களின் வாழ்வுக்கான நோக்குக் கொண்டதாகவே இருக்கும். இந்தச் சமூகங்களில் பெண்களின் உணர்வுபூர்வமான தேவைகள் முக்கியமாக மற்றைய பெண்களுடன் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் தொடர்புகளுடாகவே நிறைவேற்றப் படுகிறது. இந்த மாறுபாடான வர்க்க, கலாசார நிலையிலுள்ள பெண்கள் மனோரீதியாக ஆண்களைவிடச் சுதந்திரமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்: எனவே மகளிர் விடுதலை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய ஒரே ரீதியான சித்தாந்தமல்ல. ஸ்தூல நிலைகளுக்கேற்ப விளங்கப்படுத்தி அதனை ஈட்டவேண்டும்.

எனது நோக்கமிங்கு வெள்ளை இன மத்திய தரப் பெண்களது சட்டபூர்வ அக்கறைகளின் அல்லது அவர்கள் அனுபவிக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அடக்கு முறைகளிலிருந்து சுதந்திரம் பெற எடுக்கும் முயற்சிகளைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதல்ல. ஆனால், மேற்கத்திய

மகளிர் இயக்கங்களை ஒப்பீட்டளவிலான வரலாற்றுத் தோற்றத்தில் எடுத்துக் காட்டுவதே எனது நோக்கமாகும். தற்போதைய மகளிர் இயக்கம் உலக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அது எங்குமே மனித உறவுகளின் தரத்தைச் சீர்செய்யும் சக்தி கொண்டது. ஆனால், பெண்களிடையே இருக்கக் கூடிய பாரிய முரண்பாடுகள், ஆழமான வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றுக்கு மத்தியிலும் பரந்துபட்ட பெண்களின், பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களை போதியளவு கையாளக்கூடிய மகளிர் இயக்க அமைப்பை நோக்கி நாம் செயலாற்ற வேண்டும். இல்லையானால் மகளிர் இயக்கத்துக்கு ஆபத்து வந்துவிடும்.

மகளிர் இயக்கத்தின் செயல்களைப் பரவலாக்குவதற்கான உபாயங்கள், மேலும் அந்தஸ்துகொண்ட மகளிர் இயக்கம் பற்றிய விளக்கம் ஆகியனவை பற்றிய கொள்கைப் போக்கிற்கு நாம் எங்கு செல்ல முடியும்? மாற்றீடான சில கொள்கை வரைமுறைகள், அத்துடன் இப்போது தோற்றம் பெறும் மகளிர் அமைப்புகள் பரந்துபட்ட பெண்கள் குழுக்களோடு சம்பந்தமுடையதாக, மகளிர் இயக்கத்தை முன் நடத்திச் செல்லும் சக்தி கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

முதலாளித்துவத்தின் கீழ் உள்ள சமத்துவமற்ற, சுரண்டல், சமூகத் தொடர்புகளுக்குள் பெரும்பாலான ஆண்களும் பெண்களும் விடிவைப் பெற முடியவில்லை யென்று சோசலிஷ்டுகள் நீண்ட காலமாகக் கூறி வருகின்றனர். பெண்களின் விடுதலை, அதாவது பூர்ஷ்வாத் தன்மையற்ற பெண்களின் விடுதலைக்கு சோசலிஸ்டு பொருளாதார உற்பத்தியில் அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதே முந்தேவையென்று அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள். பெண்களில் முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியின் தாக்கம், குறிப்பாக மூன்றாம் உலகப் பெண்களில் இது தாக்கம் பற்றிய மகளிர் இயக்க ஆய்வு

அமைப்புக்கான வளர்ச்சி இந்த நிலைப்பாட்டை மேலும் நம்பவைக்கிறது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் முதலாளித்துவ அபிவிருத்திப் போக்குகள், மூன்றாம் உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஆகக் குறைந்த உற்பத்தி ஆகியன ஆகக் குறைந்த வருமானத்துறைகளில் பெண்களுக்கிடையே இடைவெளியை ஏற்படுத்தியுள்ளன. வெகு சில பெண்கள் கௌரவமான தொழில்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அதே வேளையில் பெரும்பாலான பெண்கள் ஊதியமற்ற, அல்லது குறைந்த ஊதியம் பெறும் சுரண்டல் வேலைகளுக்குள்ளேயே மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அதாவது பிழைப்புக்காக உழைப்பவர், பணிப் பெண்கள், விபச்சாரிகள் ஆகிய வரம்புக்குள் இவர்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். தனியார் சொத்து, கூலி உழைப்பு, புதிய தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றின் விஸ்தரிப்பு பெண்களைப் பெரிதும் பாதிப்பதையச் செய்துள்ளது. உதாரணத்துக்கு ஆபிரிக்காவில் பல இடங்களில் ஒப்பீட்டளவில் பெண்கள் கொண்டிருந்த சுதந்திரத்தையும் ஜீவனோபாயத்தைத் தேடுபவர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள் கொண்டிருந்த பாரம்பரிய நடமாடும் தன்மையையும் இன்று பாதித்துள்ளன. இந்தியாவில் அண்மைய தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களுக்கேற்ப வேலை வாய்ப்பு, உயிர் வாழுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் ஆகிய இரண்டையும் பொறுத்தவரையில் இருபாலார்க்கும் இடையிலான பாரபட்சம் ஸ்திரமாக அதிகரித்துள்ளது.

1980ம் ஆண்டு தடைபெற்ற மத்திய தசாப்த மகாநாட்டின் போது உலக ஜனத்தொகையில் அரைவாசிப்பேர் பெண்களாக இருந்தனர், உலக வேலை நேரங்களில் மூன்றொண்டு பகுதியைப் பெண்கள் செய்தனர். உலக வருமானத்தின் பத்திலொரு பங்கு அவர்களைச் சென்றடைந்தது. உலகச் சொத்துக்களில் நூற்றில்

ஒன்றுக்கும் குறைவானவையே அவர்களிடம் இருந்தன. மூன்றிலொன்றுக்கும் குறைவான எண்ணிக்கையுடைய பெண்கள் படிப்பறிவற்றவர்களாக இருந்தனர். பல ஆசிரிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் பத்துக்கு ஒரு பெண் என்றவகையிலேயே பாடசாலைக்குச் சென்றனர். மூன்றாம் உலகில் பெண்களின் வறுமை முதலாளித்துவத்தின் அமைப்பு அம்சமாகும். அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் கூட இந்த நிலையே துரிதமாக உருவாகி வருகிறது.

பெண்ணடிமை பற்றிய சோஷலிஸ்டுகள் மேற் கொண்டுள்ள அமைப்பு ஆராய்வும், விடிவை நோக்கி அவர்கள் முன்வைத்துள்ள நீண்ட தூரதிருஷ்டியும் தாக்கம் மிகுந்தவை. ஆனால், சமூகப் புரட்சிக்கு இடஞ்செல்லக்கூடிய நடைமுறைத் தந்திரோபாயங்கள் இல்லாத போது இந்த சோசலிசத் தூர நோக்கு வறிய பெண்களின் வாழ்க்கையின் அன்றாட உண்மைகளை வெறுமனே தட்டிக் சாழிக்கும் விளைவுகளை யேற்படுத்தும். வறுமை பெருமளவிலான வேலையில்லாத தண்டாட்டம் ஆகியன நிலவும் போது பட்டினி கிடக்கும் ஒரு வேலையில் அவர்கள் சுரண்டப்படுவதானாலும் பெரும்பாலான பெண்கள் அதனையே விரும்புகிறார்கள். தோட்டத் துறையில் ஒரு உதவியாளராகவோ, அல்லது பாலியல் உல்லாசப் பயணத் துறையில் “பெண்” ஆகவோ நிரந்தரமாக வேலை வாய்ப்புப் பெறக்கூடிய பெண்கள் தாம் வசதிபடைத்தவர்கள் என்று ஒப்பீட்டளவில் கருதுகிறார்கள், சீன உட்பட சோசலிஸ்ட் சித்தாந்தங்களை ஆதரிக்கும் பல மூன்றாம் உலக நாட்டு அரசாங்கங்கள் உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தம்மை இன்னமும் விடுவித்துக்கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றன. ஒரு முதலாளித்துவ உலக வரம்புக்குள் சோசலிஸ்ட் நோக்கை அடைவதில் இருக்கக் கூடிய பாரிய கஷ்டங்களை அவர்களின் அனுபவங்கள் பேசுகின்றன.

சோசலிஸ்ட் நாடுகளின் அமைப்பு ஆராய்வு, நீடித்த நோக்கைக் கைவிடாமை ஆகியன பெண்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றும் உடனடிப் பலன்தரும் வழி வகைகளை அமூல் நடத்துவதில் முக்கியமானதாகும். இவற்றுள் பெண்களுக்குக் கான கல்வி வாய்ப்பு, கடன் சந்தைப்படுத்தும் திறமைகள் ஆகியவற்றுடன் புதிய சர்வதேச பொருளாதார அமைப்புடன் (புதிய உலகத் தகவல் அமைப்பு உட்பட) பெண்களின் நலனை இணைத்தல் ஆகியவை சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். பல்தேசியக் கூட்டுத் தாபனங்களை இயக்குவதற்கான நெறிமுறைகளில், குறிப்பாகப் பெண்களின் தேவைகளும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பட்டினி கிடப்பதிலும் பார்க்க சுரண்டப்படும் வேலையென்றாலும் அதனைப் பெறுவதற்கு மூன்றாம் உலக நாடுகளிலுள்ள பெரும்பாலான வறிய பெண்கள் விரும்புகின்றனர். எனினும், தாம் சூண்டப் படுவதையோ, அல்லது ஒரு மாற்றத்தின் தேவையோபற்றி அறியாமல் அவர்கள் இருப்பதும் இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூற வேண்டியதாகும். மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும், மேற்கத்திய நாடுகளிலும் இருக்கக் கூடிய வறிய பெண்களின் துணிவும் வளமும் அவர்களது சமூகங்களும் பரந்தளவில் உலகம் முழுவதும் தொடர்ந்திருப்பது வரலாற்று ரீதியாக அத்தியாவசியமானவை. தென் கிழக்காசியாவில் உள்ள பல் தேசியத் தொழிற்சாலைகளில் இந்தப் பெண்கள் உயர்ந்த வேதனம், சீறந்த வேலைச்சூழல்கள் ஆகியவற்றைக் கோரி தனிமைப்படுத்தப்பட்ட போராட்டங்கள் என்ற போதும், குறிப்பிடத்தக்க போராட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள் என்று இன்று நாம் கேள்விப்படத் தொடங்கியுள்ளோம். அணுவாயதக் குண்டு வெடிப்புகள், மைக்குரோனேசியத் தீவுகளில் மேற்கத்திய சக்திகள் நேடியோ கதிர்வீச்சுக் கழிவுகளைக் குவித்தல், அமெரிக்காவிலும் மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் மலடாக்கல் தொடர்பான துரித யோசனைகளை எதிர்த்து இவர்கள் போராட்டங்கள் நடத்துகின்றார்கள்.

அமெரிக்க நண்பர்கள் சேவைக் கமிட்டியின் மகளிர்; மற்றும் உலகக் கூட்டுத்தாபனத் திட்டம் பொஸ்டன் மஹிர் சுகாதாரக் கூட்டு, மற்றும் மகளிர் பத்திரிகைகளான “இசிஸ்”, “கனெக்சன்ஸ்”, ஆகியனபோன்ற பல மகளிர் அமைப்புகள் உலகெங்கும் இந்தப் பெண்கள் நடத்தும் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்றன.

சோசலிஸ்ட் நிலைப்பாடுகள் பற்றிப் பார்ப்போம். முதலாளித்துவத்தின் கீழ் பெண் அடக்குமுறையின் வர்க்கப் பரிமாணங்கள்; அவற்றின் அரசியல், பொருளாதார அடித்தளம் பற்றிய மிக ஆழமான ஆய்வு ஆகியவற்றை சோசலிஸ்ட் வெளிப்படுத்துகிறது. அதே வேளையில் இந்த ஒடுக்கு முறையின் கலர்சார, மனோரீதியான காரணிகளைப் புரிந்து கொள்வதில் குறைபாடு காணப்படுகின்றது. சோவியத் யூனியன் போன்ற சோஷலிஸ்ட் நாடுகளில் உள்ள மகளிர் அனுபவங்களில் இருந்து இதை குறிப்பாகவே தெளிவாகின்றன. தொலில் பால் அடிப்படையிலான பிரிவு வேலையில் பால் அடிப்படையிலான ஆதிக்கம்; குடும்ப நெறியை அமூல் நடத்துவதற்கு ஆண்கள் தெரிவிக்கும் எதிர்ப்பு — கியூபாவில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே உள்ளாட்டு வேலைகளில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக முதன்முதல் செய்யப்பட்டுள்ள சட்டவரைவு ஆகியன மிகவும் ஊக்கமளிப்பனவாகும். சமூக உற்பத்தியில் பெண்களைப் பங்கு பெறச் செய்தல், அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் அரசியல், சட்ட யாப்பு ஆகியன தனியார் துறையிலோ, அல்லது அரசாங்கத்துறையிலோ பால் அடிப்படையிலான சமத்துவ மின்மையை ஒழிப்பதற்குப் போதுமானவையல்ல.

சோசலிஸ்ட் நாடுகளிலுள்ள பெண்களின் அனுபவங்களும் முதலாளித்துவ நாடுகளில் (மேற்கத்திய நாடுகளும், மூன்றாம் உலகமும்) ஊதியம் தரும் வேலை வாய்ப்புகளில் உயர்துறையில் இணைந்துள்ள மத்தியதரப் பெண்களின்

அனுபவங்களும் ஒரு அடிப்படை உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பொருளாதார நலன், ஒரு மூன் தேவை என்ற போதிலும் பெண்களின் விடிவை அவை மட்டும் உத்தரவாதப்படுத்திவிட முடியாது. தீவிர மகளிர் இயக்கங்களின் பரந்த கருத்துக்களை இது உறுதி செய்கின்றது, மிக நெருங்கிய துறை உட்பட சகல துறைகளிலும் பாலியல் மனோபாவத்திற்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராக பெண்கள் உறுதியான போராட்டம் நடத்தவேண்டியது அவர்கள் விதேலைக்கு அத்தியாவசியமானது என்பதை இது உறுதிசெய்கின்றது. பாலியல் வெறுமனே சமூகத்தன்மை கொண்டதல்ல. அது ஆழ்மாக, மனதைத்தவரீதியானது.

தற்போது இருக்கக் கூடிய தாராள வாத; தீவிர சோசலிஸ்ட் மகளிர் கொள்கைகள் யாவும் குறைபாடுகளை வெளிப்படையாகவே கொண்டுள்ளன. இந்தக் குறைபாடுகள், மேற்கில் உள்ள பெண்புத்தி ஜீவிகளை மாக்கிவிட, சோசலிஸ்ட், தீவிர மகளிர் இயக்கங்களின் ஒரு பரந்த கூட்டிணைப்பை நோக்கிச் செயலாற்றத் தூண்டியுள்ளது. பெண்களின் அடக்குமுறை சம்பந்தமான கருத்தோட்டங்களை இணைப்பது இதுவாகும்.

தாராளவாத, தீவிரவாத மகளிர் இயக்கங்களைப் போன்று மார்க்சிச மகளிர் கூட்டிணைப்புத் தோற்றமும் மேற்கத்திய முதலாளித்துவ அபிவிருத்திப் போக்கில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. அந்த அனுபவத்திலிருந்து தமது ஆராய்வு அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. தந்தைவழிக் குடும்பம், வீட்டுப் பணிப்பெண்ணென்ற பாத்திரம் ஆகியவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட “உட்தொழில் பிரதிவாதம்” வரலாற்று ரீதியாக குறிப்பிடத்தக்க வர்க்க, கலாசார, அம்சங்கள் இரண்டினையும் கொண்டுள்ளது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் உள்ள பெண்களைப் பற்றி மிக சுவராஷ்யமான நம்பிக்கை யூட்டக் கூடிய ஆய்வுகளை இப்போது சில மாக்கிஸ் மகளிர் இயக்கத்தினர்

செய்து வருகின்றனர் குறிப்பாகப் பெண்களே செய்கின்றார்கள். பெண்கள்மீது பல் தேசியத் தொழில் துறைகள் (குறிப்பாக சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களிலுள்ள புடவை, எலக்ரோனிக் தொழில் துறைகள்) பசுமைப் புரட்சி, உலவாசப்பயணத்துறை போன்றவை ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கம்பற்றி இவர்கள் ஆராய்கின்றனர். மூன்றாம் உலகில் மாக்கிஸ் மகளிர்-ஆய்வு இன்னமும் தொடக்கநிலையிலேயே உள்ளது மேற்கு நாடுகளில் நடத்தப்படும். **மகளிர் ஆராய்வுகளைக்கொண்டு விரிவடைந்து வரும் முதலாளித்துவப்பாணியிலான உற்பத்தி, பெண்களமேல் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் பற்றியே இவர்களும் ஆராய்கின்றனர். கலாசாரரீதியாக சித்ததாந்த குடும்ப அமைப்புகளில் குறிப்பாக இருக்கும் பெண் அடிமை அம்சங்களை இவர்கள் தவிர்த்தக் கொள்கின்றனர். தீவிர பல் கலாசார**

ஆய்வை. மேற்கொள்ளும் பழைய பாரம்பரியத்தை, உருவாக்கி வரும் மார்க்விச மகளிர் அம்சங்களுடன் இணைப்பதானது மிகவும் பலன்தரக் கூடியது. மூன்றாம் உலகப் பெண்கள் சம்பந்தமாக நடத்தப்படும் தற்போதைய ஆராய்வில் இருக்கும் பற்றாக் குறைகளை சீர் செய்ய இது உதவும். இனவெறியின் மனோபாவமும், ஏகாதிபத்திய மனோபாவமும் உணர்வும், சுறு சுறுப்பும் மிக்க மேற்கத்திய ஆராய்ச்சியாளர்களைக்கூட மூன்றாம் உலக நாடுகளில் உள்ள பெண்களின் பெண் அடிமைத் தனத்தின் சில சிக்கலான அம்சங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவாறு தடுக்கக் கூடியது என்பதை மீண்டும் குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டியுள்ளது. இந்தக் காரணத்துக்காக மேற்கத்திய ஆராய்வாளர்களும் மகளிர் இயக்கங்களின் சுறு சுறுப்பான ஊழியர்களும் தமது தலைநீடுகளில் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும் உதாரணமாக பல முஸ்லிம் சமூகங்களிலும் (மற்றும் சில) உலகெங்கும் இருக்கக் கூடிய சமூகங்களிலும் இடம்

எப்பறும் “பெண்களின் மர்ம உறுப்பில் ஒரு சிறு பகுதியை வெட்டும் வழக்கம்” பற்றிய பயங்கரத்துக்கெதிராக மேற்கத்திய மகளிர் இயக்கங்கள் குரல் எழுப்புவதைக் காண்கிறோம்.

மார்க்சிச அல்லது சோஷலிச மகளிர் இயக்க வரைமுறைக்குள் வெளியாகவே இயங்கும் தேசிய அல்லது சர்வதேச இயக்கங்கள் சில இருக்கின்றன. அதேவேளை உள்ளாக இயங்கும் இத்தகைய புல இயக்கங்களும் இருக்கின்றன. “நெஸ்ஸில்” பகிஷ்கரிப்பு இயக்கம் அமெரிக்காவில் தடைசெய்யப்பட்ட “டெபோ — புரோவோரா” என்ற அபாயகாமான ஹார்மோன் கருத்தடைப் பொருளை மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை எதிர்க்கும் இயக்கம், ஆசியவற்றில் சில சர்வதேச மகளிர் சுகாதார அமைப்புகள் ஈடுபட்டுள்ளமை இதற்கு உதாரணங்களாகும். “டெபோ — புரோவோரா”வுக்கு எதிராக இயக்கம் நடத்தும் தேசிய மகளிர் சுகாதார அமைப்புப் போன்ற குழுக்கள், சமூக மருத்துவ விஞ்ஞானத்தின் பாலியல்

சித்தாந்தங்களுக்கு எதிராகத் தமது போராட்டத்தைத் திருப்பியுள்ளன. மகளிளின் வாழ்க்கைமீது முதலாளித்துவ மருந்துக் கம்பனிகளும் சர்வதேச ஜனத்தொகைக் கட்டுப்பாட்டு நிறுவனங்களும் மேற்கொள்ளும் நீதியற்ற, சுரண்டல் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராகவும் போராட்டங்களை இவை நடத்துகின்றன. இந்தப் பழுனை முயற்சிகள், உலகெங்குமுள்ள அடிமட்ட மகளிர் இயக்கங்களிடையே ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தவும் உதவியுள்ளன. இதனைப் போன்றே மேற்கத்திய இராணுவவாதத்துக்கு எதிரான அண்மைய மகளிர் இயக்க நடவடிக்கைகளை ஆயுதப்போட்டியின் அரசியல், பொருளாதார, சித்தாந்த வேர்களுக்கு எதிரான போராட்டமாக விஸ்தரிக்க முடியும். இதன்மூலம் பல்வேறு மகளிர் குழுக்களை ஒருங்கிணைக்க முடியும்.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல்-நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கல்நூலாயடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி விலை ரூ. 3-50

வருட சந்தா ரூ. 40-00

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு

283, கே. சிறில் சி. பெரேரா மாவத்தை கொழும்பு-13ல் உள்ள
இண்டர் நெஸஸ் கிரபிக் மெகசின் லிமிடட் அச்சுயந்திரசாலையில்
அச்சிடப்பட்டது.